

11 p.

all

F38

MONSTRORVM HISTORIA

MEMORABILIS,
MONSTROSA HVMANORVM
PARTVVM MIRACVLA, STVPENDIS
CONFORMATIONVM FORMVLIS
ab vtero materno enata, viuis exemplis, obser-
uationibus, & picturis, referens.

Accessit Analogicum Argumentum

DE MONSTRIS BRVTIS.
SVPPLEMENTI LOCO AD OBSERVATIONES MEDI-
cas SEMENECIANAS edita

IOANNE GEORGIO SCHENCKIO A GRAFENBERG FILIO,
*Philiatro, Hagenoensium Alsatia Poliatro, Comitūque Ha-
noensis Physico Medico.*

FRANCOVRTI,
Ex Officina Typographica MATTHIÆ BECKERI, Impensis vi-
duæ Theodori de Bry, & duorum eius filiorum.

ANNO M. DC. IX.

MONTROSA

HISTORIA

MEMORABILIS

MONTROSA

IN

MEMORABILIS

MEMORABILIS

MEMORABILIS

MEMORABILIS

MEMORABILIS

MEMORABILIS

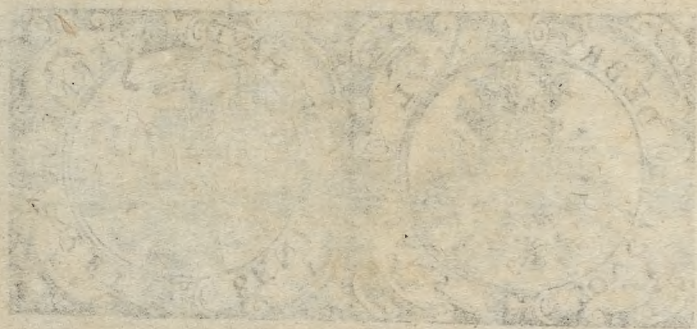
MEMORABILIS

6

MEMORABILIS

MEMORABILIS

MEMORABILIS

FRANCORTI

FRANCORTI

FRANCORTI

FRANCORTI

ILLVSTRISSIMO PRINCIPI
AC D. D. IOANNI AVGVSTO,
COMITI PALATINO RHENI,
BOIARIAE DVCI, COMITI IN
Veldentz &c. Principi & Dn. Suo
Clementissimo.

HISTORIAM MONSTRORVM,
*multa admiratione dignam, plenam ve-
rò physicis exemplis in lucem profero: IL-
LVSTRISSE PRINCEPS, DO-
MINE CLEMENTISSE. Ludit
sane Naturæ Genius mirificè in conce-
ptibus & conformationibus Animalium, hominis aequè
atque brutorum: & præter vernaculam imaginem, eam quæ
primi Plasmatis fuit, peregrinas sæpè atque monstrosas par-
tium conformationes, admirandas certè icones & oculis in-
uisas, imprimit. Infelix nempe Error quidam, ob luxurian-
tis materiæ copiam siue paupertatem, vel etiam indispositio-
nem matricum intrinsecus; imò etiam, hausto forinsecus ido-
(:) 2 lo at-*

E P I S T O L.

*lo atque imaginaria impressiois nota, quæ per spiritus in interiora principiorum hypostaticorum delabitur, turpi utique & absurdo planeque inuerso atque sinistro molimine, interdum affingitur. Physica profectò hæc sunt miracula, Monstrorum nomine publicitus dicta; quotiescunque videlicet secus consuetam Naturæ legem & normam, secus naturalem conformationem & concorporationem in vtero materno effigiatam, peregrina quæpiam toti corpori vel eiusdem partibus atque appendicibus, Effigies & Character substantiæ eius, imprimitur. Huius generis Exempla rarissima, stupenda, planè memorabilia, authenticis & fide dignis hominum observationibus coaceruata titulo HISTORIÆ MONSTRORVM impresentiarum congeessimus: & veluti supplementum ad Opus observationum Paternum digessimus. Quæ in re, quæ viri doctissimi, in monstrosis Hominũ & Brutorum Conformationibus, magno naturæ errore, nec sine vitæ detrimento, perpetuo autem hominum despectu, præsentiverrò multorum interitu, accidere compererunt; viuis tum exemplis tum iconibus, posteritati retinentissima in admirationem conscripsimus. Inter hæc, alibi naturæ luxuriam meritissimò culpet lector: quoties gemellos connatos, bicipites, quadrimanes, tripedes, quadrupedes, gigantes, & hermaphroditos conspexerit: alibi verò eiusdem deficientis pauperiem redarguat, quoties pygmæos, acephalos, solipedes, vni-
manos*

manos, apodes, & si quos alios inaudiuerit: alibi denique, ne longior sim, absurdam totius corporis aut partium figuram damnauerit, cum tot peregrinos & turpes hominum conformationes, brutas & inhumanas, omnes profectò monstrosas & memorabiles obseruauerit, veluti anthropodæmonas, homines bestias, cornutos, homines vrsos, canes, porcos, simias, & belluas vel ipsis hominibus formidabiles. Nam & totam embryi hominis Massam in Lapidem & Saxum concreuisse res omnibus seculis inaudita fuerit, dignissima vero quæ ad Posteritatis memoriam perennem transmittatur. Imaginationis autem vel solius tanta vis est, vt & ipsa per potentem impressionem Imaginum altius infixarum, pertinacius haustarum ac conceptarum, intermedio spiritu mechanico opifice plastico, mirabiles figuras, formas, icones & imagines operetur: hinc tot & tot stigmata, neui natiui, characteris miruarum, vini rubri, fructuum, carniuum, imprimuntur, quarum rerum neque finis vllus neque vero modus vllus deprehendatur. Ut omittam reliquas occasiones vel Astri influentis, vel Indispositionum quarumcunque impedimenta: quæ omnia luculentissimis Exemplis; quibus rectissime docemur, comprobamus & confirmamus.

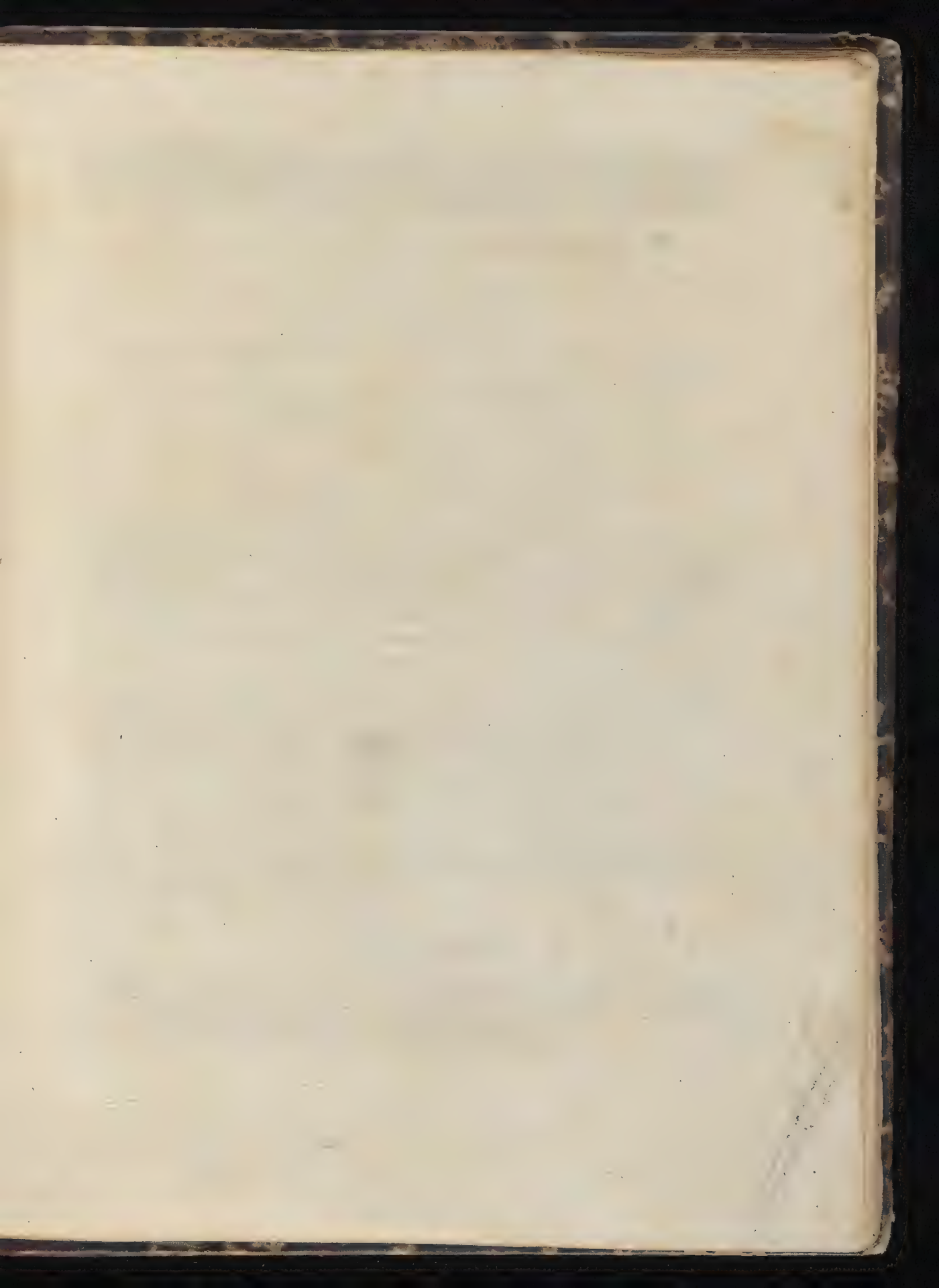
Hanc vero DE MONSTRIS HISTORIAM, Honori Virtuti Clementiæque Illustriss. Celsit. Tuæ Lubens merito inscripsi, dedicaui, consecraui. Ad quod faciendum, Duas

EPIST. DEDICAT.

principes causas habui, quarum pondus & momentum hūc me impulerunt. Prima ex his est, singularis illa Celsit. T. Virtus Heroica, Sapientia Prudentia domi forisque cum consilio administrata, arcana denique scientia Naturæ Mirabilium: quibus omnibus & longe pluribus Celsitudo Tua Floret hodieque non sine inclita Laude & Prædicatione. Secunda: Ut Celsitudini Tue Animum meum in Cultu & Observatione Clientem, luculento argumento publice probarem, studia & officia mea inscriberem, offerrem, commendarem. Quare ut hanc Nuncupationem Illustriss. Celsitudo Tua Clementissimo animo acceptet, maiorem in modum rogo. Summus animorum Medicus qui in cælis est, Illustrissimam Celsitudinem Tuam in multos annos superstitem florentemque tueatur & seruet. Scripsi Hagenoâ Imperiali opido & Camera a. d. 12. Kal. Mart. ∞ . MDC. LX.

Illustrissimæ CELSITVD. Tuæ
Cliens

IOAN. GEORGIUS SCHENCK-
IVS à Grafenberg Philiater, Ha-
genoensium Alsatix Poliater,
Comitisque ab Hanav
Physicus Medicus.

MONSTRORVM HI-

STORIA.

ACEPHALI,

SEV MONSTRA HVMA-
NA PRODIGIOSE ABSQVE
CAPITIBVS IN LV-
cem edita.

ACEPHALOS SEXVS FOEMINEI,

sex humanus partus monstrosus sine capite.

ANNO Domini 1562. Calendis Nouembris, Villæfrancæ in Vasconia, natum est monstrum, fœmina acephalon: cuius imaginem à Fontano Agenensi Medico, qui se id vidisse sancte affirmabat, acceptam mihi de monstris cõmentationem paranti obtulit Ioannes Altinus Doctor Medicus. Pareus lib. 24. cap. 6. Quod ad iconem attinet, circa colli regionem tuber exprimit subacutum, auersa corporis partibus singulis scapulis rudimenta quædam papillarum, ex spirali linea ductarum, apparent, ex quarum demissiore regione media rostellum incuruum elephantis proboscidi haud absimile exprimitur: quæ si inuicem conferantur, oculorû, nasi, atque adeo faciei imaginem quandam præbent. Humeris ab vtraque parte, vel auribus vel oculis quid simile incumbere conspicitur. Cætera muliebri corpus affabre compactum referunt: nisi quod vmbilicus paulo longius propendeat, & capite in vniuersum careat. Atque hæc ex nuda icone descriptio.

MONSTRVM HVMANVM SINE

capite natum aliud.

ANNO salutis nostræ millesimo quingentesimo vigesimo quinto, infans Wittembergæ sine capite natus. Conradus Lycosthenes Chronologicus opere suo de prodigiis & ostentis.

A

ACE

DE MONSTRIS
ACEPHALOS: HOMO SINE CA-
pitate natus, cui oculorum effigies in pectore expres-
sa fuerit.

L

1

2

3

Anno

ANno post natū Christū supra millesimū quingentesimo quinquagesimo quarto, in Misnia infans natus est absq; capite, oculorum effigie in capite expressa. Iobus Fincelius, de miraculis nostri temporis.

M O N S T R O S V S I N F A N S M A S C V L V S,
cuius caput, & genuina facies præter alia monstrosa tegumento carneo obuelata fuit.

2.

IN agro Mechelburgensi Greuesmulen istiusmodi cuius Iconem adponimus, monstrum à Sartoris vxore, anno supra millesimum quingentesimo septuagesimo octauo, editum est. Infans fuit masculus corpore integro probe compacto, nisi quod caput in eo supra modum à communi Naturæ lege aberrauerit. Fuit omnium primò infantis huius genuina facies tegumento quodam carneo, pulmonum alteriusque obscure faciei formam præferente, obuelata. Quod si in faciem incumberet, oculi, os & nasus non conspiciebantur, sic vt minime constaret num ea subtus laterent: sed os oculique concludebantur, nasus vero deprimebatur aliquantulum. Tegumento sublato detectoque & ad superiora tracto, caput faciesque pileum oblongum Turcicum vel Tiaram imitabatur. Carebat craneo caput, cæterisque ossibus, vnde coniectura fuit caruisse non minus cerebro. Auriculæ defuerant, regionem earum Turcico illo pileo occupante. Atque si fictitia & adulterina hæc facies, quam carneum tegumentum nominamus, à genuina infantis facie liberaretur, & huiusmodi oblonga capitis constitutio adpareret, visum est os immani hiatu aperiri & expandi in modum horrende clamantium. Infans destituebatur lingua eiusdemque interior oris regio non aliter quam vel sanguine vel coruscante igne plena iudicabatur. Oculi patentes & patuli nullam pupillam continebant, sed aspectu formidabiles, interiori parte instar sanguinis ignisque rubescebant, vnde intuentibus terribiles visi sunt. Nasus æmulabatur nasum simum canis fæmellæ. Præterea fuit collum inusitata longitudinis & molle, adeo vt collo in rectum constituto caput retrorsum vel in dorsum vel antrorsum in pectus, vel ad alterutrum latus & omoplatam per inclinationem decumberet. Cæterum, quod non minus admiratione dignum censemus, fuit dextra manus in hoc monstroso fœtu semper expansa, sinistra vero clausa, & veluti in pugnum contracta, quæ etiam ad aperta, digitis ad contracturam pronis & in volam coeuntibus,

bus, nihilominus semper iterum clauderetur. Quod ad cæterorum membrorum, totiusque reliqui corporis conformationem attinet, nihil occurrebat quod MONSTRUM notam præstulerit. Ex charta Doctoris Simonis Pauli, anno 1578. patria lingua publicata.

INFANS MONSTROSO ET HORRIBILI capite hirsuto, canis vel cati simillimo.

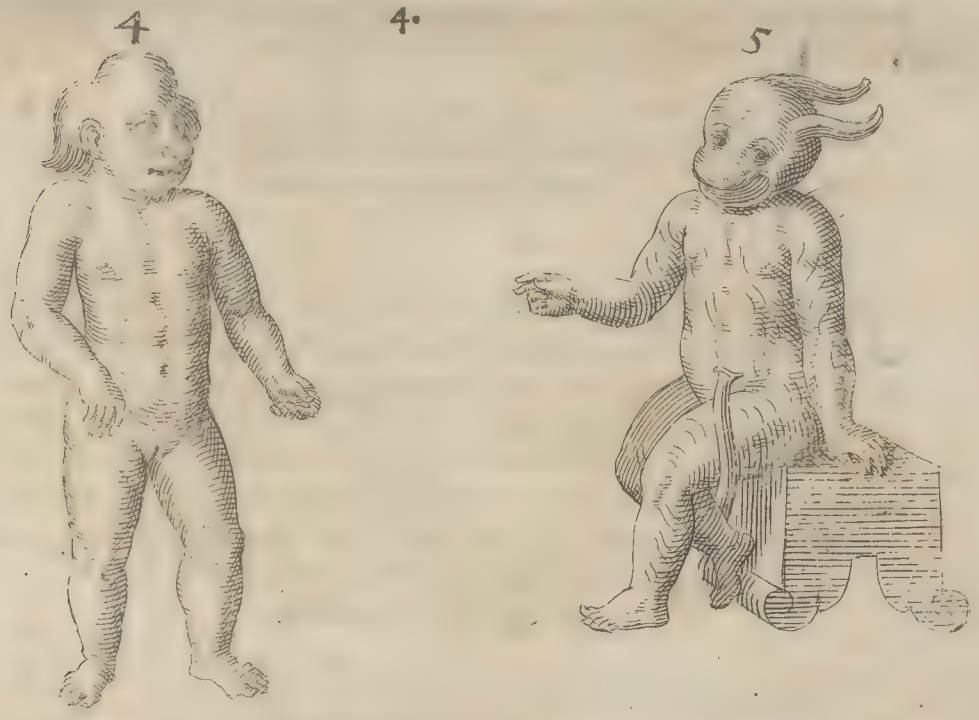
3.

An. post natū Christū millesimo quingētesimo quinquagesimo sexto, Basileæ Rauracorū puellus natus. est crudeli aspectu, corpore quidē satis bene cōpacto, sed capite hirsuto, canem aut catum magis, vel simiam, quā hominem referente, vixit autem circiter horam dimidiam. Conradus Lycosthenes Historiographus opere suo de prodig. & ostentis.

MONSTRUM HUMANVM, PRODIGIOSO capite, canem vel simiam referente.

Anno supra millesimum quadringentesimum decimum quartum monstrum habens caput caninum, & cætera membra sicut homo, præsentatur Ludouico. Fasciculus temporum.

HUMANIS. 5.
 PARTES MONSTROSAS, MON-
 strofo & horrendo natus capite, &c.

Quinto Calend. Septembris anni 1544. Argentinæ, nobilis Alsatix
 Metropolis, infans fœminei sexus, horrendo, monstroso, atque in
 superiori parte aperto plane capite, lato ore, bouinis oculis, naribus a-
 quilinis natus. Lycosthenes Chronic. de prodig. & ostent.

INFANS CORNUTO CA-
 pite natus.

Natus est puer cum corniculo in capite: non dolebat, nec quicquam
 obnoxii ex eo percipiebat: grandior vero factus puer, cornu quoq;
 creuit, quod omnino deponendum ex capite puer contendebat & à patre
 efflagitabat, ob id quod pueri illum cornutem appellabant: accersito igi-
 tur chirurgo plus in isto audace: primo partem superiorem præcidit, ex qua
 incisione nullum fere puer dolorem sensit: Chirurgus vero credens ita

A 3 euen-

DE MONSTRIS

euenturum si radicitus corniculum refecuerit, opus aggreditur, sed infelici successu, breui enim, vel intra paucas horas puer obiit, nec mirandum, cum cornu illud prædurum in parte inferiori, conflatum ex craneo & medullari Cerebri substantia esset. Amat. Lusit. Centur. i. Curat. 17.

MONSTRVM CORNVTVM, ORE

*patulo, oculis crassis ac prominentibus, absq; collo, cæteris
membris monstrose constitutis.*

5.

ANno 1551. In Marchiæ villa Dammē walde prope Wittstock, coloni cuiusdam coniunx monstrum huiusmodi edidit. Infans toto corpore fuit spadiceo colore, capite cornuto, oculis crassis, prominentibus absque naso, patulo ore, quod longitudine spithamæ distentum fuit, in cuius medio lingua candida eminuit, & quadrata, colli expers. Caput enim scapulis accreuit, corpus totum inflatum & rugosum, brachia in lumbis hæserunt, pedes longe tenuissimi. Ab vmbilico autem species longi intestini dependebat ad pedes. Iobus Fin-
celius de miraculis.

HUMANIS. 7
 INFANS PRODIGIOSVS.
 cornibus in capite positis.

ANno 1233. In Rathstadio oppido in Alpibus Noricis, quas Taurum incolat, infans cornutus natus est, vagitus eius atque ploratus quatuordecim dies, quam ederetur, auditus. Lycosth. Chronic. de prodig. & ostent.

FOETVS EIVS MODI MONSTROSUS
 alius, quinq, cornua sibi aduersa, & arietinis similima
 in capite habens.

APud sub Alpinos in Quiero decem à Taurino miliaribus posito oppidulo anno Domini 1578. die 17. Ianuarii ad octauam horam vespertinam honesta matrona fœtum peperit, cornua quinque sibi aduersa, & arietinis similia capite gerentem: cui præterea à summa fronte ad occiput in dorsum fere totum prælongum carneum frustum pendeat, capitii mulie-

muliebris instar habens. Circa collum vero alia caro duplex aduoluebat, tanquam collare subuculae. Extrema vtriusque manus digitorum vncos rapacium auium referebant, genua tanquam in poplitibus erant. Crus dextrum, pes item dexter rubro colore praefulgebant. Reliquum corpus boetico erat colore, magno cum clamore in lucem prodisse dicitur, quo sic consternatae obstetrices, & reliquae mulieres clinicae fuerunt, ut e vestigio in fugam se ab aedibus puerperae dederint. De eo monstro cum sub Alpinorum princeps rescuisset, iussit id ad se adduci, nec dici potest, quam varia fuerint tum aulicorum de ipso iudicia. Amb. Pareus libr. 24. cap. 2.

ROSTRIS ET ALIS ANSERINIS NATI.

ANno 1012. tempore Henrici II. gemini nati in Saxonia rostris & alis anserinis occisi ob aspectus foeditatem. M. Weinreichius de Monstris p. 56

FOETVS FACIE RANALI.

ANno Domini 1517. in Bosci Regis Paroecia, in Biera Sylua, via ad fontem Bellae aquae natum est monstrum facie ranali, visum Ioanni Bellangerio Machinariae Regiae Chirurgo coram Harmonii oppidi iustitiae custodibus, in primis Ioanne Bribono, eius loci Procuratore Regio. Pater vocabatur Amadaeus Paruus, Mater Magdalena Sarbucata. Haec febre diuexata mulierculae cuiusdam consilio ranam viuam manus palmae affixerat, tamdiu detinenda quoad immoreretur parti, eo habitu in viri amplexus venerat de nocte, & conceperat, eam Bellangerius, perspicaci ingenio Vir, monstrosae deformitatis foetus causam esse arbitrabatur. Ambrosius Pareus lib. 24. cap. 7. Operum suorum.

INFANS NATVS: CUI PRÆTER
alia monstrosa in vertice carnea massa: in ceruice vero
quiddam murina cauda simile agnatum
gernebatur.

7.

STetini anno 1554. accidit, ut infans in lucem editus nocte baptizaretur, qui diro modo corporis giratione, vociferationibus, & gestibus
varis

HUMANIS.

variis aduersatus est pastori baptizaturus, vt terrorē omnibus adstantibus incuteret. Tandem pastor factis ad Deum ardentibus votis infantem baptizauit. Habuit ille in vertice massam carnis, imaginem præbens testudinis ruffæ, in ceruice caudam carnosam habuit instar muris, sed albescentem, qualis erat cutis sine pilis, capite erat Therfitico, oculis extantibus. Iacobus Fincelius de miraculis nostri temporis.

MONSTROSVS INFANS NATVS,
habens in fronte & occipite massam carnis.

8.

FRibergæ anno Domini post millesimum quingentesimo, quinquagesimo, infans natus est obscæno vultu, qui in fronte & occipite massam carnosam duram & prominentem habuit. Lycosthenes
Chronic. de prodig. & ostent.

B SINE

DE MONSTRIS
SINE OCVLIS ET NA-
so nati.

PVeri ingenui Arimini sine oculis & naso nati. Lycosthenes anno mū-
di 3772. Chronic. de prodig. & ostentis.

QVATVOR OCVLIS NATVM
monstrum.

ANno Domini 308. apud Daphnem amænum illud & ambitiosum An-
tiochiæ suburbanum, visu relatuque horrendum, natum est Constā-
tīi Imperatoris temporibus monstrum infans scilicet ore gemino, denti-
bus cum binis, & barba, quatuor oculis, breuissimis duabus auriculis. I-
dem lib. prodig. & ostent.

INFANS NATVS, SCISSIS
ac apertis naribus.

9.

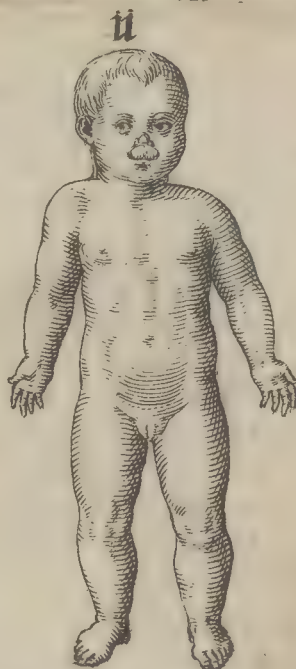
BAfileæ circa paschatis festum anno 1556. infans adeo scissis ac apertis
naribus natus est, vt inde eius cerebrum facillime sit conspectum. Ly-
costhenes.

P A R.

HUMANIS.
PARTVS MONSTROSVS, OCVL-
lis & auribus carens, & naribus destitutus.

II

10.

IN Hafia infans bene distinctis mēbris natus est, nisi q̄ auribus in vni-
uersū careret, similiter oculis ac narib. ac in facie solū os haberet. Lycost.

MONSTROSVS PVER NATVS HA-
genoa, subter naso Ouini oris caruncula & lingula, fissoq; supe-
riore labio insignitus.

II.

ANno Christi ∞ 10 c. i. x. a. d. iduum Septem. post horam diei quin-
tam haud difficili partu in lucem venit Hagenoæ Alsatix Puer Ma-
sculus, absolutus quidem toto corpore & ynde quaque perfectus, nisi
quod circa labii superioris & nasi Interstitium monstrosa Caruncula siue
Proboscis illi agnata videbatur. Referebat hæc Ouini oris & linguæ vel-
ut balantis subter labia exerta Figuram: neque amplius occupabat supe-
rioris labii spacium, quam nasus ipse produceretur, reliquo eodem supe-

B 2 . . . riore

riore labello ad vtrumque latus intersecto & fisso. Vnde factum, vt Puellus eiulans ore diducto, hiantibusque labii superioris alis, miram spectantibus faciem vultumque exhiberet. Cæterum nasum ipsum huic Carunculae penitus connatum, & foraminibus consuetis imperuium solidumque; deprehendimus, vt proinde aeri per nares attrahendo nulla via pateret, quemadmodum alimento insuper hauriendo insigni impedimento Caruncula isthæc spectabatur. Animaduertimus autem expresse figuratam Lingulam veluti ouinam, in reliqua Carunculae proboscide manifeste exstantem: tametsi nihilominus vera & naturali Lingua oretenus minime destitueretur. Causam à Matre sciscitantes, deprehendimus eam ipsam multis iam annis capita ouina auersatam, quæ in macellis exerta & prominente lingua vulgo conspiciuntur: Eamque occasionem fastidii iam olim cepisse, ex quo maleficum & facinorosum hominem publice vidit capite truncari, amputatumque caput linguam habuisse exertam. Vnde analogia facta, hanc effigiem memoria localis, (exemplarium & idearum retinentissima,) ad ouina capita balantia, domi frequentius exertis linguis conspicienda, retulit. Quam deinceps imaginem nullo negotio Fœtui Mater per imaginationis impressionem affingere potuit. Etenim ex quo prægnans fuit mulier, capita ouina (tametsi odisset) emit & comedit. Superuixit puer, ex quo hæc scripsimus, eidemque Ioannis Iacobi nomen inditum in sacro Fonte fuit. Hanc historiam Hagenoæ Alsatiaë obseruauit Ioannes Georgius Schenckius, Medicus, Hagenoensis R.P. Poliater.

AURIBVS CARENS ALIUS INFANS.

Quarto Decembris anno 1556. Basileæ infans natus est virilis sexus carens auribus, quarum loco habuit duo tantum foramina, quæ tamen ita clausa erant, vt nihil inde audire potuerit. Vixit autem puellus valetudinarius vsque mensem Augustum, in cuius principio multis doloribus obiit. Lycosthenes.

HOMINES BRUTORVM AVRICULIS.

Alibr. Vriculas instar brutorum in hominibus obseruauit. Columbus. Anat.

INFANS MONSTROSUS, AVRES
leporinas habens.

CRacouia mulier in suburbana villa, cui Nigræ nomen est, ad duodecimum Calen. Nouemb. anni 1494. monstrum edidit, cætera quidem humana figura, sed collo & auribus leporinis, & vno grandiore intestino totum ventrem occupante, diducto rictu spirans. Lycosthen. Chron. de prodig. & ostent.

Anno 1593. D. Michaelis festo, Königsbergæ natus infans, virilis sexus, aure leporina, cum Italico longiusculo collari circa collum, necnon carnis portiuncula in capite, instar eius pileoli, quem nostra lingua Baretin vocant, barbaris piretum dicitur, quique iamolim virginibus nobilibus frequenti in vsu erat. Marchiæ auctor.

LABIO CVRTO NATA.

Familiariter mihi aliquandiu conuixit apud Hagenoenses honesta matrona, patritiæ gentis, cui à prima in vtero materno cõformatione

B 3,

labrum

labrum superius tam breue & curtum fuerat, vt superioribus dentibus regendis minime sufficeret, non sine deformi aspectu. Cuius ipsamet probe gnara, inter confabulandum, mira industria & civilitate coram astantibus aut assidentibus labium extendendo, dentibusque inducendo, vitium hoc naturæ, tam pulchrè tantaque arte tegebat, vt non nisi studiose obseruantes, facile falleret. Schenckius Senior.

F I S S I S L A B I I S N A T I.

Aliquos vidimus non integris, sed potius discissis labiis natos, qui non parum in sermone deficerent. Trincauella li. 5. c. II.

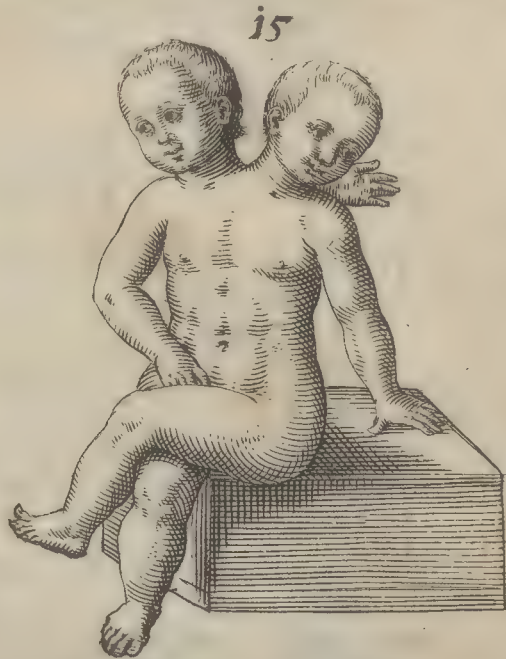
M O N S T R V M I N F O R M E, C O L-
lo carens, cui loco auriculæ brachium eminebat, ca-
terisq; membris prodigiose conformatis.

13.

IN die trium Regum Stetini monstrum in suburbio natum est, tali forma. Capitis loco massa informis erat, mobilis vt exta ouilla. Loco vnus auriculæ brachium stabat, loco faciei cincinus similis pilis felinis, & lupi piscis oua, per quæ inferius lucebant ocelli, vitrei & renidentes, os contractissimo erat foramine, sine labiis, nasus quoque minutissimus erat, absq; collo. Alterum brachium è latere prominebat. Sed neque pectoris neque dorsi effigies aderat, præterquam quod lineola notabatur rachi, nullius erat sexus, nec Androgynus. Cætera monstrum, brachia & longi pedes continuo osse rigeabant, sine iuncturis, cubitis & poplitibus. Manus & imi pedes erant molles, & penduli tanquam bis fracti, similes vnguibus curuis & aduncis lutræ. Mortuus editus est infans, quanquam viueret in aluo materna antequam ederetur in hanc lucem. Hoc monstrum describit Iobus Fincelius de miraculis huius temporis.

HUMANIS.
 PARTVS MONSTROSVS SINE COL-
 lo, & enormi toto capite.

14.

SEptimo Idus Augusti anno 1557. apud nos Basileæ masculus natus est, corpore satis quidem bene compacto, sed sine collo, monstrosa plane facie, oculis insolitæ magnitudinis quasi in fronte sitis, ac superior capitis pars omnino deerat, in occipitio autem habebat foramen iustæ magnitudinis, ex quo sanguis aliquantulum fluebat, vnde statim postquam in lucem editus esset, diem suum obiit. Lycosthenes.

*IN RECENS NATO PVELLO, TV-
 mor sarciminis instar dorso agnatus visus.*

NVper puellus natus est, elegans & viuus, nisi quod in dorso, paulo supra podicem tumorem sarciminis instar adnatum habebat. Quo Chirurgi opera aperto: præter saniem & paris modicum nihil effluxit. Eo-
 dem

dem vero Medicorum quorundam consilio in totum præciso puer in quarto die extinctus est. CL. V. Thobias Cneulinus Augustinus Medicus de obseruationibus ad D.Schenckium perscriptis.

F O E T V S M O N S T R O -
S I B I C I P I T E S I N L V -
C E M E D I T I .

¶ P A R T V S B I C E P S , G E M I N A F A C I E , P E -
c t o r e b i n o , & d u o b u s c a p i t i b u s .

NOtum est quam multa sunt relata prodigia in veterum annalibus & historiis, quantumque admiranda. Sed vnum præcipue hoc loco repetendum existimaui, præ cæteris, quæ vnquam scribantur, insigne atq; monstrificum. Traditum est in oppido quodam Emaus, Theodosio Cæsare imperante, puerum natum fuisse, qui vmbilico tenus integer extaret: supernæ autem partes eiusdem gemina facie apparebant, vt duo pectora, totidemque capita essent, suis partibus ac sensibus prædita. Nam & vna pars aliquando cibus & potione utebatur, altera abstinebat. Sic itidem in somno, quiete varie ac differenter se habebant, vt vicissim lusitarent, & risu, & lachrymis tenerentur, mutuisque plagis se cæderent, ac si diuersis animis atque ingenio forent. Annis autem prope duobus vixerunt. Factum deinceps est, vt cum alter periret, qui superfuit, quatrinduo post ex agnata tabe putrescens interiit. Quam rem Sigibertus in suis cõmentariis retulit, homo quidem diligens, atque vt illis temporibus, studiosus magis quam eloquens. Quibus autem rationibus eiusmodi portenta oriantur, Galenus & Aristoteles copiose docent, vt aliorum sententias omittamus. Et affirmat quidem Aristoteles idcirco fieri monstra in animantibus, quoniam plura ac diuersa semina inter se cohærescunt, atq; confunduntur, aut cum forte materies excessus vel defectus extiterit. Petrus Crinus lib. 21. cap. 8. de honesta disciplina.

M O N S T R V M C A P I T E E T S E X V D V -
p l e x , c æ t e r i s s i m p l e x .

CIrca annum millesimum, centesimum & decimum octauum, mon-
strum quoddam Namuti natum est, biceps videlicet infantulus, tam
sexu

sexu duplex, quam cæteris, simplex autem compage corporis. Lycosthenes, suo prodigiorum libro.

INFANS BICEPS ALIVS.

ANno millesimo, quadringentesimo, octogesimo septimo, biceps infans Patauii natus est, in quo præter naturæ luxuriam nihil alioqui secundum aspectu. Idem in eodem de prodigiis & ostentis opere Chronologico.

PARTVS BICEPS INVSIATÆ MAGNITUDINIS in lucem editus, cui ex humeris tertia surgebat manus.

15.

ADitum in patrii soli vico, cui Sarzano nomen est, magnitudinis invsiatæ monstrum. Digna res est visa, quam libellis infererem, eo quidem proclivius, quoniam flagrante intestinis discordiis Italia, & intonante altius bellorum procella, quæ iam aliquot annis late vastitatem dedit, vice prodigii habitum, id est. Is vero infans fuit biceps, multa in eo mira. Primum quadrimestris magnitudo, membra omnia cum proceritate responsum habentia, absoluta, amussitataque, facies vtraque similitudinis prope indiscretæ. In capitibus crines aliquanto longiores, ac nigricantes, inter vtrumque caput ex collimitio humerorum tertia surgebat manus, sed quæ aures longitudine non excederet, nec integra visebatur omnino. Reliquum corpus prorsum bene compactum, ac citra ullam maculæ fœditatem. Natus est quinto Idus Martias, anno nati Verbi, millesimo, quingentesimo quarto, ac decimo, postridie allatus Rhodigium est. Quia vero visenda res erat, placuit ad Hispanum Ducem, qui in proximo vicaria Regisungebatur potestate, adferri. Id vero ut citra putredinis timorem posset obiri, exenterare præmortuum necesse fuit. Inibi ergo mirum aliud, cor quidem simplex ut assolet, at iecur duplex sicuti & lien. Nam in viscere hoc quandoque visam duplicationem, vel vno credimus Aristoteli; Et paulo post: Quod ad infantem attinet, illud amplius sciendum, vnumne an plura sint per coagmentationem, quod monstrificum prodit animal: iudicandum est ex principii ratione. Nam si cor pars eiusmodi est, quod vnum cor habet, vnum animal est: quod duo, animal item duplex coalitum propter conceptuum conjunctionem. Lud. Cælius lib. 24. cap. 3.

C

PV

DE MONSTRIS
PVLLA CAPITE, ET
collo geminata.

Medio-

D E M O N S T R I S
P U E L L A B I C E P S , G E M I -
na fœminea natura.

C Lælio, L.Domitio Coss.Puella biceps, quadripes, quadrimana, gē-
mina fœminea natura mortua nata. Iulius Obsequens.

Louanii anno millesimo, quingentesimo trigesimo sexto, Infans bi-
ceps natus. Cornel. Gemma lib. I. c. 6. Cosmocrit.

M O N S T R V M H V M A N V M B I C E P S
brachiis mutilatis, pedibus simia, cauda vulpina.

17.

IN vico Zeitern, miliare à Bruxellæ distante, Episcopatus Spirensis, an-
no millesimo quingentesimo nonagesimo nono, die vigesimo tertio
Augusti fastorum veterum, Prætoris vxor hunc, quem viuo agalmate ti-
bi depinximus, admirabilem, & naturæ contrarium fœtum enixa est. Hęc
ad diem D. Bartholomæo sacrum gestationis in vtero determinato cur-
su, rure domum veniens, angore partus & doloribus torquebatur: cedit in
terram, atque extemplo citra communem naturæ consuetudinem Epi-
leptico paroxysmo corripitur. Noctu circa vndecimam & duodecimam
talem, quem ponimus, partum edidit: cumque integris continuis nouem
horis crudelissima Epilepsiæ accessione detineretur, eadem nocte intra
secundam & tertiam animam efflauit. Infans horrendum aspectum præ-
ferens, biceps erat, capitibus Simiarum capita æmulantibus præditus.
Pars corporis reliqua, proportionē correspondebat infantulo bene & suf-
ficienter compacto: exceptis brachiis, quæ mutila & manca videbantur.
Pedes Simiarum pedes iurares, non hominis. Regione posteriore in fasti-
gio clunium cauda vulpina cernebatur. Schenckius Filius.

C A P I T E G E M I N I , Q V I A D I V -
stam ætatem, quamuis monstrosi, peruenerint.

18.

ANno millesimo quingentesimo, trigesimo octauo, natus est quidā,
& ad perfecti viri staturam excreuit, capite & humeris tātum gemi-
nus, ita vt caput alterum ante alterum retro esset, mira inter se similitu-
dine.

dine. Barbis etiam & oculis sese referebant mutuo. Idem erat cibi appetitus, fames eadem, vox simillima, idem vxoris, quam habebat, & excernendi utrisque capitibus erat desiderium. Annum excedebat trigésimum quando hunc videre contigit. Iacobus Rueff. lib. 5. c. 3. de conc. & generat. hominis.

MULIER DVOBUS CAPITIBVS,
vno satis deformi.

Simile quoque monstrum in Bauaria, anno millesimo quingentesimo quadragesimo primo conspeximus, erat autem mulier viginti sex annorum, duobus capitibus, quorum tamen vnum satis deforme erat. Hæc dum mendici habitu ostiatim victum quæreret, propter grauidas, dato viatico abire à finibus iussa est. Lycost. prodig. & ostent. Chron.

MONSTRVM FOEMINEI SEXVS,
capitibus duobus, brachiis quatuor, pectore & ventre vno.

Ante annos aliquot (nimirum anno millesimo quadragesimo octogésimo nono, vt annotauit Cornelius Gemma) in ditone Werdenberga, monstrum fœminei sexus natum est, capitibus duobus, brachiis quatuor, pectore & ventre vno, pedibus duobus. Iacob. Rueff, li. 5. c. 3. de conc. & generat. hominis.

BICEPS MONSTRVM, REFLEXIS
in dorsum capitibus.

Anno millesimo quingentesimo quadragesimo fœtum vidit Hassia editum 5. Idus Ianuarii, geminis capitibus, reflexis in dorsum, quorum sese facies obuersè inuicem minaci aspexerunt vultu. Lycosthen. in Chronicis suis.

INFANS BICEPS MASCVLVS,
collo duplici, corpore reliquo bene compacto.

19.

20

Anno millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo in Hassia Germanie haud ignobili, Witzehausæ tertio post festum triû regû die, infans masculus biceps, collo duplici, duobus capitibus, ac corpore optime cuncta reliquis membris compacto natus est. Idem in opere commemorato.

Decimo tertio. Calend. Sextilis, anni millesimi quingentesimi quinquagesimi tertii, in Misnia pago Ziehest, non procul à Pirnah, natus est infans duobus capitibus, membris omnibus absolutis. Idem sæpius citato opere.

PARTVS BICERS, GENITALIBVS

*utriusq; sexus, collo gemino, seleti & cadaueris formam
præferens.*

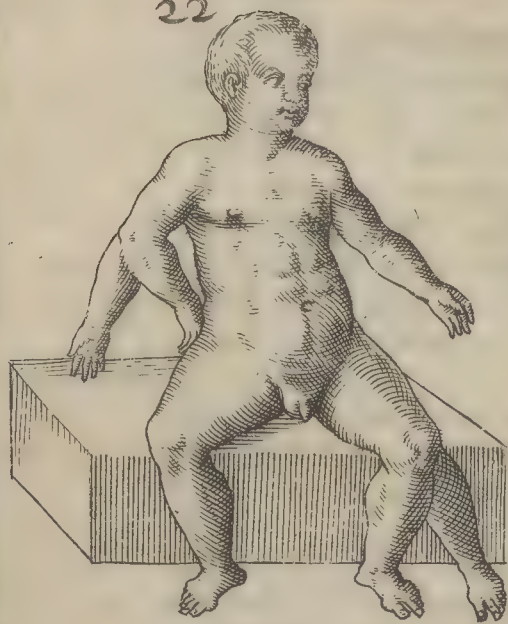
20.

ANno millesimo quingentesimo nonagesimo septimo, die mensis Maii vigesimo nono, qui fuit Dominica prima post diem Festum Sacrosanctæ Trinitati consecratum, in vico Lustnauw Ducatus Wirtébergensis, distante non procul Tubinga, à parentibus plebeis & pauperculis, Patre Iacobo Haug Vinitore, & Matre Agneta partus monstrosus, quem tibi delineatum proponimus, in lucem editus est. Cum circa diem festum Purificationis sacratissimæ virginis Mariæ, vxor Vinitoris præfati vtero gereret, post sedecim septimanas à conceptione (multo in quâ citius, quam terminus ad consummatum partum requirat) puerperii dolores perpeffa foetum inter mortuum absque vitæ suæ periculo peperit & enixa est. Immaturus & monstrosus hic foetus, vtriusque sexus genitalia præferens, geminis capitibus, binisque collis constabat, quorum vtrumque caput binas aures, oculos binos, os vnicum & nasum vnum obtinebat. Erat hoc monstrum adspicientibus formidandum & horribile, capita à Craniis defunctorum hominum non multum distabant, quorum singulæ frontes intermedio non aliter diuisæ apparebant, ac si essent discissæ. Bina brachia, crura bina, vna cum paruulis manibus pedibusque macris & in angustum contractis, vt solent esse huiusmodi abortus, conspiciebantur. Fuit hoc monstrum Tubingæ à Medicis Celebris illius Academicæ lege Anatomica examinatum. Inueniebatur Cor duplex, pulmō duplex, duplex iecur. Capita internis suis partibus debite constantia visa sunt. In inferiore ventre, cum saltem constaret vnico, ventriculus simplex & vnicus neque intestina non gemina sese offerebant. Color infantis monstrofi extrosim introrsumque eiusmodi fuit, qualis communiter in abortibus conspicitur, nisi quod circa petus cœruleus spectaretur.

P R O-

DE MONSTRIS
PRODIGIOSVS MASCVLVS BI-
ceps, cui caput aliud Vmbilico exertum fuit.

22

21

Natus est infans (anno millesimo quingentesimo decimo sexto, se-
cundum Lycosthenem) & in virum excreuit, qui caput aliud vmbi-
lico exeret, quod pro more alterius quoque cibum caperet. Iacobus
Rueff. li. 5. cap. 3. de conceptione & generatione hominis. Quo anno Fran-
ciscus primus Gallorum Rex fœdus cum Heluetiis iniuit, natum est in
Germania monstrum, cuius è medio ventre caput in signe extabat, ad vi-
rilem ætatem peruenit, nec secus quam verum & sanum monstri illius
caput, hoc monstrificum, & tanquam applicitum nutriebatur. Am-
brosius Pareus lib. 24. cap. 2.

* *
* *

HUMANIS
PARTVS MONSTROSI

IN BRACIIIS, CVBITIS ET MANVBVS, QUI VEL HORVNDENM numero, defectu, vel abundantia Prodigiosi extiterunt.

INFANTES QVADRVPEDES
& quadrimanos.

T Gracho, & M. Iuuentio Consulibus, pueri quadrupedes & quadrimanos nati sunt. Iulius Obsequens.

MONSTRVM INFANTIS HVMANVM, habens tres manus, & totidem pedes.

22.

P Crasso, & Q. Scæuola Coss. puer tribus manibus, totidemque pedibus natus. Idem.

PARTVS MONSTROSVS QVATVOR
manibus, & totidem pedibus.

M Marcello, P. Sulpitio Coss. Theani (alii Theatri) Sidicini puer cum quatuor manibus & totidem pedibus natus. Idem.

ALIVS INFANS MANIBVS TRIBVS
& totidem pedibus.

V Enafri puer natus tribus manibus, totidemq; pedibus. Iacob. Reiff. libr. 5. de concept. & generat hominis, ex Romana, vt apparet, historia.

D INFANS

21

DE MONSTRIS

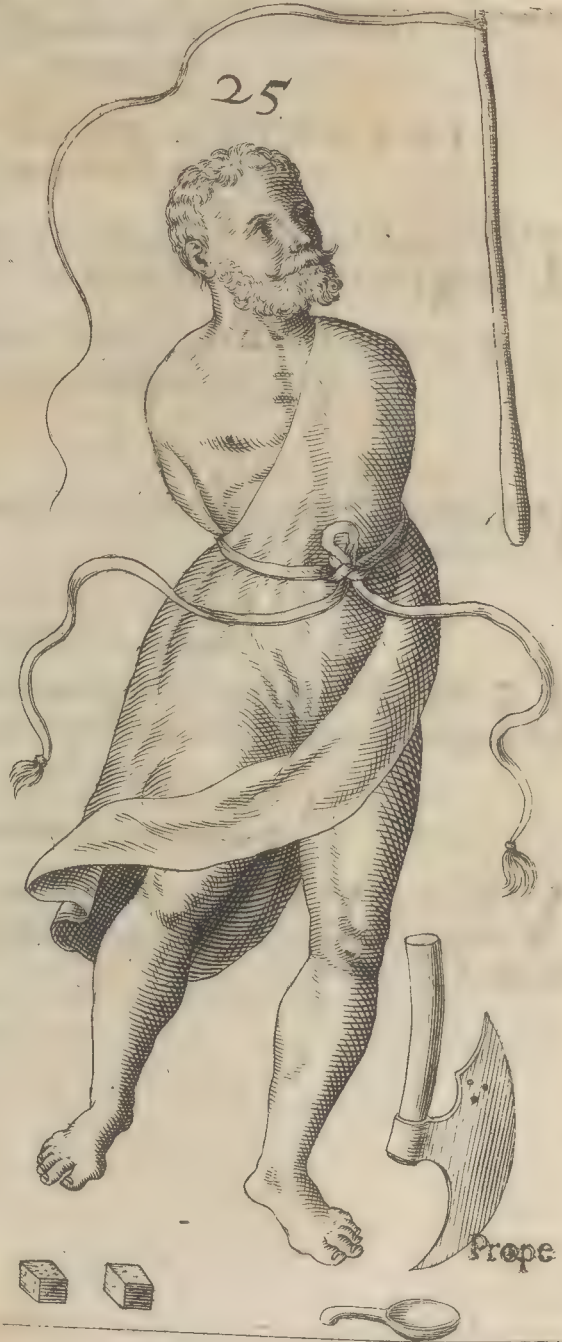
INFANS MASCVLVS QVADRIPE,
& quadrimanus, auribus quatuor.

23.

23

25

24

Prope

PRope Esselingam Neccari, monstrum natum est, infans videlicet vnico capite: quatuor aures, quatuor brachia, & totidem pedes habens. Lycoft. lib. prodig. anno millesimo quingentesimo vigesimo octauo.

ALIVS EIVS MODI.

INfans natus est crura, brachiaque quaterna habens, vixitque quoad ex sacro baptismi fonte leuatus est. Idem eodem opere, anno Domini millesimo trecentesimo octogesimo nono.

PARTVS QVATERNIS PEDIBVS
& totidem cruribus.

Refert Iouianus Pontanus anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo nono, die nono Ianuarii, visum in Germania infantē masculum, quaternis brachiis, & totidem cruribus. Pareus operum suorum lib. 24. cap. 2.

QVADRV PES, QVADRIMANVS.

Quo die Veneti & Genuenses fœdus inierunt, natum est in Italia monstrum quaternis brachiis & pedibus, vnico vero capite præditum. Id sacra baptismatis aqua lustratum, aliquandiu post vixit. Iacobus Ruesius Chirurgus Heluetius sibi simile visum narrat, sed quod maris & fœminæ insuper genitalia haberet. Idem eodem lib. cap. 4.

TRIPES, TRIMANVS.

PAfricano, Lælio Coss. Amiterni puer tribus pedibus, vna manu natus. Idem.

BRACHIO VNICO NATVS.

CValerio, M. Herennio Coss. ancilla puerum vnimanum peperit. Iulius Obsequens.

SINE BRACHIIS, ET EX HIS

nonnulli sine pedibus visi.

T Gracho. M. Iuuentio Coff. Priuēni puella sine manu nata. Idem.
In Piceno infans absque manibus & pedibus natus. Lycosth. libr.
prodig. & ostent. pag. 141. ex Romana historia nimirum.

Ex diminutione vidi virum, qui vsque hodie vivus est, & non fuerant
ei neque manus, neque pedes. Hall Rodoham Comment. ad libr. 3. Tech.
Galeni Tex. 177.

SINE BRACHIIS NATI, QUI

*vel ore, vel mento, vel pedibus, incredibili industria, qua-**uis subtilissima opera, manuum vice, effice-**re patuerunt.*

Non est à Dione prætermisum, inter munera Augusto missa ab Im-
dis, fuisse tigres Romæ tunc visas primo: & adolescentulum sine hu-
meris, qui tamen pedibus manuum functionem obiret: namque arcum
intendebat, sagittas etiam excutiens. Cæs. Antiq. lib. 4. cap. 12.

Vidimus mulierem sine brachiis enatam, pedibus pro manibus ad nen-
di suendique artem habuisse. Alexander Benedictus libr. 1. c. 2. Anatomes.

Eandem nos quoque vidimus in castro Amandino Allifero, anno Chri-
sti millesimo quingentesimo quadragesimo nentem, suentem pedibus
(manuum vice) cyathum vini apprehendentem, & bellantium more, pe-
dibus arreptis baculis, tympanum belli manu pulsantem. Nicolaus Ro-
cheus de morb. curand. c. 32.

Sine brachiis enatum vidi Hispanum, certe monstra, quæ in natura re-
rum essent, omnia excedentem: pedibus enim citus admodum erat, vt cū
illis neret, seu acu expeditius pingeret, quam vel citissima mulier amba-
bus manibus, & arma bellica tam affabre tractaret, vt nemo miles agilita-
tem ipsius assequeretur, arcuque tam esset rectus, vt à scopo nunquam ab-
erraret, & securi quemuis vnico ictu infringeret, etiam crassiusculum trū-
cum. Georgius Pictorius Sermon. conuiuial. lib. 4.

Natus est infans, qui brachiis in vniuersum careret, reliqua corporis
forma rectissime habens. Pedes huius, cum ad vigesimum annum ætatis
peruenisset, manuum officio fungi vidimus, accipiendo, secando, ori in-
ferendo, nec non etiam alea & chartis ludendo. Quod & alter quidam o-
re & mento præstare potuit.

F O E M I N A B R A C H I I S D E S T I T V T A,
nihilominus tamen industria pedibus.

24.

Eiusdem etiam agilitatis mulier Francofordiæ ad Mœnum, anno Christi millesimo quingentesimo quinquagesimo sexto visa est, quæ manibus omnino carens, arrepto pede calamo, literas non tantum elegantissime pingere, sed tractare colum, nere, numerare pecuniam, ac subtilissima quæque pedum digitis conficere potuit. Lycosthenes lib. de prodig. & ostent. anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo.

Vidisse quendam memini me, qui cum brachiis omnino careret, dextro pede hastam vibrabat, collimabatq; suebat vestem, edebat, scribebat, in acum filum immittebat. Nec tanti miraculi de futuros testes spero, cum res publice ageretur. Cardanus lib. 17. de subtil.

Mutili hominis historiam iucundam simul, atque admirabilem narras. Qui brachiis careret, dextro pede hastam vibrasse. Vestem suere solitum, scribere, edere, bibere, in acum filum immittere. Cuius rei testem te habiturum sperare scribis. Næ tu diuinus vir es. Ecce me sodes habeto. In Allobrogum prouincia eum spectauimus. Arbitror amplius quinquaginta millia hominum superesse, quibus ille miraculo fuit. Plus quoque quod de eo dicam habeo. Clauum caligarium in asserem malleo penitus adigebat, cerdonum more, quem dicto celerius cõuersi mallei auriculis extraherat. Antonius ei nomen fuit, Neapoli se ortum prædicabat. Iul. Cæsar Scaliger Exercit. 334. ad subtil. Card.

V I R B R A C H I I S C A R E N S , I N -
*credibili tamen solertia humeris manuum
 opera pertractans.*

25.

PAucis ab hinc annis visus est Lutetiæ vir quadragenarius, quadrato corpore, qui etsi brachiis careret, omnia tamen quæ manibus perfici solent, munia, haud infeliciter obibat. Humeri enim trunco & capite, colloque vibrato, securim in palum oppositum, tam certo & valido ictu, quàm manu quiuis alius vir ei culabatur: aurigæ flagellum tanta vi distringebat,

D. 3. vt.

vt aere validius percusso, sonaret. Cæterum pedibus edebat, bibebat. Tandem latro & sicarius deprehensus, ex cruce strangulatus rotæ affixus est.

Visa etiam non ita pridem mulier Lutetiæ est, sine brachiis, quæ nihilominus secabat, & plæraque alia, quasi manus adessent, perficiebat. Pareus operum suorum lib. 24. c. 6.

Siue eundem, siue alium, à Parei descriptione, at eiusdem certe ætatis, atque corporis constitutionis, Haganox, quo tempore eius Reip. Medicum Physicum agebamus, videre nobis contigit. Qui præter alia à Pareo recitata, me & aliis multis spectantibus, frondis fagineæ rorum brachii crassitie aquæ tum impositum, quæ ætatis tempore conclauia suo virore exornare in hospitiiis solet, gladii Heluetici capulo, mento humerorum vni appresso, comprehensoq; vnico impulsu euaginato, & stringente ictu etiam vno dissecuit: ministro gladium, vagina adhuc, donec ab eodem educebatur, conclusum, continente. At quod de bipenni affirmat Paræus, eam ille noster, simili modo quo gladium, apprehensam, ad designatum & expeditum parieti tabulato ligneo locum & punctum, exacte impegit. Natione Heluetium prædicabant. Ioannes Schenckius Senior.

Anno millesimo quingentesimo octogesimo sexto Halæ Sueuorum, vir quidam nomine Thomas Schweicker (cuius effigiem tibi transmittimus) annum ætatis suæ quadragesimum primum agens, superest, sine brachiis natus. Qui quæ alii manibus ingeniosissima opera, eadem ille pedibus, incredibili prope solertia perficit. Cuius Iconem ad vivum ectypâ, in argento, taleri numi magnitudine, fusam, digitoque pedis calamum scriptorium sustinentem, exprimentemq; Ioannes Beringer, summi apud nos templi architectus, visendam mihi exhibuit. Et præterea eiusdem scripturam ostendit, pedibus tam eleganter delineatam, emblematicisque variis circa margines ornatam, vt vel peritissimos, qui vel in nobilioribus ciuitatibus scribendi munus publicum, atque vna quoque Arithmeticam practicam, tum per numeros, tum per calculos, profitentur, prouocare, imo longe superare queat. Idem quoque admirabili industria, eadem quæ arcularii dedolando, sculpendo, scindendo, forando, serrando, ingeniosissima efficere solent opera, velut columnulas, peristylia, eiusque generis alia, pedibus fœlici imitatione præstat, adeo quidem, vt in eo iure quispiam brachia & manus desiderare, velut superuacanea, debeat minime. Idem Parens meus Schenckius.

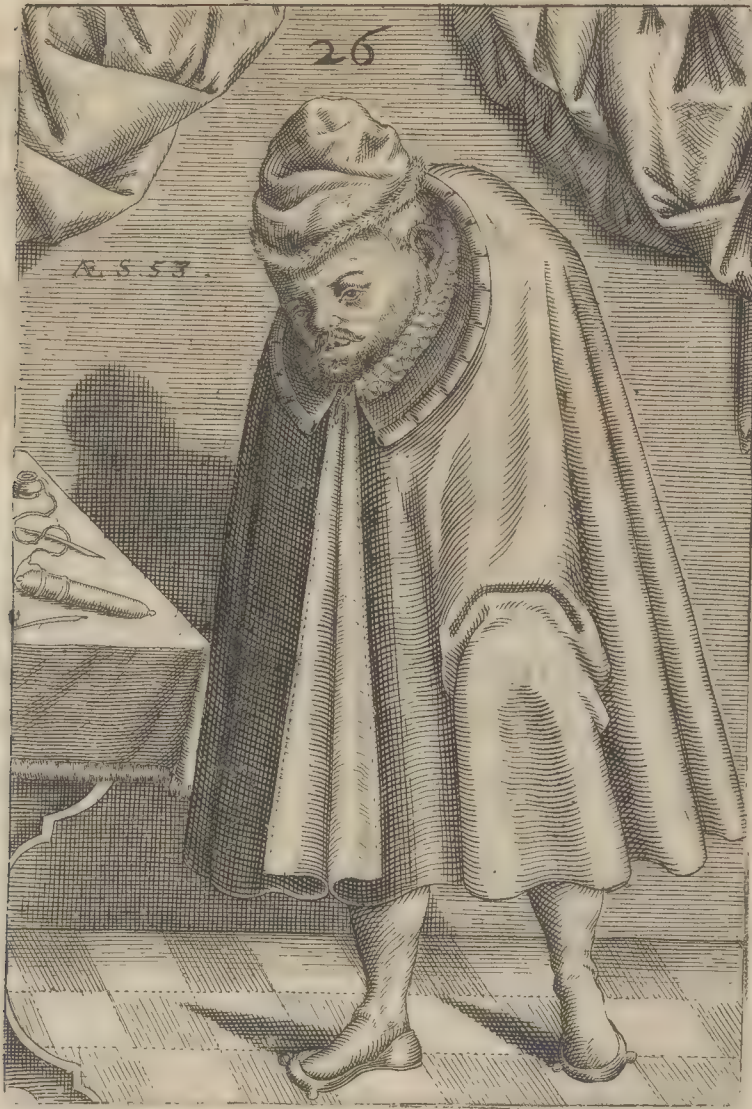
HUMANIS.

51

ICON

THOMÆ SCHWEICKERI, sine
brachiis nati.

26.

SCHWEIC-

Derweil ich/ daß es Gott erbarm/
 Hab weder Finger/Hend noch Arm/
 Vnd mich also behelffen muß/
 Schreib ich doch diß mit meinem Fuß.
 Drumb frommer Christ dein Lebenlang
 Sag Gott für diese Wolthat danck/
 Daß du hast ein geraden Leib/
 Wie meinst daß ich mein Zeit vertreib/
 Das zeigt dir die Contrafactur.
 Weil mich nun Gott vnd die Natur
 Also erschuff/hats mir doch geben/
 Alles zuthun mit Füßen eben/
 Essen vnd trincken ober Tisch
 Mit meinem Fuß ich bhend erwisch/
 Schreib/mahl/schnitz/bind Bücher ein/
 Das Armbrust kan ich brauchen fein/
 Zehl gelt/vnd auff freuntlichs begeren/
 Im Brettspiel meins mans mich thu wehren.
 Schenck ein/trinck auß/die Kleider mein
 Anleg selbst/schneid ein Feder fein.

EPIGRAMMA IN SCHVVEIC-
KERI DEXTERITA-
TEM CONSCRIPTVM.

Quod digitis alij præstant, hoc præstat id ipsum
Schvveickerus mira dexteritate pedum.
Is pede depingit decoratos Syrmate versus,
Ille cibum pedibus carpit, & omne facit.
Hoc opus esse DEI mirandum nemo negabit,
Qui modo pectus habet quod ratione valet.

Subiungemus de eodem Viro, sine brachiis nato, affinia quædam testimonio, præfertim doctissimi Camerarii, quod sic habet:

Mira est prouidentia & Sollicitudo naturæ, quam creator omnium rerum, ei tanquam optimæ matri attribuit. Ea enim in animalibus membris distortis, vel mutilatis, aut debilitatis, vel etiam omnino deficientibus, plerumque aliis membris, præter suum officium ad quod destinata sunt, tale robur & dexteritatem ex diuturna consuetudine suppeditat, vt dicere aliquis possit, non in distinctione membrorum, sed in continuo vsu perfectionem consistere. Hac de re sæpius cogitavi, cum essemus Comburgi, apud vere Nobilem & præstantissimum virum, Dominum Erasmus Neienstetterum. Is enim cum nulla benignitatis erga nos prætermisisset officia, iussit accersi ex vicinis salinis Sueuicis Thomam Schvveickerum, natum 31. annos, & quidem honestis parentibus. Quem licet mater sua absque brachiis enixa fuisset in lucem, omnia tamen munia manuum, pedum subsidio, ita exequabatur, vt quod in vno desideraret, in altero sibi compensatum esse, affirmare non erubesceret.

Nam cum in editiore loco, qui æquaret altitudinem tabulæ, in qua esculeta apposita erant consedisset, apprehenso pedibus cultro, scindebat panem, & alios cibos, pedes ea postea, nec non & potum, veluti manus ori porrigebant. Peraçto prandio pedibus pingebat nobis omnibus videntibus, tam elegantes latinas litteras ac germanicas, vt exempla earum, quasi rem insolitam nobiscum sumeremus. Postulantibus etiam nobis cultello parabat calamos ad scribendum aptissimos, quos postea nobis donabat. Cum esset. a. occupatus, diligenter inspexi formam pedum, quorum di-

E

git

giti erant ita oblongi & ad res tenendas apti, ut procul aspicientibus manus (pallio enim suo verecunde admodum crura tegerat) videretur. Hoc spectaculum sane iucundum, & ante non visum nobis fuit. Iussus etiam fuerat, paulo ante Cesareæ Maiestati diuo Maximiliano Secundo, cum Halam urbem, ad comitia Spirensia transfiret, & Electoribus Palatinatus atque Saxoniae, Ludouico & Augusto se exhibere, quorum Maiestas & Celsitudo, hanc mirandam naturæ compensationem, non absque munificentia, & cum admiratione spectauit. Hoc ipsum illustrauit elegantissimo hoc Epigrammate Doctor Ioannes Posthius Medicus, & Poeta eximius.

*Mira fides pedibus dextre facit omnia Schyveicker,
 Cui natura parens brachia nulla dedit.
 Namq; bibit pedibus, pedibus sua fercula sumit,
 Voluit & his libros, preparat his calamos.
 Quin & literulas pede tam bene pingere nouit,
 Artificis superet grammata ducta manu.
 Maximus hoc Cæsar stupuit quondam Æmilianus,
 Donaq; scribenti largus honesta dedit:
 Omnia namq; potest vigilans industria, quodq;
 Natura ipsa negat, perficit ingenium.*

Placuit & hoc conscriptum Epigramma de eodem Schweickero, brachiis carente, adiungere, humanoque lectori Iconem scribentis communicare.

HUMANIS.
 THOMAS SCHVEICKERVS SINE BRA-
 chiis natus, literas pingens pedibus.

27.

Thomas Schveickerus miranda fortis homullus,
 Quem ditem pietas ingeniumq; facit:
 Has sine brachiolis vitales luminis auras
 Adspexit Suevi sub vada lenta Nicri.
 Ne natura tamen litem pateretur acerbam,
 Robur ei tribuit fortibus in pedibus.
 Quod dextris alii tractant, peraguntq; sinistris,
 Ille ministerio perficit omne pedum.
 Nam bibit & scribit pedibus, comeditq; facitq;
 Singula. mireris, si videas hominem.
 Optimus est calamus crena scriptoribus vnca
 Quem mira adstanti preparat arte tibi.

E 2

HUNG

Hunc stupuit Caesar Maxemilianus, eiq;
 Scribenti quondam largiter ara dedis.
 Mirati Comites, admiratiq; Barones,
 Mirandi nobis proposuere modum.
 Membro alij accedit si quid decesserit vni.
 Hac hoc exemplo est maxima nacta fidem.
 Quid non continuus natura perficit vsus?
 Vidi hominem bene fit, quippe meretur, ei.

Cubito, manu, digitis & cruribus
 monstrosus puer.

ANno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo tertio vidi
 Lutetiæ ad D. Andreæ ædem, puerum nouem annos natum Parpa-
 uillæ pago, sex à Guisio oppido miliaribus, Petro Renardo, & matre Mar-
 gretha genitum. Huic tantum duo digiti in dextra manu erant, brachium
 haud inuenuste à summo humero ad cubitum vsque deformatum erat:
 at inde ad extremos digitos duos valde deforme visebatur, cruribus care-
 bat, quanquam à nate dextra, pedis imperfecta velut figura, quatuor tan-
 quam digitis distincta, proferre se videbatur, à sinistra vero natis medio
 duo digiti profiliebant, quorum vnus genitali virili haud erat absimilis.
 Pareus operum suorum lib. 24. cap. 6. qui & iconem eius exhibet.

S I N E M A N I B V S N A T I.

Natos infantes vidimus, defectu membrorum, mutilos, manibus in-
 quam carentes. Iac. Rueff. lib. 5. de con. & gener. hominis.

I N V E R S I S M A N I B V S E T P E D I -
 bus nati.

Nati sunt quidam retrouersis manibus, & in obliquum transuersis
 pedibus. Idem iam citato libro.

Infantis, qui à prima in vteri conformatione, situs materni vitio, pedi-
 bus manibusque distentis euasit, iconem exhibet Pareus operum suorum
 lib. 23. c. 9.

P V E L -

PVELLÆ CVIVSDAM MANVS

à natiuitate trunca & tuberosa.

PVellam vidi, non ignobilem, trunca ac tuberosa manu, quam cum contrectandam mihi exhibuissent parentes, deprehendi digitorum contactu articulos, qui naturæ munere erupturi erant, intus conuolutos atque in se retortos, ita vt nullam digitorum effigiem præferrent, siquidem omnes membri huius partes, tam officulorum series & connexus, quibus manus complicari vel expãdi solet, initio delituisse comperti sunt, Stompen nostri vocant. Ita errorem hunc, ac naturæ vitium inde contractum pronuntiari, quod ea vis ac facultas, quæ formationi fœtus insistit, omnibusque suis partibus consummare hominem nititur, aliquo impedimento prohibita sit, quo minus articulos potuerit perficere, atque in speciosam, decentemque manus formam producere: cum enim mater splenis duritiei esset obnoxia, ac fœmellæ in id latus, nempe finistrum, declinent, ex affectu eius visceris, cui partes illæ tanquam scopulo ac cauitibus illis incubuerunt, informem atque indecoram speciem sunt consecuta. Leuin. Lemnius lib. 4. c. 7. de occultis nat. mirac.

* * *

E 2

MON-

DE MONSTRIS
MONSTRVM MANIBVS PEDI-
busq; anserinis, & capite enormi natum.

28.

28

IN Germania prope Lauffenburgum oppidum, in finibus Heluetio-
rum ad Rhenum fluuium sitū, natus est infans manibus ac pedibus an-
serinis, horrendo capite. Lycosthenes libro suo de prodig. & ostentis, sub
anno 1274.

MONSTROSI HVMANI FOETVS,
sex digitos aut plures, minusve prodigiose habentes.

VIdi digitum additum multoties. Haly Rodoham Comment. ad libr.
3. Tech. Galeni num. 177.

Sunt

Sunt in manibus pedibusque *παράφύσεις*, id est, agnationes, vbi superueniens adnascitur digitus, ratione materiæ exsuperantis. De qua res sic Plinius: membra animalibus agnata inutilia sunt, sicut semper sextus in homine digitus. Quod ex illo forsitan Aristotelico videatur sumptum, libro de generatione quarto: Quibus autem habere gemina contigit genitalia, alterum maris, alterum fœminæ, iis semper alterum rarum, alterum irritū redditur. Ipse vidi Bononiæ quendam de plebe inopem, senis in manu vtraque digitis; imo in pedibus quoque superflaus digitus inter auricularem annularemque interfitus agnoscebatur, magnitudine ad reliquorum responsum, mobilis præterea, & ad omnem vsū, vt aßolet, accommodus. Manus insigni erant latitudine: nihil præterea quod deceret minus. Hoc eo adnotasse libentius volui, vt sciremus, decretorium non esse, agnata membra, inutilia haberi & irrita, qui *παράφύοι* dicuntur, alios esse carnosos omnino, alios ossa habere, & vngues quandoque. Horum autem alii ex articulis procedunt, à scythale alii. Sed hi prorsus *ἀκίνητοι*, hoc est, immobiles sunt: cæteris mobilibus quandoque. Cælius Antiq. Lect. 17. cap. 12.

Nati quidam abundantibus membrorum partibus, alter quidem singulis pedibus manibusque digitos habens duodecim. Iacobus Rueff. de concept. & generat. hom. lib. 5.

Puer monstruosus annorum circiter quindecim Arelatæ visus, anno millesimo quingentesimo sexagesimo primo, mense Iulio, cui in vtroque pede septem inerant digiti (pollex namque pede in vtroque duplex erat) & in vtraque manu digiti sex. In sinistra vero manu annularis & medius coniuncti absque vllō interfitio erant. Pedes vero admodum latos perinde atque manus puer habet. Franciscus Valeriola lib. 4. obseruat. 2.

40 DE MONSTRIS
 PARTVS MONSTROSVS MASCVLINVS,
 cui brachia & pedes ob natura defectum non con-
 ueniebant.

29

29. 30

IN pago Dirlistorff sexto die Decembris, qui D. Nicolao Episcopo sa-
 cratus est, natus est puellus, corpore quidem bene compacto, cui tamen
 brachia, pedesque ob naturæ defectum non conueniebant. Dextra enim
 manus cum omnino deesset, eo loco, quo pollex esse solet, carnosus tumor
 instar verticuli aut nucis parux eminebat. Sinistræ autem manus pars di-
 midia, in tres tantum digitos, sed plane coniunctos, ut quoque pedes in
 totidem digitos desinebant. Educatus autem, non tantum cibum potum-
 que monstrosis manibus capere, sed numerare pecuniam, subducere rati-
 ones, easdemque elegantissimis literarum characteribus rationum li-
 bro assignare potuit, quemadmodum alii omnia, quæ alios manuum au-
 xilio ab hominibus fieri solent. Vixit adhuc Domini sui liberalitate ad-
 iutus anno millesimo quingentesimo quinquagesimo s. primo, quo hæc
 scribi-

scribimus, iam natus 60. annos, vidimus adhuc, ac obeso corpore senex. Conradus Lycosthenes libro de prodigiis & ostentis anno Domini 1497.

In oppido quodam Franc. Orientalis Kittinga dicto, honestam matronam vidi, quæ senos habebat in manibus & pedibus digitos, totidemque habentem digitos filiolum pepererat. Clariss. Vir D. Posthius in suis observationibus ad D. Schenckium transmissis.

M. Ioannes Halcher *φιλίατρος* heri retulit, hic studiosum esse, qui indicem digitorum manus sinistrae circumferat in tres acies quidem distinctum, & vngue præpilatum: Cæterum vnciali mole altero compari digito minore. D. Moccius de obseru. propriis.

I C O N

*MONSTROSAE MANVS CONSTITV-
tionis, digitorum duntaxat quatuor, quorum pollex inus-
tatam longitudinem & proportionem
præferebat.*

30.

ANno superiore c 1 0 1 0 c v i. accitus sum Ego cum duobus aliis Medicis, ad anatomen partus monstrosi Pueri Masculi, à Magistratu Hagenoensi. Comperimus proinde foetum ad aliquot dies superuixisse, tandem interiisse: eumque alioqui absolutum & integrum deprehendimus, nisi quod à prima in vtero conformatione vmbilicotenus Foramen patulum idque rotundum, ad interiora ventris aperto itinere pertingens, & quasi pugione cõfossus, miserabili certe spectaculo, obtinuerit. Quare quæ hauriebat alimenta, atque etiam excrementa, per id ipsum naturale vulnus (quod magnitudinem denarii numi facile exaquabat) protinus effluebant. Ad hæc corpusculum secantes, inuenimus cæteris omnibus saluis, vesica destitutum, & ano imperforato solidoque in lucem venisse. Et verò horum omnium abditam causam inuestigantibus, relatū nobis est, prægnantem foeminam persecutione & impetu Mariti per districtum gladium perterritam fuisse, & sese ad euitandum Mariti imminens periculum pro saluatione in angulum domus coniecisse. Quæ imaginatio matris in foetum eidem facile notam ensis in ventrem adacti asingere potuit: atque membrorum hæc ipsa in angulo contractio & com-

F pref

pressio ad defectum vesicæ & solidam ani conformationem occasionem præbere. Hanc Historiam obseruauit Hagenoë Alsatia Ioannes Georgius Schenckius Medicus, Hagenoënsium Poliater.

Manus hamata monstrosa, gammarorum occasione in materno utero conformata, cuius historia exhibetur libro 5. Obseruationum, operis recogniti. Tametsi nos isthic effigiem negleximus. Schenckius Fil.

INFANS MONSTROSUS, VENTRIS Foranine umbilicotenus insignitus, & vesicæ destitutus, Hagenoë Alsatia natus.

31.

31

MON-

MONSTROSI PARTVS
CIRCA MEMBRA GENI-
TALIA.

PVER MONSTROSVS MULTI-
fariam, cui genitale membrum à vertice pro-
pendit.

ANno millesimo quadringentesimo octogesimo septimo, puer Ve-
netiis editus est, ore pluriuariam scisso, & præter multa fœdiora rela-
tu, genitale membrum habuit vertici agnatum, atque ob eam rem non
placuit in apertum referre. *Lycoth. Chronic. de prodig. & ostent.*

PENE GEMINO VISVS QUIDAM.

Vidimus Bononiæ in publicis dissectionibus cadauer viri, qui dupli-
cem habuit penem. *D. D. Ioa. Iacobus Weckerus in suis Schenckio*
communicatis obseruatio.

SINE MENTVLA NATVS IN-
fans, sed cum scroto & testiculis.

ANtepaucos dies misellus infans natus apud nos est, cui membra cir-
ca Umbilicum resolutâ herniam prærebant: carebat membro vi-
rili: cuius loco foramen, quo vrinam profundeabat, conspiciebatur, scrotû
ambobus testiculis, vt in aliis conformatum visebatur. Parentes Chirurgi
opera vtuntur, at vix supervicturum opinor. *D. Thobias Cneulinus de*
suis transmissis obseruationibus ad Parentem meum Schenckium.

VISI SVNT TRIBVS TE-
sticulis condonati.

BErgomi familia Coleonum illustri (Bartholomæo Coleono & forti-
tudine & fide apud Venetos clarissimo insignis, cuius equestrem sta-
tuam Venetiis in area D. D. Ioannis & Pauli videre licet) hoc peculiare ha-
bere fertur, vt multi ex ea familia mares tres habeant testiculos. Cui rei at-
testatur, vel saltem suspitioni occasionem dedit gentilitium familiæ sym-
bolum, tres nigros continens testiculos. Hinc prouerbiu Italis vsitatif-
simum,

simum, Conglioni de Bergamo, de re monstrofa & inaudita, non autem vt vulgus autumat, de homine ftupido & obfcæno. Cæl. Rhod. lib. 24. cap. 4. A. L. Francisco Philelpho tres fuiſſe teſticulos proditum ſcio. Idem libr. 17. cap. 12. A. L.

Tertium teſticulum omnibus cuiuſdam familiæ ſuperare nouimus. Ferneliuſ lib. 1. cap. 8. Patholog.

Obſeruauimus in Anatome viri cuiuſdam tres teſticulos. Quidam ex aduerſ. Ioan. Dryandri.

Videre nobis contigit in puero typographi filio tertium teſticulum. Nec deſunt, qui aſſerant, quibuſdam familiis peculiare eſſe, vt tertium habeant teſticulum. Scholiographi ad c. 62. de morb. intern. Hollerii.

G E N I T A L I B V S V T R I V S.
que ſexus carens natus quidam.

VIdi qui natus eſt, & non habebat neque vuluam, neque priapum, neque teſticulos: & erat in forma ſua, & in ſuis moribus ſecundum aſſimilationem caſtrati, & erat ei foramen minimum, ex quo mingebat tantum. Hali Rhodoham Comment. ad lib. 3. Galeni art. medic. text. 77.

Quibus gemina habere genitalia accidit, alterum maris alterum foeminae, iis ſemper alterum tarum, alterum irritum redditur, cum per alimentum ſubinde deliteſcat: quoniam præter naturam eſt: agnatum enim eſt modo abſceſſus, nam & abſceſſus abſumunt aliquid nutrimenti, quamuis poſt geniti ſint, & præter naturam. Ariſtoteles lib. 4. ca. 4. de generat. animal.

Gignuntur & vtriuſque ſexus, quos hermaphroditos vocamus, olim Androgynos vocatos, & in prodigiis habitos, nunc vero in deliciis. Plin. lib. 7. ca. 3. nat. hiftoriae. Supra Naſamonas confinesque illis Machlyas, Androgynos eſſe vtriuſque naturæ, inter ſe vicibus coeuntes, Calliphanes tradit. Ariſtoteles adiicit, dextram mammam iis virilem, læuam muliebrem eſſe. Idem lib. 7. ca. 2.

Mulierum paucis prodigioſa aſſimilatio, ſicut hermaphroditis vtriuſque ſexus: quod etiam quadrupedum generi accidiffe Neronis principatu primum arbitror. Oſtentabat certe hermaphroditas ſubiunctas carpento ſuo equas in Treuerico Gallia agro. repertas: ceu plane viſendares eſſet, principem terrarum inſidere portentis. Idem lib. 11. c. 49.

HUMANIS. 45
 HERMAPHRODITI; SEU
 Androgyni.

32.

32.

Hermaphroditos seu Androgynos vocant etiam *διφύεις* & *Ἀνδροθή-
 λυας* & *Ἀρσενοθήλυας*. In maribus id fit tribus modis, cum in perineo
 siue interfoemineo muliebre pudendum exiguum videtur, cum itidem in
 scroto, sed nullo excrementi profluvio: cum ibidem exeunte lotio. In fœ-
 minis vnicō, cum penis supra genitalis fastigium, in clitorio & ima pube
 prominet. Addunt quidam in maribus, cum supra colis radicem mulie-
 bris natura exstat: in fœminis, cum penis ad inguina vel in peronæo pro-
 fertur. Rhodig. cap. 10. & 15. 12. 19. Androgynos vocavit, & Pollux concu-
 binos. Dalechampius annotat ad c. 3. lib. 7. Plinii N. H. litera d.

F 3

M. Mes-

M. Messala, C. Liuius Coss. geminas duodecim ferme annorum natus, auruspicumque iussu necatus. Iulius Obsequens lib. prodig.

L. Metello, Q. Fabio Maximo Coss. Lunæ Androgynus natus, præcepto auruspicum in mare deportatus. Idem.

P. Africano, C. Fuluius Coss. in agro Ferentino Androgynus natus, & in flumen deportatus. Idem.

Cn. Domitio, C. Fannio Coss. in foro Vessano, Androgynus natus, in mare delatus est. Idem.

L. Aurelio, & L. Cæcilio Coss. in agro Romano Androgynus annorum octo inuentus, & in mare deportatus. Idem.

L. Cæcilio, L. Aurelio Coss. Saturnius Androgynus annorum decem inuentus, & in mari demersus. Idem.

Q. Metello, Tullio Didio, Coss. Romæ Androgynus in mare deportatus. Idem.

Cneio Cornelio Lentulo, P. Licinio Coss. Androgynus inuentus in mare deportatus erat. Idem.

Sinuessa natus infans, ambiguo inter marem & fœminam sexu. Lycosthen. lib. prodig. & ostent p. 125.

In Sabinis incertus infans natus masculus an fœmina esset. Alter sexdecim annorum, iam item ambiguo sexu inuentus: Idem p. 136.

Vidi virum qui habebat veretrum & testiculos, & vulvam mulieris simul. Hali Rhodoham Comment. ad lib. 3. Techn. Gal. tex. 38.

Inter tot admirabilia & rara, quæ in humani corporis fabrica diuersis temporibus obseruauit, nihil admirabilius, nihil rarius censeo quam quod de neutra natura diligenter inuestigauit. Proposito enim mihi Androgyno, seu hermaphrodito, subiecto inquam eodem mare & fœmina, superioribus etenim annis fœminam mihi videre contigit, quæ præter vulvâ membro quoque virili prædita erat, quod tamen non erat admodum crassum. Quamobrem in eius Anatome generationis vasa accurate admodum peruestigauit: vasa seminaria testesque considerans, nunquid vlla inter hæc communitio aut consensus adesset: tandem hoc competi, vasa quidem præparantia ab aliarum fœminarum præparantibus vasis non differre: deferentia vero differre: nam bipartita erant, & ex binis quaternaria natura genuerat: ex quibus duo, quæ etiam maiora erant, ad matricis concavum destinabantur, reliqua duo ad penis radicem, qui glandularum parastatum expers erat. Hoc tam admirabile visu & speculatu erat, quam quod

quod maxime: quo pacto natura prudens sagaxque locum satis tutum selegerat, per quem vasa hæc ad penem deferri possent: & quemadmodum meatum, qui in ipso est pene, perforarent; qui meatus in aliis tum semini tum urinae communis existit: hic vero urinae nihil quicquam opis afferebat: nam instar aliarum mulierum urina exibat. Vterus autem, nec non uteri cervix à cæterarum fœminarum matrice colloque nihil distabat: sed in testibus discrimen erat: nam testes in hac crassiores erant, quam in reliquis mulieribus: sed quo ad situm ipsorum nullum discrimen deprehendi. Peni scrotum contiguum non erat, imo vero scroto profus carebat, & duobus musculis præditus erat huius fœminæ penis, non quatuor ut in maribus perfectis. Præterea penis huius hermaphroditi tenui pelle integebatur, nullum aderat præputium, sed duo spongiosa corpora, per quæ duæ arteriæ ferebantur, ab illis ortæ, quæ ad vesicam tendebant. Atque hæc sint satis de hermaphrodito, quem mortuum secui.

Duos deinde hermaphroditos viventes consideravi, in quibus alter mas, fœmina alter erat, (dicuntur autem à superabundanti vel mares vel fœminæ, ut vel plantandis hominibus vel homini suscipiendo sunt aptiores, vel aptiores creduntur) Fœmina erat Æthiopica mulier earum, quas Cingaras appellant Longobardi, hæc neque agere neque pati commode poterat, nam uterque sexus imperfectus illi contigerat suo magno malo: penis namque minimi digiti longitudinem crassiciemque non excedebat: vulvæ autem foramen adeo angustum erat, ut minimi digiti apicem vix intromitteret, optabat misera, ut hunc illi penem ferro euellerem, quippe quem sibi impedimento esse diceret, dum cum viro coire exoptabat: optabat et ut vulvæ foramen illi amplificaret, ut viro ferendo idonea esset. Ego vero, qui horum vasorum discrimen intueri sæpius cupiebam, verbis detinui. Non enim sum ausus aggredi illius cupiditati satisfacere, quoniam id absque viræ discrimine fieri non posse existimabamus.

Hermaphroditus vir, quem vivum summa diligentia inspexi, hoc modo habebat, penis aderat cum scroto, testibusque, sub quibus in peritonæo seu tauro, quo loco (inter anum scilicet & testes) fit sectio pro extrahendo vesicæ lapide: foramen quidem perstabat in vulvæ morem, sed non penetrabat. Atque hi sunt, quos vidi, Hermaphroditi. Columbus libr. 15. Anatomia.

Vidi corpus puellæ annorum circiter octodecim, omnibus, vestitu miram, capillis & habitu uniuerso, puellam præferentem, cum puellis cubantem.

bantem, & perpetuo, vt ancillam, elocatam. Quæ peste mortua, cum ectimatis multis & magnis atque liuidis, inter alia, reperta est habere duos testiculos amplos, membrum virile amplum: pubescebat pubes pilis nigricantibus: existimabatur puella, quia per paruum foramen sub cole, qua parte adhærebat pubi, mingebat. Aperto corpore nulla matrix visa est, similis aliis masculis. Videbatur etiam rem cum puellis habuisse, præputium enim facillime detegebatur, nulla sordicies circa balanum, mammæ nullæ: dissecto cole, nerui duo ampli porosi: vrinarius ductus nullus. Huius affectus meminit Paulus Aegineta inter Hermaphroditos lib. 6. capit. 69. & similis fere affectus hypospadiceorum lib. 6. cap. 54. D. Ioannes Bauhinus de obseru. propriis.

Contingit generari quosdam & aliquo vsque adolefcere, de quibus inspicienti non constet cuiusnam sexus sint. Imperitiores illos vtriusque sexus esse autumant, sed longe falluntur. Fit enim casu aliquo vt ex terroribus subitis etiam circa hæc membra semen aliquid vitii contrahat. Exempli gratia: Contigit nobis offerri infantem, de quo non satis constaret, cuiusnam sexus esset. Prominebant quidem testiculi, membrum præterea nullum. Infra testiculos ruptura erat vnde vrina efflueret. Sed quia propter virgæ prominentis defectum (nec enim tota aberat, sed intro cõuerfa ad modo dictam rupturam deflecebat) hanc natura vrinæ viam dedisset, non pro fœmella, nec pro Androgyno, sed pro masculo hunc haberi & baptizari placuit. Fatebatur autem mater, se ex viso quodam adeo territam, vt hinc infanti hoc contractum esse coniceret. Iacob. Rueff. li. 3. c. 3. de conceptu & generat. hominis.

ANDROGYNVS, SIVE PÆR-
tus monstruosus, vtriusq; sexus.

33.

ANno millesimo quingentesimo decimo nono Tiguri Hermaphroditus vel Androgynos nat⁹ est, supra vmbilicū egregie formatus: sed circa vmbilicum rubeam carnis massam habens: sub qua membrum muliebri, & infra hoc loco conuenienti virile quoque. Iacob. Rueff. lib. 5. cap. 3. de conceptu & generat. hominis.

Anno domini millesimo quadragesimo octogesimo sexto ad Heidelbergam in agri Palatini pago, Rorbachio, gemelli duo nati sunt, dotibus
coha-

cohaerentes, & hermaphroditi ambo. Lycosthenes lib. prod. Ipse noui hermaphroditum, qui sequioris sexus seu muliebris putabatur, viroque nupserat, cui filios aliquot & filias peperit: nihilominus ancillulas comprimere, & in his generare solebat. Hier. Montuus de Med. Theoresi lib. i. cap. 6.

C. Claudio, M. Perpenna Coss. mulier duplici natura inuenta. Obsequens.

MONSTROSI FOETVS
CIRCA PEDES, QUI VEL
NUMERO, VEL DEFECTU,
vel superabundantia, vel aliena
forma prodigiosi conformati sint.

MONSTRVM PRODIGIOSVM HV-
manum, cruribus & tibiis coalitum, cauda suilla.

34.

34.

G

ANNO

ANno Christi paræ Virginis supra millesimum quingentesimo nonagesimo septimo, secundo Maii, stylo nouo, monstrum hoc humanum, cuius Iconem tibi exhibemus, in percelebri Imperiali ciuitate Colonia in lucem prolatum est. Erat infans bene compactus, nisi quod in ceruice duos contiguos tumores instar duorum ouorum secum ex utero matris tulerit. Insuper femora pedesque ab imo ventre ad pedis extremum usque coaluerant, digitis pedis sinistri omnino deficientibus, quorum loco in eodem pede sinistro calcis regione massula quædam prominebat, puellorum auriculari non absimilis. Retro, vbi natura anum denegauerat, cauda suilla cernebatur, atque paulo altius in coccige tumor vel adnatum quoddam oui magnitudine adparebat.

INFANS PRODIGIOSVS NATVS,
pedibus ternis, & vnico brachio.

35.

35

36

P. AFRE

P Africano & Lælio Coss. Amiterni puer tribus pedibus, vna manu natus. Iulius Obsequens.

INFANS TRIBVS PEDI-
bus natus.

36.

A Ppio Claudio, P. Metello Coss. Amiterni puer tribus pedibus natus. Idem eodem libro.

PVELLA MONSTROSA QVA-
drupes.

37.

37

38

P. Africano, C. Fulvio Coss. puella quadrupes nata. Idem.
 Constantinopoli puer natus quadrupes. Lycosth. libro prodigiorum
 Anno Domini millesimo quingentesimo, nonagesimo quinto.
 Puer quadrupes natus, Mauritii Romanorum regis tempore. Idem li-
 bro citato anno Domini millesimo sexcentesimo primo.
 Plura huiusmodi exempla require supra in obseruatione, qui brachiis
 tribus vel quatuor nati sunt.

I N F A N S A B S Q V E P E D I -
 bus natus.

38.

IN villa Nebritz, non procul ab oppido Wutzeni sito ad Moldam, na-
 tus est infans sine pedibus. Lycosthenes de prodig. & ostent. anno Do-
 mini millesimo quingentesimo trigesimo septimo.

In Piceno absque manibus & pedibus natos Romana tradit historia.
 Peucerus Teratoscopie pag. 442. facie auersa.

M O N S T R V M S V P E R N A P A R T E
 hominis effigie ad umbilicum vsq³, inferna Syrenum cau-
 dam pedum loco referens.

OCtauo die Februarii, anno Domini millesimo quingentesimo qua-
 dragesimo primo in castro Diui Amandi Alliferi in solo Borboni-
 co, ex iuuenula quadam mihi notissima natum est monstrum, hominis
 effigiem à capite ad umbilicum vsque referens, ab umbilico infra crurum
 pedumque ac digitorum pedis loco substituta est cauda Syrenum modo,
 pyramidali figura, in latum tamen pedis magnitudine desinebat. Tinctū
 fuit hoc monstrum Christianorum lauacro, horamque à partu duntaxat
 vixit. Nicol. Rocheus de morb. mulier. curand. cap.

M O N S T R V M P E D I B V S C A P R I N I S.

Michaelis Parpinacei Imperio, natum monstrum, quod pedes ha-
 buit caprinos, in media fronte oculum vnum. Peucerus li. 4. Chro-
 nici Calionis.

S I N E

SINE PEDIBVS HUMANVS

partus, quorum loco, & à lateribus habuit cuspi-
des prominentes.

39.

39

Vidensbachi, quod distat miliarē vnum à Schleusinga, monstrum
natum ex muliere, imagine infantis, absque pedibus, quorum loco
habuit cuspidem demissam, à femoribus etiam cuspides prominentes ha-
buit. Auctor Iobus Fincelius de miraculis.

Natos infantes vidimus, defectu membrorum mutilos, pedibus carē-
tes. Iacobus Rueff. lib. 5. de concep. & gener. hominis.

INVERVIS PEDIBVS INFANS

natus.

IN Saxonia infans Witebergæ natus inuerfis pedibus. Lycosthenes in
suis prodigiis, an. millesimo quingentesimo vigesimo quinto.

G 3

MON.

DE MONSTRIS

MONSTROSUS PARTVS PEDIS

duntaxat vno, absq^{ue} brachiis.

40.

Decimo Octauo Calend. Maii, intra sextam & septimam Mysenæ natus infans, diuiso in fronte craneo, vnico crure sine labiis, oris loco exiguum habens foramen, reliquo truncatus corpore. Lycosthenes libro de prodig. & ostentis.

MONSTROSI PARTVS

GEMELLORVM MULTIFA-

RIAM CONNATORVM

& cohærentium.

GEMELLI VNICO CAPITE

coniuncti.

Anno Domini millesimo quingentesimo sexagesimo nono, Turonensis quædam mulier gemellos peperit, vnico capite coniunctos, & se mutuo complectentes. Horum ad me Sceleton misit Renatus Ciretus tota Turonensi regione famatissimus. Ambrosius Paræus operum suorum lib.

24. cap. 2.

G E M E L -

HUMANIS.
 GEMELLI MONSTROSI NATI,
 vni saltem capiti prodigiose adherentes.

55

41.

41

42

Louanii septimo Idus Aprilis Anno quadragesimo septimo gemelli
 nati distinctis corporibus, vni adherentibus capiti. Peucerus Terato-
 scopiz pag. 440. facie auersa.

Quendam, qui circumferebatur Auennione, vidisse me memini, à cer-
 uice infra bicorporeum totum. Valleriola locorum communium libr. 1.
 cap. 18.

DVÆ VIRGINES, MONSTROSÆ,
 frontibus connexæ.

42.

VNum, cui⁹ in Cosmographia sua meminit Munsterus, quod præ ce-
 teris admiratione dignum sit, hic adscripsisse iuuabit. Colloqueban-
 tur,

tur, vt scribit, non procul à Wormacia (in villa Birstat, quæ sita est inter Wormaciam & Bensheim, vt testatur Lycosthenes lib. prodig. & ostent.) Anno salutis humanæ supra millesimum quadringentesimo nonagesimo quinto, duę mulieres, quarum cum vna vterum gestaret, ac tertia quædam ex insperato superueniens colloquentium capita concussit: grauida animo consternata, in concepto iam fœtu manifestum concussionis huius reliquit signum: siquidem cum iam parturiginis tempus adesset, enixa est didymos: erant duę puellæ corporibus integræ, sed in vertice fronte tenus connexæ inseparabiliter, & se mutuo inspicientes, cogeantur simul incedere, simul dormire & surgere, & cum vna procederet altera retrocedebat: nasi vtriusque sese fere contingebant, oculi vero non in directum, sed in latera tantum torqueri poterant, quia paululum supra oculos frõtes cohærebant. Extensa est vita illarum ad decimum annum, & cum tunc vna moreretur, illaque à superstite refecaretur, viua ab accepto vulnere, aut potius ex vulneris fœtore & cerebri putrefactione, sororem paulo post mortem est subsecuta. Hactenus Munsterus, quæ nisi is sese suis oculis vidisse affirmaret, quoniam supra hominum fidem sunt, non crederemus. Baldus Ronseus lib. de hominis primordiis, &c. cap. 10. Cardanus li. 12. de subtil. Corn. Gemma lib. 1. Cosmocrit. cap. 6. Lycosth. lib. de prodig. & ostent. Ambros. Pareus lib. 24. cap. 2.

G E M E L L Æ V I R G I N E S , I N F E -
riore maxilla, & pectoribus connata.

Sexta Octobris supra millesimum quingentesimo septuagesimo tertio, geminorum se complectentium prodigiola species nata, ambobus quidem fœminei sexus, quatuor brachiis, pedibus quatuor. Erant connata pectoribus, atque inferiore maxilla, vt prorsus os vnicū videretur. Vixit ad spacium dimidiæ horæ. Dissecto cadauere, cor cuique suum, sua se de discretum, secus quam alias apud nos visum fuit. Gemma Cosmocrit. lib. 2. pag. 170.

G E M I N I P E C T O R I B V S
connati.

Bercheldiæ, in ditione Principis Illustriss. Palatini Electoris, in villa nō procul ab Heidelbergâ, 14. Calend. Ianuarii, nati sunt gemini pectoribus

bus sibi affixis, vnico vmbilici dependentis vinculo constricto. Lyodsthe-
nes lib. prodig. & ostentorum. Anno Domini supra millesimum quadria-
gentesimo nonagesimo quarto.

Anno supra millesimum quingentesimo quadragesimo primo, die de-
cimo nono Februarii, Friburgi Myforum editi gemelli, iuncti totius an-
terioris thoracis cohæsu. Peucerus Teratoscopia pagina 442b.

GEMELLI, PECTORIS COALITV KS-
que ad vmbilicum conglutinati.

43.

IN ducatu Wirtenbergenfi nati sunt gemini, coalitu pectoris, ad vmbilicum vsque connexi. Idem eodem opere.

Nati sunt gemini pectoribus sibi affixis, & mutuo obuersis faciebus, vno vmbilici constricto vinculo. Iacobus Rueff. de concep. & genera. hominis lib. 5. c. 3.

H

Hei-

Heidelbergæ nati sunt gemelli, anno quadragesimo quarto, vtrique complicatis sese mutuo amplexi sunt manibus. Peucerus in Teratoscopia pag. 44 b.

Nos Romæ vidimus Alexandri temporibus infantes geminos simul coaiunctos, aduersis inter se vultibus ac manibus in eodem corpore: qui tamen parum vixerunt. Volaterranus lib. 24. de genitalibus.

AGAMA ET DELINEATIO PARTVS MON-
strofi bicorporis, Virginum gemellarum, capitibus, collo, pe-
ctore & ventre coherentium, qua ab hinc an-
nis duobus Argentina edita sunt.

44

44

Anno

ANno millesimo centesimo sexto, tertio die Ianuarii, in celebri imperiali ciuitate Argentina foetus monstruosus, à parentibus pauperculis & plebeis, Patre Stephano Schwartz fabro lignario, ad lignum mali inaurati, habitante editus est. Fuit partus bicorporeus, sexus foemini, capitibus, collo, pectore, & integro ventre connatus. Vna adparebat facies, binis oculis, quatuor auribus, vnico naso, & ore vnico quidem non admodum indecenter praedita, si parte anteriore monstrum spectaretur, hoc est, ea parte, qua ex duobus conglutinatis capitibus facies effigiabatur; sed posterioris, foetu in faciem procumbente, vbi & secunda alterius infantis facies expectaretur, coaluere capita vtrius in modum, nihilque ea regione, praeter auriculas duas in colli fastigio vtriusque positas, conspectui se offerebat. Haec gemellae pectore & ventre vniuerso cohaerentes, vtraque binis suis brachiis alterutram complexabatur, brachiis decussatim superimpositis. Pedes, vt & brachia, certo suo numero constabant, qui & ipsi inter se diuaticati complicabantur, ab umbilico vtriusque infantis vinculo subtus propendente. Vixerunt sesquihoram, tincti sunt lauacro Baptismi, & Annæ Matæ nomine insigniti. Iis apertis post obitum, inuentum est cor vnicum, pulmo vnicus, duplex iecur, ventriculus vnicus, & quatuor renes.

HISTORIÆ ALIQVOT MEMORABILES

*gemellorum connatorum: quorum alter acephalus, col-
lum circa imum pectus aut ventrem alterius
insectum habens, propendere
visus est.*

Geminos nasci nullus dubitat, vt in distincti sint, monstruosum est. Mulier quaedam Alexandra nomine, ex Mediolanensi agro Florentiam veniens, geminos mares quæstui spectandos dabat: quorum alter integer toto corpore, distinctisque membris erat: alter vero ita scapulis alterius iungebatur ventriculo, vt illi totum caput iniecisse videretur: cætero vero corpore ab eo seiunctus, non secus illo de mammilla matris lac exsurgente mouebatur, ac si ipse pariter sugeret. Beniuenius c. vlt. abditor.

Vidimus aliquando ex Gallia in Italiam hominis in natura aduectum monstrum, quod per vrbes ad spectaculum quæstus causa à plerisque circumferebatur. Id puer nondum plenæ pubertatis erat, cui ab anteriore parte inter imum pectus & umbilicum eiusdem sexus paulo minus, quam integer alius pendeat homo: alterius illius & integri, ex quo pendeat

tertia fere pars. Caput illi tantum, & superiores humerorum partes deerant: quæ veluti in fitione quadam in integro illo latentes tam apte, quo diximus loco, coaluerant, vt sine labore, vitæque tædio, duo simul paulo minus quam tota corpora in vno homine viuerent. Brachia incepta illi tantum videbantur: reliquum vndique integrum corpus erat, quod ad alterius sensus, necessitatesque omnes etiam moueretur. Marcellus Virg. Comment. ad lib. 4. cap. 142. Dioscoridis.

Hoc ego etiam vidi in pandocheo quodam in oppido Castauariensi Pictonum, cum tertium decimum ætatis annum agerem, anno à Christo nato, aut passo supra millesimum quingentesimo decimo sexto. Nicolaus Rocheus de morbis muliebribus curandis, c. 32.

Superuixisse ex monstris solum eum constat, qui puelli medietatem ab umbilico inferius insertam habuit adeo, vt pene puelli etiam mingeret. Circumuagabatur hoc monstrum, iuuenis 25. annum præferebat, puelli pars inserta, qualis agentis decimum annum, seu crura, seu pedes inspiceres.

Hoc anno alium è Germania, priori similitimum vidimus, ætas annorum circiter viginti quinque, sexus iuuenis incertus: pendulus infans masculus, nam è pene minxit, brachia & manus & crura contracta, sed crura non solum pro fœtus magnitudine, reliquaque diximus exiliora, anus nullus, nec interstitium, sed vtrius in modum coniuncti clunes. Sensu carere oportuit, nam capite animal perfectum si destituatur, & motu & sensu carere necesse est. Sed si anima mulieris (propior enim fœminæ facies videbatur) animatus fuisset, animal perfectum plus quam quatuor notis moueri potuisset. At hoc & ab Aristotele, & à nobis alibi fieri non posse, demonstratum est: nihil tamen prohibet moueri seorsum partes, vt digitos. Cardan. lib. 12. de subtilitate.

Monstrum mihi oblatum est Patauii disseccandum, erat infans semestris mas, vt alii mares sunt, cui alius imperfect⁹ infantulus anteriore parte incumbebat, cruribus, brachiis, dorso, abdominis parte, pene, medioque collo. Videbatur autem caput huius imperfecti puelli in thoracem perfectioris intrusum. Hoc monstrum vixit aliquandiu. Quamobrem inter studiosos viros lis orta est & quæstio, vtrum Cor illi vnicum adesset, vel duplex: idem de iecore, cerebroque quæsitum est, & de aliis internis membris. Marcus Antonius Ianua, illustris philosophus vnicam in illo subiecto animam esse opinabatur. Nam si quis imperfectam illam appendicem, &

pon-

pondus inutile attigisset, quem integrum membrorum omnium diximus, statim perentiscere animaduertebatur. Non deerant tamen quibus oppositum videretur. Hoc itaque monstrum vbi diem suum obiit, ego, rei nouitate allectus, libenter secui, quæ autem obseruauit hæc fere sunt. In imperfecto, quem dixi, nonnulla intestina aderant, ex quorum vnus portione tum vesica, tum anus constituebatur, nullum ibi aderat iecur, neque cor, neque cerebrum, sed ren permagnus, quem ego pene hepatis munere fungi sum opinatus, nam ab extremo iecore perfecti infantis crassa vena, duraque instar arteriæ deducebatur ad renem illum insignem, atque inde venæ aliæ complures passim distribuebantur, at ab arteria dextra axillari perfecti puelli arteria ortum ducebat, quæ postmodum per vniuersam partem monstri imperfectioris diducebatur. Item à neruis dextri brachii exibant, qui per reliquum corpus imperfecti homunculi disseminabantur. Columbus de re Anatom. lib. 15.

Cum hæc scribo, Anconam venit puer Illyricus sex natus annos, boni sane habitus, exacte & perfecte omnia membra habens, monstrum tamen præferens, quia ab eius vmbilico thoracem versus, alterum pueri corpusculum deducebatur absque tamen capite, sed duo habebat brachia, duo crura, sed vtraque immobilia, ano carebat, sed scroto absque didymis, id est, gemellis testiculis, ornabatur, non fecus ac pelle oblonga quadam glandis vice, per quam vrina fere semper destillabat. Sed puer cum mingebat, & per hanc quoque viam vrinam repente mittebat. Erat autem puer hic ita omnibus admirationi, vt eo parentes per vniuersam Italiam magnam corraferint pecuniam, fuit autem hoc monstrum Anconæ, anno supra millesimum quingentesimo quinquagesimo secundo. Amat. Lusit. Curat. 57. cent. 3.

Illud quod nuper ex nundinis Francofordianis (vnde velut ex Africa semper aliquid noui ad nos perfertur) accepi, obticere non possum. Anno à Christiparæ Virginis partu, supra sesquimille & quinquaginta sex annos, ad quartum à celebri vrbe Argentina lapidem, mulier inops in pago quodam enixa est masculum, cui per epigastrium infra *Ξιφοειδία* orificii ventriculi cartilagine, manu transuersa, prominebat moles infanti non dissimilis, cuius caput cum ceruice ad scapulas vsque intra pectus cognati masculi latere videbatur: si modo vllum habuit. Brachia vero vtrimque cum manibus eminebant foras: sinistra manus quatuor, dextra tribus digitis constabat. Nates vtrasque habuit leniter extuberantes, diuaticatis vs-

que ad sui cognati crura pedibus, quorum in uersa planta dextra tabescebat, hispidam sub axillis & in pube lanuginem, & penem virilem, unde serum sanguinis eminxit, ut embryo inter ἀλλαντοείδεια & ἀμνιον tunicas suum effundit lotium, & proinde ac fœtus in utero nihil excrementi per annum egerit, sic quoque nihil excreuit, hos enim seminis copia ita agnatos coaluisse in confesso est, qui nudinis elapsis octo numis videndi prostabant. Langius epist. 8. Tom. 2.

Anno post Christum natum supra millesimum quingentesimum vigesimum nonum, in quodam Herciniæ Sylvæ superioris pago infans natus est, & in iustæ staturæ virum excreuit, vniuersa corporis figura mas recte habens, nisi quod vbera haberet, & ex ipsius pectore alterius corpus propenderet, sine capite & humeris, brachiorum informē figuram prodeutes, manibus plus ad pedum, quam manuum formam accedentibus. Iacobus Rueff. lib. 5. cap. 3. de conceptione & generatione hominis.

FOETVS PRODIGIOSVS VIRILIS SEXVS.

*cuius è pectore aliud integrum corpus, solo abscondito ca-
pite, dependebat.*

45.

COlmaria imperialis Alsatia oppidi ad illum fluvium siti natus est in-
fans virilis sexus, ex cuius pectore aliud integri hominis eiusdem se-
xus corpus omnibus absolutum, ad genua vsq; protēdebat, solo capite in
alio corpore infixo. Lycosthenes lib. prodigiorum, anno millesimo, quin-
gentesimo decimo quarto.

Ex Sabaudia in Heluctiam venit quidam iustæ ætatis, integra forma,
membris bene compactis omnibus, ex cuius tamen ventriculo præterea
aliud hominis corpus ita propendebat, vt caput tantum atque brachia so-
la de-

la deessent. Circumtulit Vir bonus hanc molem, magno hominum undique confluentium spectaculo & admiratione, per regiones diuersas, ex corpore miraculoso quæstum faciens. Idem, anno millesimo quingentesimo decimo-nono, citati operis.

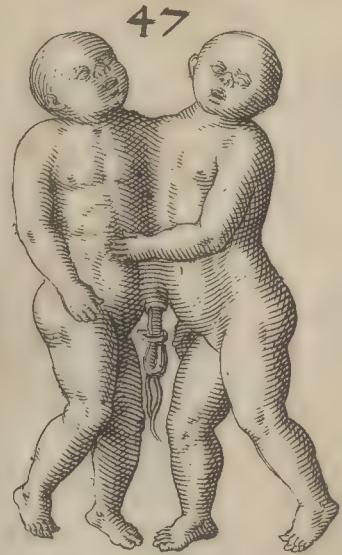
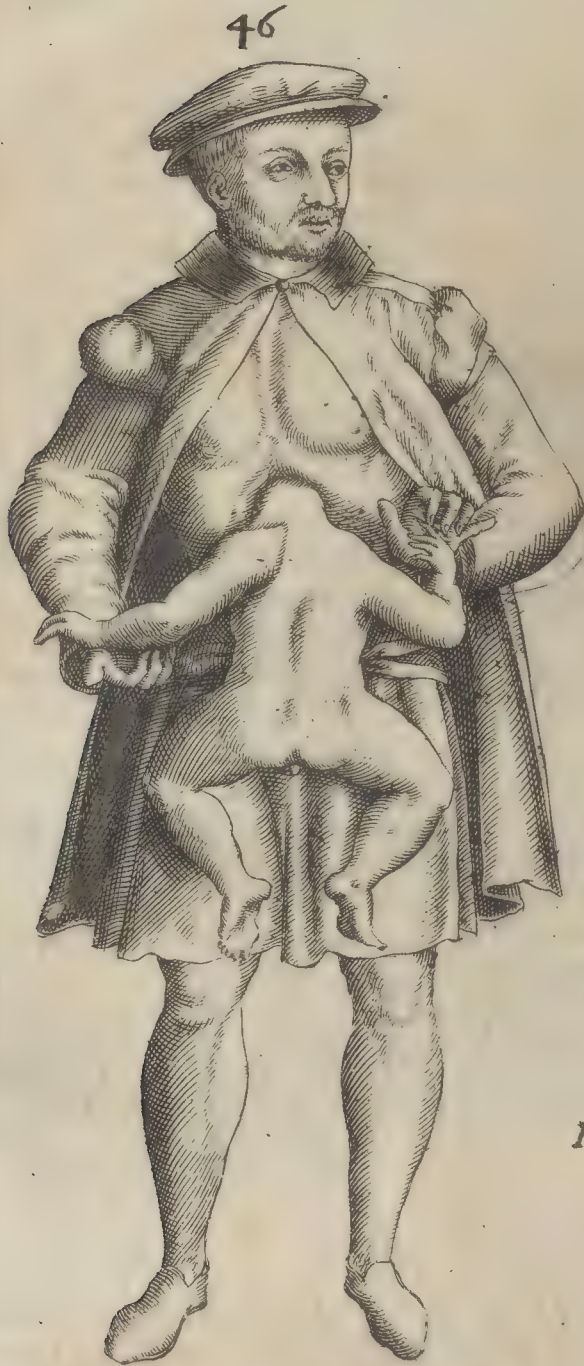
In Hercyniæ syluæ quodam pago, non procul à Kniebis, infans monstruosus natus est, virilis sexus, in corpusculo circa pectus aliud præterea corpus membris omnibus absolutis propendebat ad genua vsque: solo capite in alio corpore tecto. Peruenit monstrum hominis ad virilem vsque ætatem, hinc inde miraculi loco, ac Argentinæ adhuc, in nundinis circa Ioannis Baptistæ festum 1555. ac sequenti, quo hæc scribimus, apud nos Basileæ in Nundinis D. Martino sacratissimum conspectum est. Idem.

Anno Domini millesimo quingentesimo trigésimo visus est vir Lutetiæ, ex cuius aluo alter velut constitus homo pendebat, membris omnibus, capite excepto, absolutus. Vir ille quadragenarius erat, insertumque illi & velut prodeuntem ex sese hominem tanta omnium admiratione vlnis suis gestabat, vt certatim ad spectaculum accurrerent. Pareus operum suorum lib. 24. c. 2.

Vidi in hac vrbe ante annos circiter viginti, virum, non magnæ stature, qui corpus humanum, aliud à suo integrum à ceruice, qua thoraci illius adnatum erat, gestabat. Hoc à thorace in terram vsque propendebat, omnibus aliis partibus, præter caput, quod ac si corpori intrusum esset, non apparebat, absolutum, vnguibus insuper, pilisque sub axillis ac pube ornatum. Hoc, quotiescunque vir ille mingebat, similiter vrinam profunde-
bat, podice alias clauso, & nullibi apparente. D. Felix Platerus de obseruationibus propriis Parenti meo communicatis.

AGALMA GEMELLORVM, QVORVM alter caput circa pectus alterius insertum habuit, ad virum ectypum effigiatum.

46.

I

MONSTROSI GEMELLI PECTORE

& ventre connexi & conglutinati.

47.

Octavo Idus Februarii hora quinta, eodemque minuto, Scaphusia Heluetiorum nati sunt infantes duo, vterque fœminei sexus, capitibus duobus, brachiis quatuor, totidemque pedibus disiunctis, vno vero corpore à collo ad vmbilicum vsque, vmbilici subtus vinculo propendēte, Lycosthe. libr. Prodig. anno Domini supra millesimum quingentesimo quadragesimo tertio. Vide quæ annotauimus de geminis lateribus ex Rueffio, num eandem vel aliam historiam inaudiat, annus & locus respondent, sed coalitu partium differunt.

Anno Domini millesimo, quingentesimo, septuagesimo secundo, in Ponte Sæo ad Andes oppidulo, prodierunt in lucem, decimo die Iulii, gemellæ fœminæ, cetera membris omnibus perfectæ, nisi quod alterius manus sinistra quatuor digitis tantum distincta erat. Cohærebant autem anterioribus partibus, nempe à mento ad vmbilicum vsque, qui ipsis vnicus, & cor vnum erat: hepar vero in lobos quatuor diuisum. Vixere semihorâ, & regenerationis lauacro insignitæ fuere.

Vidit parens hic Louanii ita commissos, vt capite distincti, brachiis, manibusque quatuor, ventre, & sterno pectoribus copularentur. Inuentum illo præsentem per anatomen cor commune, cerebrum suum cuique secretum. Neque vulgaris quæstio, an pro vno homine, an pro duobus foret genus hoc monstri philosophis appellandum. Orta est contentio varia, aliis sedem τῆς ἐντελεχείας, in corde, aliis in cerebro collocantibus. Mihi quidem (saluo semper meliore iudicio) formæ humanæ dignitas ex rationis domicilio potius æstimanda censebitur, quanquam in corde sit fons caloris vitalis, ac facultatum animalium & naturalium præcipuus nodus, hoc enim ad vitam, & totam animalis compositionem potius, quàm ad differentiam spectat. Adde his, quod & formatrix vis, quæ primum cuncta delineat, atque discernit, in cerebro habere primam sedem certissime demonstratur, si quis nostræ conceptionis monogrammata, seu embryonis primum formati rudimenta per sectionem Anatomicam accuratissime contempletur: semper enim particulis cæteris grandius caput inuenimus, quia & perpetua proportione minora singula membra, quanto longius

gias à capitis regione distiterint, donec plenæ formationis typum sunt cõsecuta. Idem in ranis aliisque animantibus facile est animaduertas. Gemma Cosmocrit. lib. cap. 6.

Partus monstrosus nuper Treisæ editus, ita fuit formatus, & editus à parentibus probis, inferioris & tenuioris fortunæ, qui que victum ex diario labore quæritant, pedibus primum, præter naturalem & consuetum pariendi modum, in lucem prodiit, vita caruit, quanquam paulo ante tempus pariendi vitalem senserit puerpera, partus is gemelli fuerant, seu duo infantes, vterque fœminei sexus, qui antico corpore, pectore nimirum & ventre coaluerant, & conglutinati erant, bina capita habuerunt, ternis erant auriculis, & quarta auris erat tantum quædam particula inferius de aure pendula, quaternis pedibus, quaternis item brachiis, mutuos amplexus habuerunt. Cum autem cogitatio mentem meam subiret, an ne etiam interiorum partium non naturalis quædam formatio, aut coalitio foret, consensu Parentum & Parochi dissecui cum Chirurgo præsentem Parocho & Diacono: offendimus autem interius vnum ventriculum, vnum epar, idque satis amplum & latiusculum, quemadmodum etiam habuerunt foris vnum magnum umbilicum & ductum, quo hauserunt maternum alimentarem sanguinem: intestina erant vniusmodi, nec ita diuisa aut disterminata, vt quilibet infans sua haberet, nihilominus duos splenes, in vtroque ventriculi latere vnum, habuerunt, quemadmodum etiam duas vesiculas fellis, vtrinque iecinori subnexas, habuit præterea quilibet infans binos suos renes, suam vesicam, suamque matricem, & partes genitales, singula iusto suo loco sita. In medio ventre pectore nimirum, habuerunt vnum cor amplum & latum, quod non circumplebatur à pulmone, vt alias solet, sed membrana, mediastinum dicta, quæ medium pulmonem dorso & pectori alligat, erat gemina, quæ tanquam duo parietes, & latera aliquatenus à se distantia, intermedium cor cum pericardio continebat, vtrinque deinde in reliqua cavitare pectoris erat exigua portio pulmonum, suis ligamentis alligata, vt non vnum, sed duos pulmones cognouerimus. Capita non fuerunt aperta aut dissecta, fuit enim cuique infanti suum peculiare caput, nec aliquid singulare & præter naturam in his fore arbitrabamur conspiciendum. Quare post diurnam inspectionem fuerunt tum terræ mandati: aliquot etiam maculæ visæ sunt, præsertim in brachiis, & posteriore parte corporum, alterius etiam caput non nihil grandius fuit altero. Cl. V. D. Ioachimus Camerarius de suis Obseruationibus ad parentem meum missis.

DE MONSTRIS
GEMINI VENTRIBVS COHÆ-
rentes.

48.

Heidelbergæ ad Neccarum flumen nati sunt die Pentecostes duo cõ-
iuncti, & masculi, duobus corporibus, ventre conglutinatis, duobus
capitibus, quatuor manibus & pedibus, quorum mater Catharina, Pater
vero Casparus Besler faber. Baptifati sunt ambo, quorum vnus Ioannes,
alter vero Hieronymus nuncupatus est, vixerunt diem vnum cum dimi-
dio. Defunctis vero à Medicis membra interiora per sectionem visa, cor
tantum vnum inuentum est. Lycosthenes prodig. Anno Domi-
ni supra millesimum quingentesimo quinquage-
simo quarto.

G E M E L-

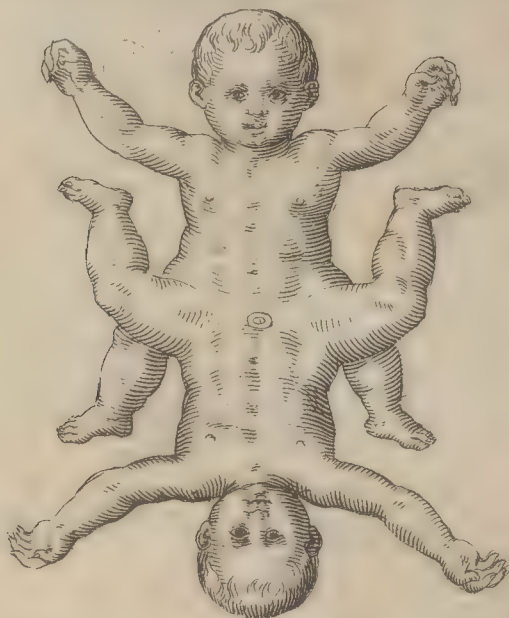
GEMELLÆ VIRGINES, VENTRE coalita.

49.

49

50

Herbesebii in Thuringiæ pago, vigesimo Martii, gemellæ natæ sunt ventre concreto, ac fascia carnea in vnũ quasi colligatæ, medio corpore se mutuis amplexibus retinentes. Idem eodem opere, anno Domini supra millesimum quingentesimo quinquagesimo tertio.

In fine Iulii anno millesimo quingentesimo trigesimo octavo, mulier quædam peperit geminos fœminei sexus, solo ventre, vnico vmbilico tantum insignito, connatos. Vissenac. lib. 2. Theoricæ p. 88.

GEMELLI VMBILICO CONNATI.

Constantiæ ad lacum Acronium, duo infantes, masculus ac fœmella, duobus capitibus, quatuor brachiis, totidemque pedibus, membris

I 3

omni-

omnibus absolutis, sed circa umbilicum coniunctis corporibus nati sunt. Lycosthen. lib. prodig. anno. 1093.

In pago vallis superioris Arni, nomine Tertanio, monstrum est natū, habens duos pueros, vno umbilico ad inuicem iunctos, cui ab vno latere & genitalia erant membra, & bina quoque pendebant inuvalida crura, ab altero vero latere crus solum exibat imperfectum, vixitque diem vnum. Lycost. prodig. anno Domini 1503.

In pago Grossou agri Tigurini apud Heluetios, mulier honesta peperit masculos duos, duobus capitibus, vno quidem corpore, umbilici vinculo coniunctos, quatuor manibus, totidemque pedibus. Idem eodem opere sub annum millesimum quingentesimum trigessimum.

Anno supra millesimum quingentesimum nonagesimū, quarto Maii, circa meridiem, in pago Hermeltzheim, ditionis Episcopatus Argentoratensis, Margaretha Theobaldi Helden, ciuis, vxor enixa est fœtū bicipitē, quadrimanum, quadrupedem, duobus membris muliebribus, omnibus reliquis partibus, vno excepto umbilico, quo nimirum colligati erant gemelli, distinctum. Wilhelmus Mees amicus noster.

PARTVS BICORPOREVS, VM-
bilico vice versa connexus.

50.

Die vigesimo secundo Maii, qui fuit dies Martis, Anno post Christum natum millesimo quingentesimo septuagesimo quinto, Venetiis è fœmina Hebræa admirandum, formidandumque monstrum enatum est; duo quippe infantuli, corporibus inuicem conglutinatis & cohærentibus, quorum singuli capite oreque donati cibum potumque naturaliter assumebant; possidebant insuper brachia, & pedes inter se complicatos: destituebantur locis secretis & naturalibus, quorum vicem umbilicus supplebat. Quæ omnia adpictum agalma viua delineatione clarius ob oculos ponit, ac de eius veritate, si opus foret, præfata Venetia testatur.

GEMINI LATERIBVS CON-
iuncti.

IN oppido Seckingen (patria Viri Clarissimi Ioannis Iacobi Beureri in Academia Frib. Professoris, amici Paterni singularis) tribus miliaribus supra

supra Basileam ad Rheni ripam sito, gemini nati sunt, coniunctis lateribus, qui tamen propter matris grauius parturientis dolores, non diu vixerunt. Lycosthenes lib. prodigiorum anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo quarto.

In Acken oppido Saxoniae ad Albim, infantes femoribus lateretenus connati sunt visi, eo situ, vt dexter sinistra manu humero dextero alterius incumberet, sinister dextram thoraci alterius transuersim prætenderet. Peucerus Teratoscopiae pag. 441.

Scaphusia Heluetiorum anno millesimo quingentesimo quadagesimo tertio, infantes duo nati sunt, coniuncto altero latere, capitibus duobus, brachiis quatuor, totidemque pedibus, vmbilico vno, foeminei sexus vterque. Ex his alter mortuus in lucem prodiit, alter vero vivus prodiens, continuo expirauit. His per omnia similes alii quoque anno millesimo quingentesimo quinquagesimo tertio, in Einsiedel nati sunt. Iacob.

Rueff. de concept. & generat. hominis lib. 5.
capit. 3.

I C O N

GEMELLORVM FOEMINEI SEXUS,
*lateribus coharentium, ab amicis communicata, &
 ad vinum apposita.*

GEMINI VTRIVSQUE SEXVS,
obuersis tergoribus connexi.

52.

IN Palatinatu non procul ab Heidelberga in pago quodam Rorbachio
 gemini vtriusque sexus, obuersis tergoribus annexi, nati sunt. Lycost.
 prodig. lib. anno Domini 1486.

Nati sunt quidam tergoribus annexi, singillatim vmbilici vinculis
 propendentibus, distinctis membris, nullo deficiente aut superante. Iacobus
 Rueff. de conceptione & generatione hominis lib. 5. cap. 3.

Anno

Anno Domini millesimo quadragentesimo septuagesimo quinto Veronæ in Italia natæ produntur duæ Virgunculæ, sibi dorso ab humeris ad nates vsque arctissime cohærentes. Monstri nouitas pauperes parentes impulit, vt id per omnia Italiæ oppida, ad corrugandum ex accurrente vndique multitudine pecuniam, circumferrent. Pareus libr. 4. c. 2. historiæ.

Eiusdem (vt apparet) historiæ meminit Lycosthenes prodig. libr. his verbis. In Veronensi, inquit, agro infans fœmina orta est, binis genitalibus, duplici ventre, quaternis brachiis. Id monstrum parentes multum diuque per Italiæ vrbes quæstus causa circumtulere. Vide annum Domini allegatum.

Simile Romæ anno supra millesimum quadragentesimo nonagesimo tertio visum annotauit Corn. Gemma Cosmocrit. lib. 1. ca. 6. Ex Lycosthene, cuius hæc sunt: Romæ gemini nati sunt, simulque vno corpore iuncti, aduersis inter se manibus ac facie, qui paucillos vixerunt dies. Vide eiusdem prodig. lib. anni citati.

In Romana historia Urbis 660. geminas puellas dorso concreione continuas, natas legimus C. Lælio & L. Domitio Coss. Peucerus in Teratoscopia. pag. 441. b. forte ii, qui à Ruffeo adducuntur proxime.

Vulsiniis gemelli nati, tergis sibi affixi, capitibus duobus, brachiis quatuor, totidemque pedibus, vterque sexus fœminei. Iacob. Rueff. de concept. & generat. hominis lib. 5. cap. 3.

* *
*

BICORPORA TERGORI CON-
nata: quorum anticum hominis, posticum canis
forma.

53.

Circa finem Imperii Lotharii Cæsaris, qui fuit Saxonix Dux, quædam mulier edidit partum monstruosum, specie videlicet hominis ac canis, integerrime corporibus coniunctis, dorso connexis, ac dorso spina solidissime conglutinatis. Lycosthen. lib. prodig. Anno domini 854.

In Albania ignobilis muliercula monstrum bis gemini corporis est enixa, auersis vultibus, & corporibus sibi cohærens: ante quidem effigies hominis, integro corporisque membrorum homine distincta, retro vero facies canis, similiter corporis, & membrorum proprietate integra. Idem Anno Domini 1126.

M O N.

MONSTRA BICIPITIA, ET GEMINA
superna corporis parte, inferna simplicia.

ANte annos aliquot nostra certe memoria in Oriente duplex homo natus est superioribus membris, inferioribus simplex: nam duo erant capita, duo pectora, quatuor manus, venter autem vnus, & pedes duo, sicut vn. homini, & tam diu vixit, vt multos ad eum interdum fama traheret. D. Augustinus de ciuitate Dei lib. 16 c. 8.

Augustinus in Enchiridio c. 87. facit mentionem bimembris cuiusdam nati, tum in Oriente, sed descripti ab Hieron. apud quem est: Lyddæ natū hominem duorum capitum, quatuor manuum, vno ventre, duobus pedibus. Martinus Weinrichtus Comment. de monstris. c. 24.

Constat monstrum in Ægypto nimirum vixisse ad quartum vsque annum, quod vmbilicotenus ex duobus constabat, infra autem vnus erat puer. Cardanus Comment. ad Hippoc. de sep. partu.

Anno Henrici III. Imp. V. in confinio Ortmanniæ & Britannia portentum aliquod visum est in vna vel potius duabus mulieribus. Duo erant capita, & quatuor brachia, cætera gemina vsque ad vmbilicum, inferius singula omnia. Comedebat, ridebat, loquebatur, vna flebat, esuriebat, altera tacebat, ore gemino manducabat, sed vno meatu per ventrem eiiciebat, vna defuncta superuixit altera, pene triennio mortuam portans, donec & pondere molis, & nidore cadaueris defecit. Vincen. lib. 26. cap. 38. Speculi historici, ex Guillerino. Sed hæc Matth. Palmerius retulit ad annū Christi 1061.

In infante nato in Britannia, cuius genitalia genitalibus inserta erant, crura commixta, vt in duo redirent, cætera duorum, caput, brachia, venter atque ex aduerso positi, mortem regis, mutationem que regni, & fororis successionem ostenderunt. Cardanus lib. 14. c. 77. de varietate.

In Anglia natus est puer geminus à clune ad superiores partes ita diuisus, vt duo haberet capita, duo corpora integra ad renes, cū suis brachiis, qui baptizatus triduo superuixit. Lycost. lib. prodig. Anno Domini 1112.

Aliquando fit bicorporeum superius vel inferius, sicut accidit de eo, qui fuit natus Cracouia cum duobus capitibus, & postea continuata erant duo corpora in collo & in dorso vtriusque, & inferius videbatur vnum corpus. Albert. Comment. ad librum 2. Physicorum Arist.

In agro Florentino natus puer bicorpori, & quatuor minis capitibus, quaternis manibus, circa genitales partes connexus, ut quod non amplius quam in geminos pedes desineret, viderunt illic omnes. Ad nos autem, qui tunc in Gallia degebamus, per amicos ciues imago picta transmissa est. Ingenisque solius ad picturę spectaculum concursus hominum fuit. Septimum ætatis annum agens, genitorem meum vidi tabellam eiusmodi in manibus tenentem. Sciscitatus quid esset? Rem omnem eo monstrante didici: & aure conuulsa meminisse iussus: enarraturus filiis, ut ipse dicebat, meis. Ego autem & nepotibus renarro. Et hic quidem partus diebus (ut perhibent) paucis vixit. Franc. Petrarca lib. 4. cap. 21. de rebus memorandis.

*Hac Petrus Paulusq, vno sub corpore bini
 Fabrica natura mira iacemus humo.
 Cuiq, suum fuit & manuum: fuit oris opusq,
 Vesica: ast vnum ventris opusq, fuit.
 Iunxere extrema partes nos corporis ambos,
 Quas neuter simul & dicat uterq, suas.
 Neutra ex parte pedes, capita ex utraq, fuerunt
 Bina, sed è medio corpore planta fuit.
 Bina fuit medio qua corpora planta deorsum
 Pendebat: sursum quinta erat vna manus.
 Non vero nobis vnus somnusq, cibusq,
 Nec risus nobis: fletus & vnus erat.
 Somno membra dabat vnus, ridebat & alter,
 Surgebatq, vnus, stens quoq, & alter erat.
 In Florentina natos nos fluminis Arni
 Valle dedit patria, nos pia cura patris:
 Inde alti: & sacro pariter de fonte lauati,
 Viximus ambo decem, bis totidemq, dies.
 Quid nunc Neptunum: quid nunc Ianumq, bifrontem
 Miraris? stygii terna quid ora canis?
 Et quid Geryonis tria corpora? scilicet vnum
 Nos corpus: binas nos animasq, lege.*

Idem de eodem monstro tractatu 7. cap. 2. eiusdem operis. Effigies monstri huius nati in comitatu Florentinorum sculpta est in hospitali ad scallas.

las. Lycosthenes ad annum Domini 1310. retulit. In oppido Germaniæ Rottwil ad Herciniam syluam sito infans duobus capitibus, quatuor manibus, duobus pedibus natus est.

Idem lib. prodig. anno Domini millesimo quadragentesimo nonagesimo quarto.

Ante annos aliquot (nimirum 1489. vt annotauit Cornelius Gemma) in ditione Werdenberga, monstrum fœminei sexus natum est capitibus duobus, brachiis quatuor, pectore & ventre vno, pedibus duobus Eucha. Rhodion lib. de partu hominis cap. 3. & Iacob. Rueff. lib. 5. cap. 3. de conception. & generat. hominis.

Anno Christi supra millesimum, quingentesimum quadragessimum tertium, altera à D. Catharinæ die, mulier quædam in pago Reinach, prope Basileam, monstruosum partum enixa est: superna scilicet corporis parte geminos, at ventribus & pectoribus ad collum vsque coneretos, sed distinctis capitibus duobus, sese inuicem contuentibus: & quatuor brachiis mutuo se complectentibus, genitali vnico, eodemque masculo, ano item vnico: reliquo inferioris corporis trunco simplici, in duos solum pedes desinente. Ex his alter mortuus, alter viuus in lucem prodiit, qui tamen horam vnicam non superuixit. Similis partus alius Anno Christi 1063. in Vngaria visus est, cæterum fœminei sexus. Munsterus Cosmographiæ lib. 3. Edit 1564. pag. 50.

Monstrum noui generis in Scotia natum est, inferiore quidem corporis parte specie maris, nec quicquam à communi hominum forma discrepans, vmbilicum vero supra, trunco corporis ac reliquis omnibus membris geminis, & ad vsum atque speciem discretis. Id rex diligenter & educandum & erudiendum curauit, ac maxime in musicis, qua in re mirabiliter profecit, quin & varias linguas edidicit, & variis voluntatibus duo corpora secum discordia dissentiebant, ac interim litigabant, cum aliud alii placeret, interim veluti in communi consultabant. Illud etiam in memorabile fuit, quod cum inferna crura lumbiue offenderentur, commune corpus vtrumque dolorem sentiret, cum vero superne pungeretur, aut alioqui læderetur, ad alterum corpus tantum doloris sensus perueniret, quod discrimen in morte fuit magis conspicuum. Nam cum alterum corpus complures ante alterum dies extinctum fuisset, quod superstes fuit, dimidio sui computrescente paulatim contabuit. Vixit id monstrum annos viginti octo, ac decessit, administrante rem Scoticam Ioanne

prorege. Hac de re scribimus eo confidentius, quod adhuc supersint homines honesti complures, qui hæc viderint. Georgius Buchananus Scoticae historiae lib. 13.

M O N S T R A S V P E R N O S V I

*corporis trunco simplicia seu vnicorpora: at
inferna parte duplicia seu bicor-
pora.*

Contigit in Italia non longe ante ista tempora, visum est monstrum in specie humana, sexu muliebri figuratum, continuum vsque ad pettoris cavitatem, & ab inde duplex existit perfecte: quod fuit optime cantatium, & huic simile dicit se vidisse Haly in tech. de causis. Petrus Aponensis Comment. ad problema 62. Partic. 10. Arist.

Aliquando fit bicorporeum superius, vel inferius, sicut accidit de eo, qui fuit natus cum duobus capitibus, & postea continuata erant duo corpora, in collo, & in dorso vtriusque, & inferius videbatur vnum corpus. Aliquando autem visus natus est e contra, qui quatuor habuit crura: & vnicum & continuum corpus apparuit in superiori parte, quod absque dubio contigit ex diuisione spermatis in matrice. Albertus comment. ad ca. 2. lib. 2. Aristot.

P V E L L A S V P E R I O R E C O R -
poris parte simplex, inferiore duplex.

54.

Bernæ in Italia puella nata est, vno capite, duabus posterioribus corporis partibus, totidemque membris. Lycosthenes de prodig. Anno Domini millesimo quadragentesimo septuagesimo secundo.

P A R.

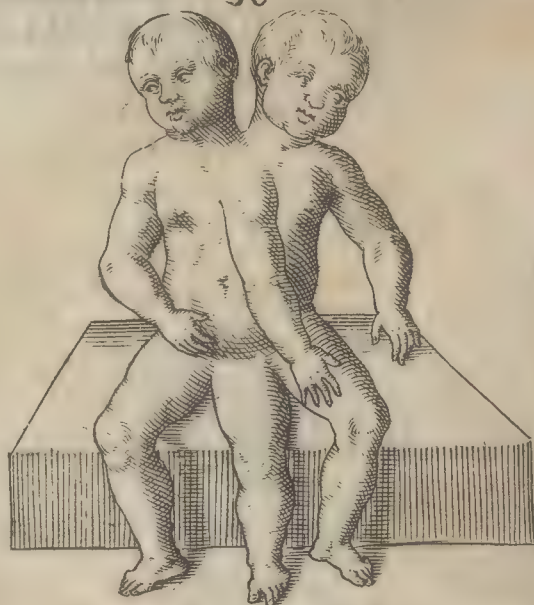
PARTVS MONSTROSVS VS-
que ad genitales partes bicorpor, cruribus & pedibus
simplex.

55.

55

56

Circa hæc tempora in agro Florentino puer natus bicorpori effigie, geminis capitibus, quaternis manibus, circa genitales partes connexus, sic vt non nisi in geminos pedes defineret. Et hic quidem partus, diebus (vt perhibent) paucis vixit. Lycosthen.

BICIPITIA MONSTRA, QUÆ VNA VEL
manibus, aut pedibus, vel vtriusq, simul monstrose confor-
mata fuerant.

Cælio, L. Domitio Coss. puella biceps, quadripes, quadrimana, gemina foeminea natura, mortua nata. Iulius Obsequens.

P R O.

PRODIGIOSVS INFANS BICEPS.

tribus manibus, & totidem pedibus.

56.

In agro Tigurino natus est infans ei plane similis, qui in Heluetiis etiam in pago Gossouu, ante sexennium natus est, vno scilicet corpore, duobus capitibus, tribus manibus, totidemque pedibus. Lycosthenes lib. prodigiorum, Anno Domini millesimo quingentesimo trecentesimo sexto.

GEMINI, PECTORIBVS ET

ventre coherentes, absq; secreto sexum prodente.

57.

Vigesima septima die decembris, qui Diuo Stephano sacratus est, in pago Freywerck, non procul ab Adorffio Voitlandiæ oppido, biceps infans, quatuor manibus ac pedibus totidem, absque secreto sexum prodente (cuius tamen loco umbilicum habebat) à fabri cuiusdam ferrarii vxore natus est. Idem anno Domini supra millesimum quingentesimo quinquagesimo quinto.

I N F A N S M O N S T R O S V S B I C E P S,
quatuor brachiis, totidem pedibus, & ventre vno.

58.

Non procul à Lipsia biceps infans, quatuor manibus totidemque pedibus, vno autem corpore tantum, natus est. Idem sub annum Domini millesimum quingentesimum, quinquagesimum sextum.

L . . . IN-

INFORMIS HUMANVS PARTVS,

duobus capitibus, quatuor brachiis, manibus totidem, pedibus tribus, ceteris prodigiōse conformatis.

59.

60

59

ANno millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo in Anglia, non procul ab Oxonia, informis quidam partus natus est, capitibus duobus, brachiis quatuor, manibus totidem, ventre vno, membro muliebri, sede vna. Ex vna parte pedes transuersi duo erant. Ex altera vnus tantum rite exporrectus, forma duorum pedum, digitos habens decem. Horum alter diebus quindecim, alter vero vno superuixit. Lachrymarunt hoc tempore raro. Alter ex his lætus admodum, alter vero somniculosus & tristis exstitit, viginti digitos transuersos erat longitudo & latitudo ipsorum. Iacob. Rueff. de concep. & generat. hominis lib. 5. ca. 3. Lycost. addit 3. Augusti inter decimam ac vndecimam noctis horam Mildelstoftoni in Anglia natum.

MON-

MONSTRUM HUMANVM BIFRONS

sexus vtriusq, ceteris omnibus membris prodigiöse constitutis.

60.

Geneuæ an. 1555. a lud Allobroges monstrum, ex Galla quadã muliere, Geneuæ tunc habitante, natum est: quod materiæ redundantis indicium fuit. Id monstrum binas habuit facies, hoc est, bifrons erat, qualem Ianum pinxit antiquitas. Quod vtrumque pendet inflatum, intestina sunt, ex dorso prædeuntia. Quod autem ex ventris inferiore parte pendet, id iecur est, è fœminæ vulua prolapsum. Monstrum hoc vtrumque habet sexum, ad dexteram mas est, ad læuam fœmina. Crura quæ iacere separatim vides, sic discerpta, avulsaque ex ipsa matre, dum eniteretur, fuerunt. Ad vivum expressit Gaspar Maserius pictor, qui tum ibidem cum multis aliis aderat. Lycosth.

TOTO CORPORE, AVT PLERIS-
que sui partibus monstrosus natus infans.

IN Thracia, paulo ante Mauritii Romanorum Regis obitum, mulier portentum genuit monstrosum profus, naturæque ipsius piaculum. Oculis namque, palpebris & superciliis caruit, neque vel reliqua corporis constitutione formam & effigiem iustam habuit: quippe cui neque manus neque brachia essent, & cui ad coxendices cauda piscis illis innata dependeret. Quod portentum vbi Mauritius Imperator vidit, interfici id iussit, gladiumque statim exosculatus est. Mater autem, quæ monstrum ipsam protulerat, quandoquidem sua culpa ad inopinatum miraculum nihil contulisset, crimine absoluta est. Lycosth.
nes prodigiorum lib. anno Domini 601.

DE MONSTRIS
 INFANS HORRENDO ASPECTU,
 contusis & laceratis membris, capite quasi pileo
 Turcico.

61.

IN Saxoniamense Februario infans natus est horrendo aspectu, corpore quidem integro & bene compacto, sed contusis, laceratis, & laxatis membris omnibus excepto capite oblongo, ac quasi Turcico pileo insignito. Idem lib. prodig. anno Domini 1545.

PARTVS MONSTROSVS ABSQVE
 dorso & ventre, cui intestina nuda dependebant,
 totus prodigiosus.

62.

IN Ploa Vöitlandiæ oppido infans natus est monstrosus, in eo enim neque dorsum, neque venter apparuit, præterquam quod intestina circa pectus

pectus ex aperto corpore longe dependerent, pedes versus caput inclinavit, umbilicum in mola sinistrae tibiae habuit, capite fuit acuminato ad similitudinem cidaris aut tyrae. Idem lib. prodig. anno Domini 1547.

SINE CUTE NATVS.

Ludouicus Vngariae & Boemiae Rex, sine extrema cute, quam *ἐπιδερμίδα* vocant, editus est Arteque & inunctionibus ea producta, vel adulescens canos aliquot alebat capillos. Vnde aliqui non diu duraturum regnum, portendi, sunt arbitrati. Sambucus in appendice Bonfinii.

INFANS EDITVS, HABENS IN VENTRE prominentem cultrum.

63.

L 3

An-

ANte bellum Germanicum, quod Carolus Quintus Imperator, aduersus Ducem Saxonix & foederatos gessit, vt Marcus Frytschius in Meteorologicis refert, natus est infans in pago quodam Francorū, cui exempto ex aluo matris culter iacuit in ventre, eminens cuspide extra ventrem, qui & paulatim facta suppuratione extractus est. In suis Chronologicis Lycosthenes.

PALLIO CARNEO AMICTVS NATUS
quidam.

64.

BRemopirgi Marchix vrbe infans natus est, ita in corpore circumflua & laxa carnis mole, vt indutus sago militari germanico crederetur. Iobus Fincelius de miraculis.

PVEL-

PVELLA NATA MAMMILLIS PENDU-
lis, pilis alarum atq; pubis ornata, cui etiam men-
strua recens nata fluere.

MEis temporibus præsentata fuit puella, quæ nata fuit dependenti-
bus vberibus: & cum pilis inguinis & ascellarum: & fatebatur mater
eius etiam, quod patiebatur resolutionem menstruorum, quod absque
dubio accidit propter fortitudinem caloris formantis & maturantis. Al-
bertus Magnus Comment. ad lib. 2. Phisic. Aristot.

FOETVS MONSTROSVS ET PRODI-
giosus totus.

Margareta Heckelin ciuis Passauiensis, anno Domini 1590. foetum
enixa est monstruosum & horrendum: capite felis, oculis in fronte
triginta, pedibus sex, brachiis quatuor, digitorum manus loco vngulis vi-
tulinis, pedibus omnibus digitatis, & vnguibus recuruis, præpilatis, forma
prorsus cacodæmonis, cauda vitulina, corpore scabro & carnosio, vo-
ce qualis capræ, id est, vanelli vulgo dicti avis. Tetram hoc animal simul
atque in lucem prodiit, conclaue velocissimo cursu pererravit: id mulie-
res aduocatis in subsidium vicinis, captum interfecerunt. Visumque
foedum & abominabile monstrum istud aliquot
centum hominibus.

MON-

MONSTRVM IN AVDITVM ET HOR-
ribile, quale vix at as vlla vidit, informe & immane.

65.

RAuennæ natum est monstrum, cornu in capite, alas habebat, brachia nulla, pedem vnum, vt auis rapax, oculum in genu, sexum vtrumq;, in medio pectore Ypsilon, & crucis effigiem. Aliqui interpretati sunt cornua superbiam, alas leuitatem & mentis inconstantiam, carentiam brachiorum, defectum bonorum operum, pedem rapacem, rapinam, vsurã, & omnimodam auaritiam, oculum in genu solum, ad res terrenas mentis defectionem, vtrumque sexum, sodomiam: & propter hæc vitia Italiam sic bellicis contritionibus quati, regem autem Franciæ non sua virtute id facere, sed solum esse DEI flagellum. Ypsilon vero & X. signa esse salutis, nam Y figura est virtutis. Ideo si ad virtutem recurrant, & ad Christi crucẽ, ab his pressuris & tribulationibus respirationem & pacem conuassationibus desiderabiliorem sint habituri.

Hæc

pite enim corona sacerdotalis exstabat, & cucullus monasticus de humeris dependebat. Pedibus, manibusque, ventre etiam representabat suam, vitulinis ungulis. Id monstrum Dux Henricus Friburgi, in memoriam sempiternam, furno exsiccare curavit, ut eius monstrifici partus in multos annos prostaret testimonium & sceleton.

*MONSTRUM HUMANVM, INFORME,
horrendum, & omnibus modis prodigiosum.*

67.

CRacouix natus est infans ex honestis & nobilibus parentibus, teter admodum & horribilis aspectu, flammeis & radiantibus oculis, ore naribusque bouinis, cornu figura exortis & prominentibus, dorso pilis caninis hispido, simiarum faciebus in pectore extantibus, qua mammarum locus, oculis felium subtus umbilicum hypogastrio adfixis, tetracanis capitibus ad utrumque cubitum & pedis utriusque patellam antrosum spectantibus *σεξάνοπις* & *σεξάνοχις*, figura pedum cygni, cauda sursum reflexa, & recurua, longitudine vlnæ dimidiæ editus in lucem quatuor horas vixisse, & tandem his emissis vocibus: *Vigilate, Dominus DEVS vester aduentat, expirasse dicitur.* Hoc monstrum describit Casparus Peucerus de *Teratoscop.* & Munsterus in *Cosmographicis*: elegantissimo autem carmine Casparus Bruschius. Idem Lycosth. de prodig. & ostentis anno 1543.

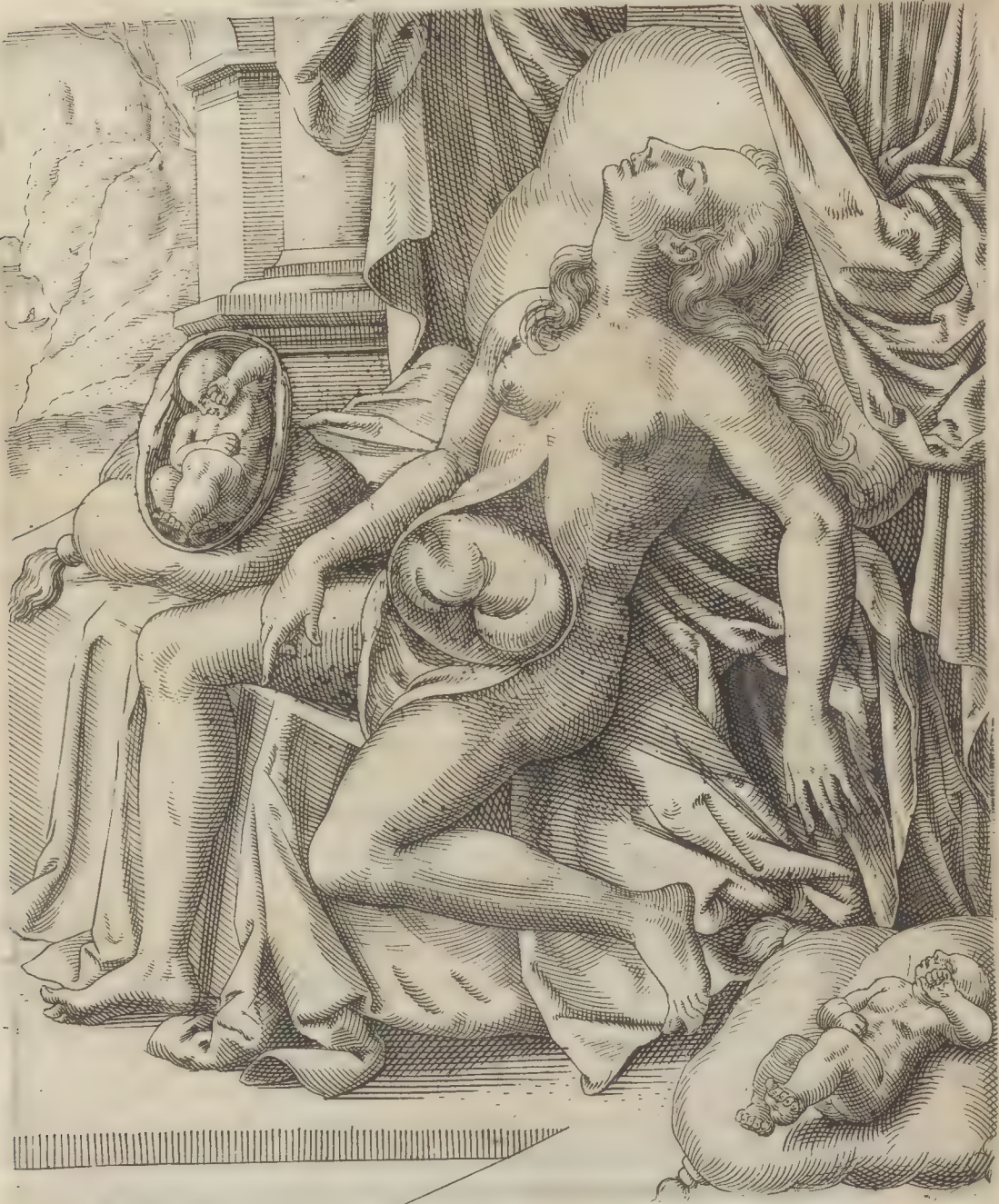
HISTORIA.

Lithopædion, admirationem omnem superans, qua foetus exacte conformatus, & viginti octo annis in utero gestatus, in marmoream duritiem conuersus: atque à matris obitu per sectionem exemptus, vel hodie quoque nullius putredinis aut teredinis notam præbens, conspicitur.

- A. Figura & situs infantis in utero.
- B. Infans extractus cum parte vteri & tunicarum.
- C. Corpusculum, in quam dimensionem potuimus, extensum.

H V M A

HUMANIS.

M 2

Mu.

Mulier Senonensis, nomine Columba Chatry, quæ Ludouico Carita homuncioni (quadrato tamen & bene habito) ex vulgari plebe & factori vestiatio nupierat, ab annis quadraginta octo, fracta ætate & valetudine, hic occubuit decimo sexto Mensis Maii, annum ætatis agens sexagesimum octauum.

Hæc ante annos viginti octo, quæ nunquam antea vterum gestarat, licet iam pridem nupisset (nihil de sanitate prius admodum cõqueſta) certissima habuit incoati hominis indicia. Nam qui statis periodis erumpere solent menses, illi statim substiterunt Pica primis mensibus laborauit, tẽpestiuum embryonis motum & frẽquentem perſenſit, tumore lumborũ & abdominis paulatim succrescente, mammisq; lacte rurgentibus. Tandem autẽ decurso pene gestationis curriculo, labores puerperii graues, & abdominis dolores experiri incãpit, vrina ad aliquot dies suppressa (Medicis tunc varia & dubia de illa *νεοφορία* ſentientibus) quæ postea curren-
ti veluti alueo & magna vi eripuit, profuso illo ichore, non tamen ex vesicæ meatu, vt credibile est, scaturiente, quæ ex mulieris oculis, Amnio tunica disrupta, cum vna cum istis serosis recrementis (quas mulierculæ aquas vocant) aliquis concreti sanguinis trumbus emerſerit. Inde autem & mammx concidere visæ sunt, motus infantis aut ignauus, aut nullus, labores mulieris tollerabiliore. Quibus omnibus attonitæ fuerunt obstetrices, quæ antea certissimum puerperium expectassent.

Aludibrio autem istius faturæ, totum triennium lectulo illa decubuit, ad extremam vitæ calcem de valetudine conqueſta, de tumore, de duritie, de torminibus alui (quam obuiis quibusq; & chirurgis & medicis tractãdam exhibebat) de inuiti & graui illo pondere, quod pro vario gestantis motu, modo in hanc, modo in illam partem procumbebat. Denique de languente & deprauata appetentia, quam subinde acetariis, & absorpto omphacio sollicitabat, alioqui perpetuo *ἄσπετος*. Illaque ferunt vicinæ inter suos sales sæpe dicatasse (vt erat genio satis lepido) se fœtum vtero gerere, qui tandem parenti foret exitio & interneſioni, quanquam cum serio loqueretur maleficiũ acceptum potius accusaret.

Postquam autem fato eſſet functa, eius vir officiosus in vxoris manes, (quam tamdiu, & tantopere excruciatam viderat) accerſiuit vnum atque alterum ex nostris chirurgis, ambo valentes arte & artis vsu, quibus (licet de scirrhuso tantum tumore cogitarent) dissecto mulieris abdomine, & reiecto infra peritonæo, yterus seſe offert, aspectu quidem rugosus, & ver-
fico-

ficolor, vt crista illa pendula, quæ Gallis Indicis ex summo capite prolabitur, vel potius, vt operimentum illud cutaneum, quod illorum collum ambit. Tactu autem durus, testaceus, & instar τῆν ἀσπιδόδερμαν. Tum nouaculam in portentosam illam molem & gypseam iniiciunt, qua ad aciem cultelli renitente, scalprum altius adigunt. Eorum autem alter inflicto casu in cranium vulnere, & in aliquot costas, tandem humerum dextrum impetit, à quo erumpens ossis caput, certissimam fidem fecit ossium illic latitantium. Ex quo scalpellum alio transferunt, & magna vi, sensim tamen & recta vterum secant, diductisque durissimis vulneris labris, infantem in orbem implicitum, & ex transuerso in vtero positum introspiciunt, in penitissimo sinu, & altissimis latebris stabulantem, in suamque veluti Cystin, quam allantoidem tunicam fuisse puto, callosissimam reconditum.

Quo spectaculo inexpectato obstupefacti, medicos conuocant, quos in re inaudita consulant, adhibeantque in testimonium, & iudicium rei huius, quæ pene fidem omnem superet. Interea multis ad nouum prodigium accurrentibus, & opus Chirurgorum interturbantibus, venit ipsis in mentem, totam istam molem ex illo veluti antro, & manibus & vncis chirurgicis, qua valeret, vi abstrahere, vt arborem ex suo caudice, domumque comportare, vt priuatim, & apud se accuratius corpusculi anatomicum sectarentur, & cum peritis de portento nouo & inaudito consilia conferrent.

In præcipiti autem, & violenta illa laniena non licuit opus festinantibus introspicere, quod substratum esset infantulo Chorion, quæ vteri acetabula, qualia Umbilici vasa, quis esset Allantoidis cum vtero & cum foetu nexus, cum vterus ipse, præcipue ad coxam dextram, ad nates & ad partem spinæ dorsi cum cute infantuli omnino coaluisset.

Situs infantis erat pæne sphericus facie ad thoracem affixa, sublatis ad nates genibus, vnde postea ea patulæ retusæ & resimæ conspectæ sunt. Ossa capitis tenuia quidem, sed firma & instar cornu nitentia, cute capitis multis in locis pilosa, caput in sinistrum brachium ita procumbebat, vt à protuberante humero auris & os occipitis impellerentur, quod incautum ea parte introcessisse conspicerentur. Cubitus ad summum humerum reflectebatur porrecta sola manu, quæ in pugnum adeo firmiter contracta, & summi digiti ita palmæ hærebant, vt licet apparerent serratim inter se distincti, re ipsa tamen in vnum idemque vere lapideum corpus con-

creuissent. Dextrum autem brachium ad vmbilicum manum extendebat, quæ ad Carpum inaduertenter abstracta fuit, & in aluo matris relicta. Femur, genu, tibia sinistra, dextris incumbabant: quibus tamen erant ita implicita, vt talus sinister, pedisque planta in dextrum pedion implantarentur, quibus excauatum cederet, & pæne indissolubili nexu colligarentur. Vtrumque crus in ventrem & pectus reflectebatur, certissimamque formineci sexus notulam tegebat, tibia vtraque ad nates intorquebatur, pedibus, & pedum digitis ita inter se compactis & lapidifactis, vt facto ex oculis & tactu iudicio, totum istud opus dixisses esse alicuius Phidiæ, qui vel ex ebore, vel ex marmore maturæ ætatis Embryi absolutissimam Iconem expressisset, maxime cum in ea duricie corpusculi moles non concidisset, imo cum cute nitida integram suam, & *συμμετρίαν* & *πολυσαρκίαν* retinisset.

Partes autem internæ, viscera nempe omnia, cor & cerebrum habebant naturaliter, eo dempto, quod vltra modum induruerant, minus tamen quam externæ, ita vt hodie quoque exsertum istud corpusculum, neque putredinem minetur, neque teredinem. Ex quo postea dentem exemit inopinanter quidam obuius, qui prodigium contrectabat, vt dentis sedem in ipso alueatio adhuc conspiciere liceat.

Ioannes Albofius.

H V M A N I S.

95

MONSTROSA LIENIS CONFORMATIO
in Milite Gallo adiuventa a appendicis loco annexa.

69.

I C O N

DE MONSTRIS
 OIKUMENICIS I CON
 MONSTROSÆ GIGANTEÆ STATVRÆ
 Antonii Franckenpoint Geldri.

70.

ANtonius Fräckenpoint Geldrus origine, annū agēs nonū supra tri-
 gesimum, statura gigantæa visus est: cuius longitudo Lineam sede-
 cies repetitam (eam quam imagini subiecimus) exæquabat. Familiariter
 autem cum alibi, tum circa Argentinam urbem, conuixit. Schenckius Fi-
 lius.

F I N I S.

D E

BRVTORVM.

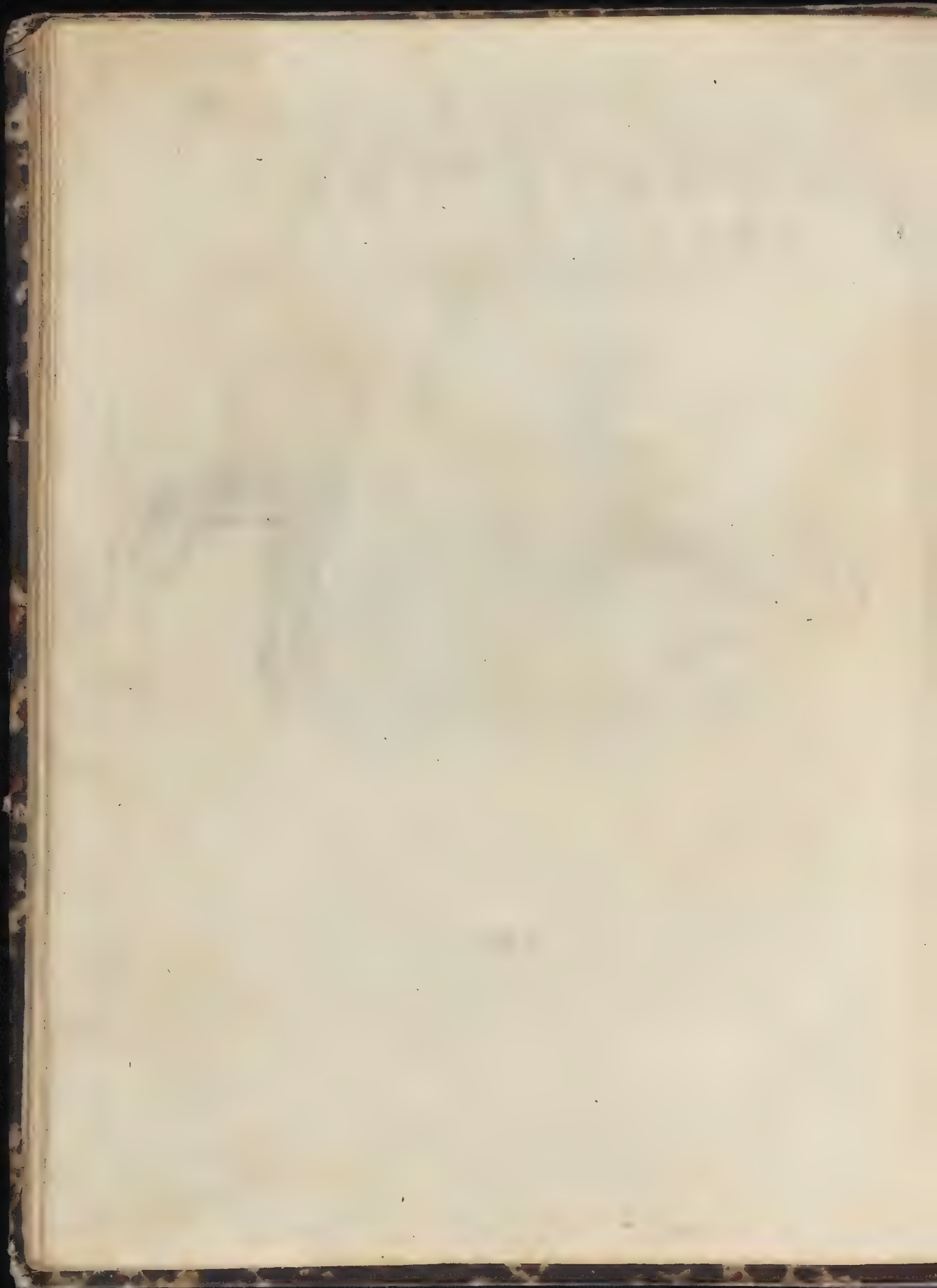
97.

DE

MONSTRIS BRV-
TORVM OBSERVA-
TIONES MEMORA-
BILES.

N . . . LEO

71.

72

IN agro Constantiensi mulier humano capite Leonem peperit. Conradus Lycosthenes Chronologicus opere suo de prodigiis & ostentis.

E Q V V S M O N S T R O S V S , C A -
pite humano.

72.

Bestiam quandoque vidi ex equa progenitam, humano capite, humanam vocem edentem, ad reliqua tamen equum. Pictorius serm. conuiuial. lib. 4. p. 8. 5.

N I E Q V V S

EQVVS HVMANA FACIE.

CUm ad montem Altinum collatis Florentinorum & Pisanorum signis decertatum est, monstrum in agro Veronensi æditum, ex Equa quadrupedem fœtum humano capite. Ad cuius murmur, vagitum & cōfufum humanæ vocis sonitum occurrens ruris illius accola, & nouo attonitus spectaculo execto ingenti gladio monstrum occidit; quam ob causam ad iudicium tractus & de monstruosi partus origine & de occidendi causis interrogatus horrore atque abominatione rei tantum se fecisse respondit, quo audito suspicionem omnem ademerunt. Lycosthen. pag. 438. de Prodig. & Ostentis.

EQVA PVL LV M PEPERIT

humana facie.

ANno Domini 1254. Veronæ equa pullum peperit, cætera quidem equum, sed humana plane facie Paulo post bellum inter Turcos & Pisanos exarsit, quo vniuersa fere Italia conflagrauit. A. Pare^o, operum suorum. lib. 24. p. 732.

EQVVS POSTERIORI PAR-

te cervus.

IN Gallia equa à ceruo subacta, pullum peperit, posteriori parte Ceruæ similem, quem nullus alius Equus cursu æquare potuit, ipsumque Ludou. Rex à possessore dono accepit. I. Rueffius lib. 5. c. 3. de concept.

EQVVS HERMAPHRODITVS.

EQuum vidi androgynum Antuerpiæ & canem, qui intus testiculos habebat, ad venerem. n. promptus erat, nec tñ testiculos habebat, qui tangi possent. Ambo autem erant amicorum. Sed equi præstat formam describere: is erat Princivalli Vicecomitis, vnum habebat tantum testem loco proprio, cum mammis tumidis, vt equæ habent. Inde vuluam proprio loco: & ex vulua penis emittebatur. Hinniebat ad equas, & forma masculina erat, promptus & erectus capite, crassiore autem corpore, colore gryseo (vt vocant) caput magnum, penis. n. maior palmo cum illum exereret. Emptus aureis 36. certum erat cum auerso esset pene, illum coire non posse. Card. l. 7. c. 37. de Variet.

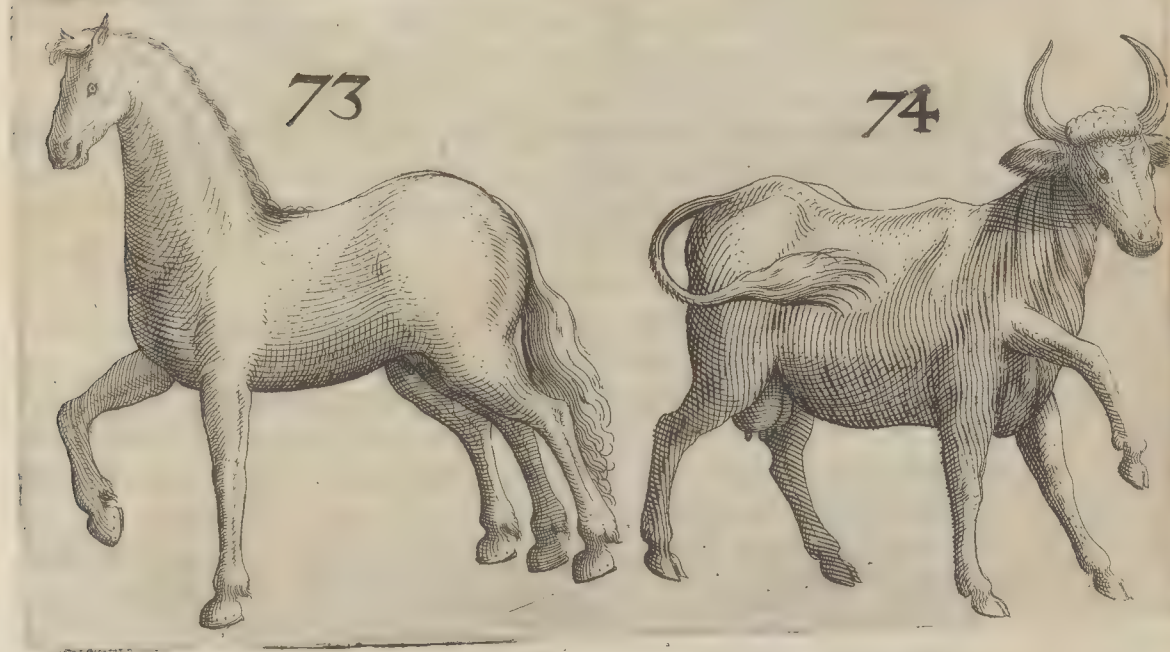
EQVVS

EQVVS ANTERIORIBVS PEDI-
bus similis humanis digitis.

C Julius Cæsar cum Lusitaniæ præesset, equus insignis fissis vnguibus anteriorum pedum, & propemodum digitorum humanorum, natus est ferox admodum atque elatus. Quem natum apud se, cum aruspices imperium orbis terræ significare domino pronunciaissent, magna cura aluit. Nec patientem sefforis alterius, primus ascendit. Cuius etiam signū pro æde Veneris genitricis postea dedicauit, &c. Lycosth.

EQVVS QVINQVE PEDI-
bus natus.

73.

Bernæ Heluetiorum equuleus quinque pedibus visus, & apud nos Basileæ Rauracorum bos, à quodam circulatore quinq; pedibus circumductus est. Chronic. Lycosth. 1551. anno dom.

N 3

M. Amy-

M. Æmylio & C. Hossilio Mancino Coll. Exquiliis equuleus cum quinque pedibus natus. Obsequens.

PVLLVS EQVINIS PEDIBVS, CÆTE-
ra vaccinus.

IN Heluetiis equa à tauro subacta, exacto tempore, pullum peperit, equinis tantum pedibus, forma vero, crinibus & cauda vaccæ similem. Rueffius l. 5. cap. 3. de concept.

EQVI TOTO CORPORE MULTIFA-
riam monstrofi, descriptio.

IN villa Pomeraniæ Rekouu vicina Rugio, ad officium Viadri, equi pulcherrimus natus est capite horrendo, in cuius loco oculorum maculæ erant subruffæ, aures pendulæ, quales sunt canum sagacium: infimis auriculis cuti accretis. Os quoque erat monstrosum, labris inflexis, quemadmodum duæ tudiculæ compositæ, vt lactari non posset. Collum erat tortum, & sinuosum distinctis coloribus, tamquã catenis variarum. Iuba erat impexa, plena plegmatibus. Quando hinniebat, putabatur hinnire ingens caballus, ac si qui forte ex nobilibus accederent, toto corpore mouebatur, terrâque pulsabat, tanquam in rabiem versus, & quasi impetum in ipsos facturus.

Erectus stabat, hinnitu terribilis. Ciues & colonos ferre poterat, quibus accessum liberum permittebat. Cutis erat asperior, vestis villosa. Loco caudæ alta crista erigebatur, et mortuo pullo. Pes imus anterior, vnus erat humanus, alter nullus erat, sed tantum tibia manca. Pedes posteriores erant equini. Triduum viuebat, deinde extinctus in triuio sepeliebatur. I. Fincelius. Accidit hoc anno Domini 1554.

EQVVS EX TAVRI CVM EQVA
congressu natus.

Gesnerus à fidedignis audiuit, visum equum ad radicem montis Spelungi in Rhetia, ex equa & tauro generatum. Porta M. N. l. c. 9.

EX BOVE EQVVS NATVS.

Ad Sinuessam bos equuleum peperit. Liuius decad. 3. l. 3.

QVADRICORNIS CERVVS.

Cervum quadricornem Nicocreon Cyprius habuit, citante B. Porta magn. nat. l. 2. c. 17.

BOS BICEPS.

In eo bello, quod Romani contra Persas gesserunt, plurima prodigia, Rom. futuras clades portendentia tum visa sunt: bos & recens natus, in initio belli conspectus est, ex cuius ceruice duo capita eminebant. Lycost. an. Dom. 573.

BOS QVINQUE PEDIBVS
monstruosus.

74.

Ait Conradus Lycosthenes, opere suo de prodig. & ostent. circumductum esse bouem à Circulatore quodam, quinque pedibus, quorum quintus pes supra posteriores è latere dependebat.

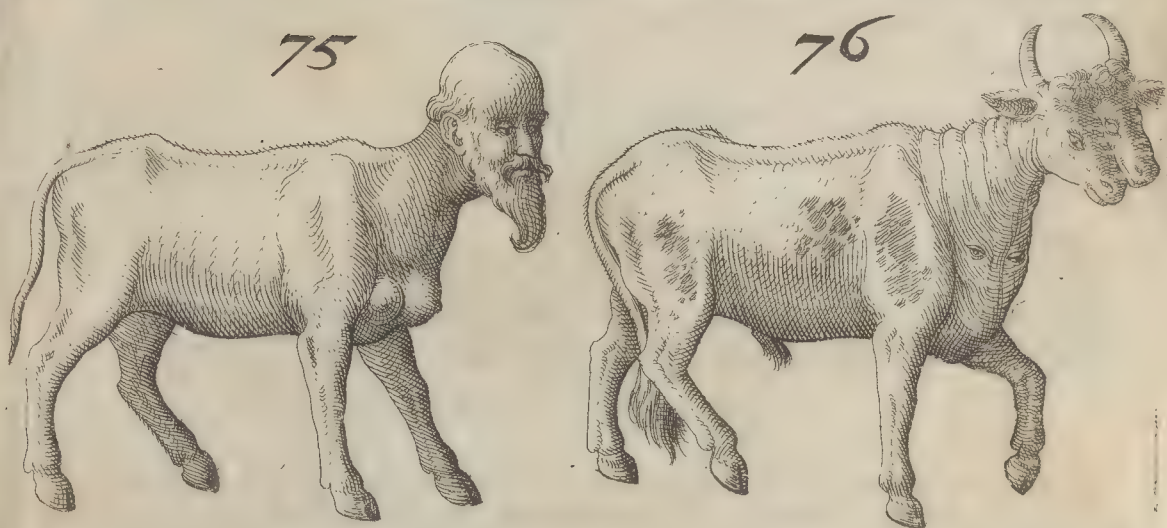
BOS SERPENTEM ENIXA.

Montra hoc anno plura diuersis in locis natura edidit, In agro fenogaliensi, in Piceno, bos quendam serpentem peperit miræ magnitudinis; capite erat grossiori, quam sit vituli, collo longo ad mensuram vlnæ, corpore cani similis terete & longiore.

Hunc editum cum bos conuersa respexisset, magnoque mugitu edito exterrita, an fugere vellet, erectus serpens subito posterioribus cruribus cauda circumdatis ad vbera os admouit, tam diu fugens, quoad lac inerat vberibus. Deinde boue relicto ad sylvas vicinas aufugit: vbera postmodum, & ea crurium pars, quam serpens cauda tetigerat, veluti adusta nigraque diutius permanserunt. Hoc pastores (nam in armento bos erat) se vidisse affirmarunt, bouemque vitulum postea peperisse, Idque ex literis Ferrariam nunciatum. Poggius.

MONSTRVM A VACCA PRONA-
rum, humana facie, barba humana, & humano pe-
ctore.

75.

Vicesimo quarto Iulii deforme monstrum vacca enixa est, in pago Cleisdorff, distante tria miliaria à Pabenberga, quod Fincelius quoque descripsit, pedes habuit quatuor vitulinos, caput humanum virile, atra barba, geminis auribus humanis, & modicis capillis, pectus item humanum & mammosum. Lycosth. opere suo Chronologico.

VACCA DVOS HVM. FOETVS
enixa.

ANNO 1597. in Burgies, Hispaniæ loco, Vacca, marem & fœminam humanos fœtus, suis membris apposite formatos & distinctos, enixa proditur,

ditur, vti aliquoties ad nos Venetiis per scriptum est. Quæ res omnibus & stupori & metui erat maximo. Eos ad sacri fontis characterem nullo modo admittere voluit eius loci Archiepiscopus. Iaco. Francus relat. historic. anno 1597.

VITVLVS BICEPS, OCVLIS

quatuor.

76.

DVm Comitiam Imperialiam Augustæ Vindelicorum, à Serenissima Romanorum Regia Maestate Ferdinando celebrantur, septem miliaribus ab Augusta vrbe nascitur vitulus, Maii vigesimo primo die, in pago quodam Leder nomine, habens duas facies, oculos quatuor, duos quidem in fronte anteriori, in lateribus vero alteros, per omnia alioquin in membris quidem singulis vero vitulo persimilis, qui insuper quamprimum in lucem editus est, animam actutum efflauit. Marcus Fryschius in Meteorologicis.

VACCÆ VNICO CORNÛ.

LVd. Bertheme C. 2. L. 4. Navig. suar, in Insula Zeilam vaccas asserit se vidisse vno tantum cornu præditas. Dalechamp. annot. ad c. 50. lib. 11. Plinii.

VACCA ANO IMPERFORATO.

VAccam fuisse Perinthi, cui cibi excrementum attenuatum per vesicam transmittebatur, scribit Arist. dissectusque anus denuo propere coalescebat, inquit, nec refecando euincere vitium poterant. Gesn. episto. ad Cos. Holtzachium, Lib. Epist. 4 pag. 86. facie auersa.

VITVLVS DVOBVS CAPITIBVS

monstrosus.

IN Agro Paduano, mense Iunii, constat natum esse vitulum duobus capitibus, vnico corpore, posterioribus, anterioribusque cruribus duplicatis, ita tamen vt essent coniuncta. Hoc monstrum quidam ad quæstum circumferebant, multique id vidisse affirmabant. Poggius.

O

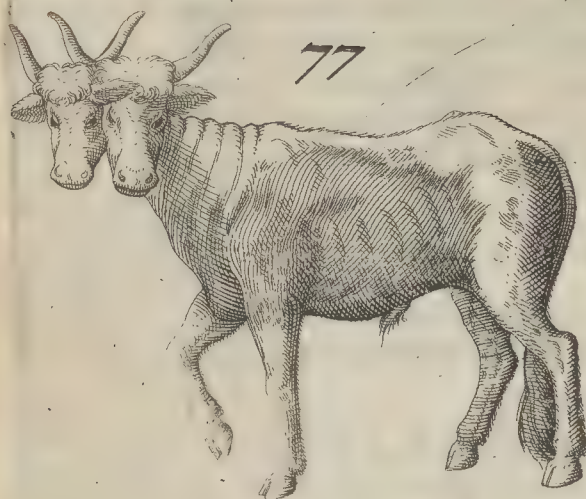
Wilz

Wile in Turganiz oppido vitulus biceps procreatus est, & eiusdē oppidi portis per dies plures, spectaculi gratia, affixus est. Lycosth. anno domini 1433.

Vitulus biceps nascitur mense Decembri anno 1557. in Schinna pago, quem longum nominant, proxime Fribergum. Chronic. Lycosth.

MONSTROSUS BICEPS VITULUS.

77.

Anno Dom. 1541. in Sardinia insula, ea ipsa nocte, qua Carolus Quintus Romanorum Imperator in Mauritaniam soluturus venerat, vitulus duobus capitibus in oppido Lagara natus est. Idem opere sæpius citato.

Anno post Christum natum millesimo, quadragesimo, nonagesimo nono, vitulus prodigiosus duobus capitibus, ante, & post, Cracoviz natus. Idem.

VITV.

VITVLV BICAPITIS DE-
scriptio.

ANno Domini 1540. Mediolani vitulus biceps natus est, habebat autem capita perfecta duo, vnum quodque habuit suam linguam, ac dentes, nares, oculos, aures, sed iuncta erant capita in occipitio, quorum vnum masculi rotundum, alterum feminae oblongum, speciem diuersi sexus praeseferebant. Animal, vitula erat exenteratum, ac matre excisum: occisa quod diutius partum traheret, quam ut seruari possit Superuixit, ut referebant, foetus dimidio horae, & erat in caupona Cancris. Translatum est eo anno regnum ad Cas. Filium, qui uxorem habet, multisque incōmodis à Gallis acceptis, quia Vitulus laborem significet, & sexus, multorum Ducum infelicitatem, & fugam, atque amissas absque expugnatione Vrbes & arces, prouinciamque absque praelio. Cardanus de Variet. libr. 14. cap. 75.

PRODIGIOSVS VITVLVS, DVO-
bus corporibus, capitibus, caudis, sed tribus tantum O-
culis.

78.

Bonnae inferioris Germaniae, haud ignobilis, atque ad Rhenum quatuor miliaribus à Colonia Agrippina sita oppidi, decimo septimo Calend. Iunii biceps vitulus, duobus scilicet corporibus, capitibus, caudis sed tribus tantum oculis natus est. Lycosth. sub anno 1552.

VITVLVS BICORPOR NATVS.

Decemb. 11. ann. 1572. prope Amsterodamum natus est in villa quadam Vitulus biceps, gemino dorso, & octo pedibus, nec diu superuixit L. Surius Commen. rerum in orbe gest.

VITVLVS PURPUREA CORONA
in latere natus.

DE Vitulo in ea villa, in qua Aurelianus Imp. natus est patre paupere, candore eximio, sed in latere purpureis maculis depicta corona edito, vide Sabell. l. 1. c. 4.

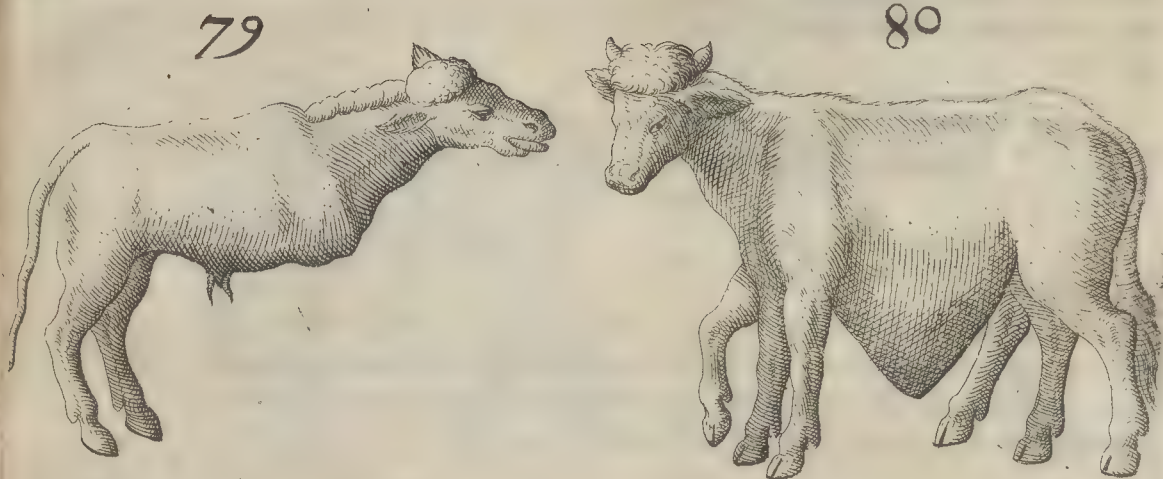
0 2 V I.

VITVLVS CIRCA COLLVM ET AN-
teriores pedes collari insignitus.

IN Marchia veteri, paucis ab hinc annis, vitulus in lucem prolatus, circa colli regionem, nec non anteriores pedes collari insignitus. Andr. Angelus lib. de monstris. c. xi. lib. 2.

VITVLVS PRIORIBVS DVOBVS
pedibus destitutus.

79.

ANno 1556. prid. non. Ian. in Germania pago quodam Episcopatus Dilingensis, quem patria lingua Oberhauufen vocant, Vitulus ex vacca, duobus tantum posterioribus pedibus natus est, tantæ tamen velocitatis, vt corpore erecto currens, vitulos omnes facile superaret. Lycosth.

VITV.

BRVTORVM. 109
 VITVLVS SEXTIPES, CVBI
 latere massa carnis dependebat.

80.

IN Thuringiæ vico vitulus natus est sextipes, massam carnis è latere de-
 pendentem gestans. An. Domini millesimo quingentesimo quinquag-
 gesimo primo. Lycoth. Idem.

VITVLVS SEPTEM PEDIBVS,
 duobus capitibus caninis.

81.

ANno Domini 1269. Calissæ intra octauum diem natalis Christi na-
 tus est vitulus cum duobus caninis capitibus atque dentibus, septem
 pedibus vitulinis, minus vero ad caudam situm erat.

Ab eius cadauere canes atque volucres abhorruere. Lycoth.

0 3

MON.

D E M O N S T R I S
M O N S T R U M V I T U L I A D M I T -
tandum.

ANno Domini 1556. 3. Martii in oppido Bergerdoff, monstrum natum est, aliqua ratione Vitulum referens. Sextipes erat, gemino capite, vno podice, disincta autem erant corpora in longitudine, quorum vnum Orientem, aliud vero Occidentem spectare videbatur. Tres pedes huic, tres alteri inhærebant. Lycosth. de prodig. & ost.

A L I A P R O D I G I O S A V I T U L I
conformatio.

AD oppidum Bitterfeld Vitulus in agro repertus, oculis, naribus & auribus humanis, vertice tōso, & miniato, rictu & pectore vitulino, cruribus anterioribus vitulinis, posterioribus humanis & breuibus admodum, sed vtrisque desinentibus partim in vngulas vitulinas, partim in humanos digitos, qui vngulis suberant & separatim propendebant. Casparus Peucerus.

V I T U L O M O N A C H U S.

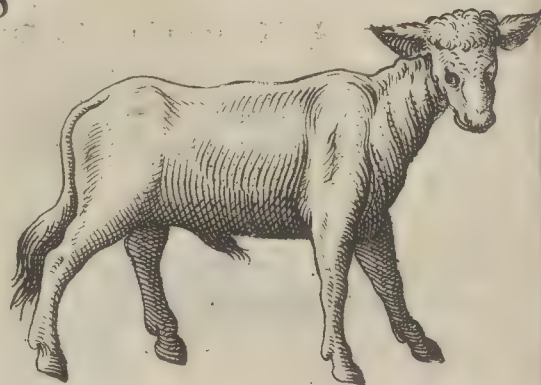
82.

Vitulomonachus monstrum terribile, natum Waltersodorfii vno à Fribergo lapide, pago ditionis Cellensis, villa rustici, cognomento Stecheri, Lycosth. an. Virginis 1523.

BRVTO RV M. III.
HISTORIA MEMORABILIS.
Vituli cum alterius Sceleto exclusi.

82

83

VAcca partus difficultate impedita, cum foetum conceptum parere minime posset, nihil grauius passa, post tem- us aliquod rursus cōcepit, & exacto tempore Vitulum viuum & sceleton prioris Vituli, edidit. Mirum sane potuisse eiusmodi corruptionem vaccam perferre, & rursus ossibus prioris Vituli retentis, concipere nihilominus. Hæc ossa vidi apud Generosam Dominam de Rappoltzstein in cuius oppido hæc acciderunt. Hanc historiam à CL. V. Felice Platero mihi communicatâ subiicere pla-uit. Bauhinus in append. ad Rouffetum.

ASINVS TRIBVS PEDIBVS.

Anno mundi 3794. Calatiæ asinus tripes natus. Lycost. Chron.

M V-

NOs Ferratiæ vidimus aliquos forma muli, capite vitulino, quibus cornuum loco duo inerant tubercula, indefessæ & indomitæ ferocia, coloris nigri, oculis taurinis, eo spectaculo mirum in modum delectabamur. Audiuimus in aliquibus Galliæ partibus vulgares esse, etsi per Galliam pertransiens non viderim. Porta M.N.l.c.9.

MVLVS TRIPES.

ANno mundi 3784. Mulus tripes Reate natus. Lycosth. Chron. Idem an. M. 3804. ibid. factum.

L. Emilio Paulo, Gn. Bebio Tamphilo Coss. Mulus tripes Reate natus. l. Obsequens de prodi.

LVPVS CANEM PEPERIT.

Romæ è lupo canem generatum vidi. I.B. Porta magn. naturalis libr. 1. cap. 6.

BRVTORVM. 113
CAPRA GERENS CORNV VNVV
ex latere.

84.

IN Germania à circulatorè quodam lucrigratia, capra circumducta est
tria habens cornua, quorum duo suo quidem loco erant, tertium
vero ex latere aut ventre potius eminebat. Chronic. Lycosthen. anno Do-
mini 1555.

SVS CAPITE, FACIE, ANTE-
rioribus pedibus, & omoplatis hominem referens.

ANn. Domini 1564. Bruxellæ in ædibus Ioesst Dictzpeert, vico War-
moesbroectz sus sex peperit nefrendes, quorum primus monstrum
erat, capite, facie, anterioribusque pedibus, & omoplatis hominem refe-
rens,

P

rens, reliquo toto corpore nefrendem: nam & genitalia foeminae suis habebat, caeterorum more suilla vbera fugebat. Sed secundo sui ortus die a plebe monstri diritate incitata cum matre confossus est. Pareus operum suor. lib. 24.

PORCVS HVMANO CAPITE

in Cypro natus.

85.

Die 12. mensis Decembris, anno supra millesimum quingentesimo sexagesimo octavo, allatum & oppositum fuit monstrum tale, quale figura ostendit. Erat namque totum corpus veri porci, nudum & sine pilis: caput effigiem humanam habebat: a fronte crista quaedam illi dependebat, vti galli Indici habent, quae crista illi partem oculorum & nasum tangebatur: aures hominis habebat. Hoc monstrum ibi prope Nicosiam inuentum fuit, natum ex porca cum quatuor aliis porcellis, qui omnino similes erant matri. Ex charta Venetiis excusa cum monstri huius Icone gallica lingua publicata anno 1569.

PORCÆ FOETVS HVMANA

facie insignis.

Porca enixa foetum humana facie insignem. Vide Poly. Virgilio Anglicæ hist. lib. 11.

Circa finem Henrici tertii Romanorum Imperatoris porca enixa est porcellum humano capite. Lycoth. an. Dom. 1055.

Sus foeta porcellum humana facie enixa est. Idem An. 110.

Item porca enixa foetum humana facie edidit. Anno 1011. Idem.

Anno quo Philippus Rex Francorum, & Anshelmus Cantuariensis Archiepiscopus obierunt, in Parochia Legiensis porca enixa est porcellum faciem hominis habentem. Lycoth.

PORCVS SEX PEDIBVS ANSER-

inis similibus.

IN pago Sugenheim Argentinensis Episcopatus ann. d. 1496. porcus sex pedibus anserinis fere similibus natus est. Lycoth. prodig.

P O R-

Simus etiam natus Porcosacerdotem tertio decimo anno post, Hali in Saxonia, ipso die Paschatis. Lycofth. in suis Chron.

PORCI MONSTROSI HISTORIA.

86.

Anno dom. 1496. In Suntgoia fertilissima Germania Prouincia, in pago Läfer, porcus vno capite, quatuor auribus, duobus oculis ac liuguis, octo pedibus, corpore à capite ad umbilicam vsque coniuncto, ad posteriores partes vero separato natus est. Lycofth. de prodig.

NEFRENDIS MONSTROSI
exemplum.

Anno domini 1572. postera à Paschatis die Metis in Lotharingia, in hospicio, cui S. Spiritus imago pro insigni est, sus nefrendem peperit
P 2 octo-

octonis cruribus, quaternis auribus, & capite caninō proditum. Posteriora corporum à ventre deorsum tanquam gemellorum distincta erant, anteriora sursum vnita, duas in ore linguas habebat cum dentibus quaternis in superioris maxillæ totidemque in inferioribus lateribus. Haud satis expressa erat sexus distinctio, ita vt masne an fœmina id môstrum, esset, dignoscere nemo posset. Vnica enim sub cauda rima; singula quæque corporum posteriora fissâ & aperta erant, eius vt hic appicta est monstri effigiem misit ad me Borgefius Med. Metensis clarissimus. A. Pareus operum suor. lib. 24. c. 2. p. 741. vbi loci consule Eiconem.

ARIETI PRÆCORDIA ET INTESTINA
geminata.

Referentem, nō semel audiui Andr. Mattheum summa fide, summaque; auctoritate virum, allatum sibi à Coco suo, in oppido suo Bitonto agenti, Arietem exenteratū, cui & præcordia & intestina omnia essent geminata, cor vero vnum inesset tātum. Io. Iov. Pontanus de reb. cœlestibus lib. 10. c. 6. p. 293.

Pontanus testem citat, qui affirmarit, allatum sibi arietem exenteratum, qui præcordia, & intestina geminata habuerit, cor vnicum. Peucerus Teratosc. p. 440. fac. versa.

AGNVS CAPITE MONSTROSVS.

87.

ANno domini 1555. Halberstadii 18. Febr. accidit, vt agnus natus esset, prorsus rotundo capite, tribus oculis, trigemino ore, gemino naso, auribus in tergo pendulis instar caninarum; sed quod maxime prodigii loco habendum est, in tertio ore magnum oculum habuit, maiorem aliis, ibiq; linguam prolixam exeruit: vixit vnum diem continuo clamore. I. Fincelius de miraculis nostri temporis.

AGNVS SVILLO CAPITE.

FRusinonæ (anno m. 3766.) agnus cum suillo cap. natus. Liuius dec. 4. lib. 1.

AGNVS BICEPS.

ANno Mundi 3768. Sueffæ agnus cum duobus capitibus natus. Lycosth. Chronic.

Anno

Anno m. 3870. Agnus biceps natus. Idem.

AGNVS BICEPS, QVINOVE
pedibus.

ANno mundi 3769. Asculo agnus biceps cum quinque pedibus natus.
Lycost. ex Liuiio.

AGNVS TRICEPS.

ANno dom. 1577. in pago Blandio tribus à Meloduna miliaribus natus
est agnus triceps, medium caput reliquis crassius erat. Balante vno re-
liqua pariter balabant capita. Id monstrum sibi visum affirmavit Ioa. Bel-
langerius Chirurgus Melodunensis, sculpendumque, & cum monstro
humano, quod capite ranali ante descripsimus excudendum curauit. Pa-
reus op. suor. lib. 24. p. 753. & 754.

DVO AGNI EQVINIS PEDI-
bus, alter simia capite.

CMario & Q. Luctatio Coff. (Anno mundi 3861.) In Lucanis duo a-
gni equinis pedibus nati, alter siminino capite. Obsequens.

AGNVS MONSTROSVS.

ANno domini 1573. in Sezanzæ vrbis suburbio, loco qui dicitur Campus
Benedictus, in ædibus Io. Poleti, salis menforis, natus est agnus, editus
in lucem mox interiit, nec vitæ nisi exiguo motu signa vlla dedit, sub auri-
bus osculum ipsi visebatur, Lampetræ osculo simile. Pareus li. 24. operum
suor. apud quem Eiconem consule.

OVIS LEONEM PARIENS.

LVdov. Celleius scribit se legisse in probato quodam auctore, Oue ali-
quando natum Leonem, disparis planæ & inimicæ conditionis ac na-
turæ animal. Pareus oper. suor. l. 24. p. 753.

LEPVS QVATVOR AVRIBVS,
cuius dorso alii quatuor leporini pedes emi-
nebant.

88.

ANNO Domini 1533. Episcopizellæ Turgaviæ apud Heluetios oppidi,
A dum exenteraretur lepus iam grauidus, inuentus est lepusculus vno
capite ac corpore, sed quatuor auribus, & octo pedibus, quorum quatuor
suo loco erant, sed reliqui quatuor in dorso eminentes, alium quasi lepo-
rem referebant. Visus est à multis ibi, ac deinde Tigurum miraculi loco ad
amicos missus est. Lycoth. Chron.

VVLPE S HVMANIS PEDIBVS.

ANIMALIA quorum pars anterior vulpem, cephos vocant, posterior
vero simiam representat, nisi quod pedes effingant humanos, aures
autem

autem noctua, & intra consuetam aluum, aliam habent instar crumenæ, in qua catuli delitescunt, donec ultro prodire in lucem queant, & absque tutela parentis cibum capere, &c. De quibus Arist. Philoponus, Ælianus, Plinius, Solinus, Alb. M. Conradus Gessnerus, Lycoth.

C A N I S V N O T E S T I C V L O E T

sine oculis natus.

Vidi canem, qui cum vno tamen teste fuit genitus, ita & sine oculis. Trincauella de rat. curand. partic. corporis aff. lib. II. c. 25

C A T E L L V S M O N O C E P H A L O S

bicorpor.

89.

ANNO 1552. Mense Februario in domo Ludouici Dheitæi felis domestica inter reliquos fœtus numerosos, enixa est catellum vivum, monocephalon, bicorpore, octipedem, vtriusque sexus, corporibus inuicem complexis, & in vnum caput, vt dixi coeuntibus, sic vt sese mutuo osculantium speciem referrent, quod sane plerique salutis, copix, & concordix præfagium esse crediderunt. Lycoth. opere Chronolog.

C A T I

DE MONSTRIS
CATI TRES CIRCA VENTREM CON-
nati editi sunt.

90.

Lycosthenes in opere suo Chronologico sic habet: Catus Basileæ mihi domesticus, cum quatuor vno partu catulos edidisset, postquã post octiduum in profluentem proiicere mandassem, inuenit ancilla vnum ex his pedibus horrendis, ac quasi in spiram variis reflexibus conuersis. Post biennium autem tres catulos vno partu edidit circa ventrem, non vmbilici vinculo coniunctos, sed reuera in matris ventre vnitos, quos tamen partus dolore enecatos inuenimus. Fœcundissimum fuit animal, sæpenu-mero vno anno ter grauidum, nunc quinque, aliquando sex parturiens, sed postquam ætatis annum octavum attigisset, plerumque monstra protulit, ac etiam interdum contra naturam matrum, editos catulos, ad currendum aptos, nobis videntibus deuorauit. Ob quam potissimum crudelitatem demum in Rheno à familia submersus est.

FELIS

FELIS TRIPE S.

Livius narrat natum Catum tribus pedibus, citante B. Porta mag. nat. l. 2. c. 17.

ANSERIS MONSTROSI HISTORIA.

91.

IN pago quodam, qui ad Argentinenses spectat Episcopatum, cui Sugenheim nomen est, duobus ab Argentina milliaribus, anser monströse formæ plane formæ in ovo inuentus est, duobus capitibus, totidemq; linguis, collo vnico, quatuor pedibus, quorum duo eum locum occupabant, vbi in aliis alæ emergunt. Reliqui vero circa podicem (vbi duplex etiam ad eicienda naturæ excrementa exitus erat) apparebant, alæ vero duę circa collum expansæ. Lycost. an. dom. 1496.

2 ANSER

DE MONSTRIS
ANSER BICEPS, BICORPOR,
quaternis alis, &c.

Vidit Albertus Anserem bicorporem, duobus in dorso connexis corporibus, bicipitem, alis quaternis, ac totidem pedibus, quæ iuerit, in quamcunque partem conuertebatur: Citatur à M. Weinr. p. 58: demonstr. ortu.

ANAS QUADRUPES MON-
strofa.

ANas quadrupes visa est parua, lato rostro, tenui, & priore parte nigra: extrema flaua, capite nigro, oculis cinereis, nigro circulo collum ambiente, nigris alis, tergo & cauda, pedibus flauis, & inter se non procul distantibus, quæ Torgæ asseruatur. B. Porta magn. naturalis lib. 2. c. 17.

ANAS VNO CRURE CARENS.

Allatæ sunt anaticulæ, quarum vna, quæ crus alterum, nullis extantibus vestigiis certo nunquam videretur habuisse. &c. Scalig. libr. 1. de planis: Aristot.

GALLOPAVVS.

Gallopauum dico, siue indicam gallinam, qui videtur ex gallo & pavone compositus, etsi potius pavonis, quam gallinacci consistet forma. Habet pavonis magnitudinem & corpus, gallinacci cristam & submentum, habet cum pavonibus communem vocem, caudæ explicationem, colorumque varietatem: carnis sapor ex utroque compositus, ob id non dissimilis admodum mistio vtriusque generis. Sed quum simul domesticurata essent, gallopavus fœmina, & pavo masculus, nata sunt oua fœcunda, ex quibus pulli omnium pulcherrimi exclusi sunt, pennas habentes nitidissimo colore fulgentes, qui cum pavonibus denuo se commiscentes, totus fere pavoninus fuit partus. B. Porta M.N.l. 2. c. 14.

GALLINACEI GEMELLI, VNICO
capite, corpore connati.

Colmaræ anno domini 1538. 18. Apr. in domo Thomæ Eberlini, gallina assidue excubandis ovis intenta, producendisque laborans pullis
inter

inter reliquos talem quoque monstrosum exclusit, vnico quidem capite sed quatuor pedibus, quatuor alis, corpore ex duobus conflato, qui circa pectus iungebantur, duplicique erant naturæ exitu. Auctor.

PULLI GALLINÆ DVPLICES.

92.

Anno Domini 1551. In Gallia duplices ex Gallina pulli inuenti sunt, quatuor videlicet alis, totidemque pedibus, sed capite vnico. Chron. Lycosthen.

GALLINÆ PULLVS TER-
nis pedibus.

Anno Domini 1554. Basileæ apud nos in Cinerum suburbio, apud fabricum ex gallina pullum ternis pedibus, ac miræ in currendo velocitatis, vidimus. Lycosth. Chron. eiusd. anni.

2 2

P V L.

DE MONSTRIS
PULLVS GALLINÆ QVATVOR
pedibus.

93.

Basileæ Rauracorum gallinæ pullum quatuor pedibus Conradus Lycosth. vidit.

GALLINÆ PEDIBVS ANSERINIS.

94.

AVgustæ Rauracorum inter Basileam ac Reinfeldam oppida, gallinæ anserum pedibus inuentæ sunt. Lycosthe. opere suo Chronologico de prodigiis & ostentis.

EX

EX OVO VNICO MAS ET FOE-
mina iunctis corporibus nata.

PRæfecunda oua reperias. Nam ex vnico ouo & marem & foeminam, combinatis tamen corporibus, exclusos nuper vidimus: vbi tamen facilis comparet ratio. Quæ sunt duo vitelli in vnica testa, propter duorum spermatum aggregationem, sine alicuius parietis distinctione enati. Nam in pariete vel corio diuidantur, duo puli, sed corporibus inuicem separatis emergunt. Pictorius ferm. Conuiu. l. 4. p. 84.

AVIS QVADRICEPS.

ALianus refert sub quodam Rege quadricipitem avem visam fuisse. Cirante B. Porta magn. natural. s. l. 2. c. 17.

23

CO.

DE MONSTRIS
 COLVMBÆ QVADRIPE, ET DV-
 plici natura exitu.

95.

IN Germania circa pagum Rikenschouen, non procul à Landauia op-
 pido, capta est columba, non tantum quatuor pedes, sed duplicem etiã
 naturæ ad eiicienda excrementa exitum habens, quæ Augustam (vbi tum
 temporis Romani imperii comitia habebantur) missa, primum à Cæs. Ca-
 rolo, & principibus imperii, ac postea à reliqua hominum multitudine,
 miraculi loco conspecta est. Lycosth. lib. prodig. an. d. 1550.

GRVIS BICIPITIS HIST.

ÆLianus ex Apione refert, Oeneo in Meridie regnante, bicipitem
 gruem apparuisse. Citante B. Porta mag. naturalis lib. 2. c. 17.

P E R.

PERDIX VVLTURE MAIOR.

Porus Indorum Rex Augusto dona misit, vyperas &c. perdicem vulture maiorem. Strabo l. 15.

BUFO CAVDATVS.

96.

In villa quadam Thyringica, ad Vnstrum, à muliere bufo natus est caudatus. Lycosth.

VIPERA BICEPS, TRISVLCALINGVA.

Visa est Neapoli, dum hæc scriberem, biceps vipera, & viua, quæ vtrūque caput mouebat, & trifulcas linguas. Porta mag. naturalis libr. 2. cap. 17.

SERPENS TRICEPS.

Asferitur Montibus Pyxaneis (forte Pyrenæis, vt legit Gesn.) serpens interfectus fuisse triceps, in cuius ventre miles inuenit filios suos vi voratos, os spinæ cuius ostenditur in Areolio, grossitudinis capitis arietis, Arnoldus.

SERPENTES IMMENSÆ

Serpentes in immensam magnitudinem crescere testantur eventus, cū M. Attilius Regulus ad Bagradam fluuium, tormentis atq; balistis in Africa vnum longitudinis pedum 120. occiderit. Card. de subtil. l. 9. p. 633.

TESTUDO TRIUM CUBITORUM.

Porus Indorum Rex Augusto dona misit, vyperas ingentes, serpentem 10. cubitorum, testudinem trium cubitorum, &c. Strabo l. 15.

LACERTÆ CETACEÆ MAGNITUDINIS.

Interdum virides Lacerti in cetaceam magnitudinem excrefcunt, qualem Lusetiæ aduectum vidimus, Bodinus l. 3. p. 309. T. N.

LACERTÆ

DE MONSTRIS
LACERTÆ BINIS ET TRI-
nis caudis.

VIdi multas lacertas binas ternasve caudas habentes, quas vulgus insulsiſſime ludo fauorabiles dicit, nec alio modo natas poſſibile eſt eſſe, niſi ex dilectis ouis. Porta magn. naturalis l. 2. c. 17.

CROCODILVS 20. CUBITOS
longus.

Vidimus ipſi Crocodilum 20. cubitorum. Bodinus pag. 394. Theatri nat.

MONSTRVM MARINVM.

IN ſuper conſtat allatum eſſe Ferrariam imaginem marini monſtri nuper in littore Dalmatico inuenti. Corpore erat humano vmbilicotenus. Deinceps piſcis ita, vt inferior pars, quæ in piſcem deſinebat, eſſet bifurcata: barba erat profuſa duobus tanquam cornibus ſuper auriculas eminentibus, groſſioribus mammis, ore lato, manibus tamen quatuor digitos habentibus, à manibus vſque ad aſcellam atque ad imum ventrem alæ piſcium protendebantur, quibus natabat, captum hoc pacto ferebant. Erant complures fœminæ iuxta littus, lauantes lineos pannos, ad vnam earum accedens piſcis, vt aiunt cibi cauſa mulierem manibus apprehendens ad ſe trahere conatus eſt, illa reluctans, & erat aqua modica, magno clamore auxilium cæterarum implorauit. Accurrentibus quæque numero monſtrum (neque enim in aquam regredi poterat) ſuſtibus ac lapidibus perimunt. Erat corporis magnitudo paulo longior ampliorq; forma hominis. Poggius.

CAPVT BALENÆ STVPENDÆ MAGNI-
tudinis.

ANno 1554. Genuæ caput balenæ extractum è mari ſtupendæ magnitudinis, vt à faucium imo ad os decem nouem paſſus numerarétur. Card. l. 14. c. 74. de Variet.

CYPRINVS HERMAPHRODITVS.

CYprinum captum hermaphroditum, cum notis vtriuſque ſexus generaturæ & ouorum Geſn. ſcribit. Citante M. Weinr. p. 59. de mōſtris.

MONA-

IN mari Balthico non procul ab Haffnia, piscem humana facie, capite circumtonso instar coronæ Monachorum, corpore squamis cucullæ specie oblitis, captum an. 50. affirmant. Peucerus Teratosc. p. 439. facie a-uerfa.

CASVS QVIDAM MON-
STROSI, QUI CIRCA ANIMA-
LIA, BORVM QVE PARTES
& membra contigere.

VNICVS REN IN BOVE IN-
uentus.

ANno sal. hum. 1562. vacca exenterata vnicum tantum renem in me-
dio spinæ exacte situm, eundemque maximum habebat. B. Ronse-
ius. Epist. 4. p. 13.

OVVM IN BOVIS VENTRI-
culo inueniri.

Quædam sunt lapidibus similia, quæ in animalibus inueniuntur, nec
tamen sunt lapides, vt ouum bouis. Hoc sane in ventriculo illius in-
uenitur, magnitudine anserini, ferrugineo colore, leuissimum ac lenissi-
mum. Cogitur ex cibi excrementis, & motu rotunditatem acquirit, pitui-
ta cogente. Vnde si frangatur, ex pilis constare videtur: durus est pro leui-
tate tanta. Ita natura ludit, vt etiam quandoque boues oua pariant. Car-
danus de subtilit. l. 7. p. 485.

VACCÆ PROCERÆ.

IN Epiro, Aristotelis æuo, Vaccæ natiuæ adeo erant proceræ, vt à stanti-
bus mulgeretur, adeoque lactis amphoram repleret. Albertus in Phry-
sia nulla cura, sed pinguium pascuorum causa ad equorum magnitudinē
excrefcere scribit.

DE MONSTRIS
VESICA DISRPTA IN

Vacca.

IN vacca parentis mei, quæ diu antequam maſtabatur, in glacie gliſcentibus pedibus, diſtentisque cruribus, in ventrem ceciderat, & ab eo tēpore involuntarie minxerat, veſicam conſractam fuiſſe, & calculo adnato maximo, pugni magnitudine, denuo obliteratedam, inuenimus. Platerus de Obſeruat. propriis.

MVLÆ PEPERERVNT.

L Scipione & C. Lælio Coſſ. Mula Reate peperit. I. Obſequens de pro-
L. dig.

C. Valerio & M. Herennio Coſſ. in Apulia mula peperit. Idem Obſequens.

L. Paulo, & Gaiō Marcello Coſſ. Mula pariens, diſcordiam ciuium, mutationem legum, turpes matronarum partus ſignificauit, Idem.

M. Lepido, Munatio Planco Coſſ. Mula Romæ ad duodecim portas peperit. Idem.

Pro oſtento habetur ſi mula parit, quod hoc anno, cū hæc ſcriberemus, Iulio Pontif. 2. in bello contra Ferrarienſes & Gallor. Regē Ludouicū, mulam peperiſſe Ferrariæ dicunt. Alex. Bened. lib. 25. cap. 10. p. 467. practicæ.

LAPIS LITHARGILOS IN VENTRICOLO lupi.

QUod in aliis beſtiis fieri poſſe, lapis lithargilos in ventriculo lupi inuentus & à me aſſeruatus vndecim vncias pendens, gyris & plicis intortus ſatis oſtendit, ex argilla quam inedia tempore fame & rabie impulſi, vorant ſine dubio genitus. Felix Platerus de Obſeruat. prop.

VERVECVM CAVDÆ IM-
menſi ponderis.

IO. Leo vidiffe ſe refert in Afroë Ægypti ciuitate, vnam (caudam) librarum 80. quaſdam ad 150. creuiſſe referunt. Ad 15. aut 20. creuiſſe, vulgare eſt. Ego vnam vidi librarum circiter trium, vt æſtimatione aſſequi non experientia potui. &c. Cardan. de ſubtil. l. 10. p. 685.

SVS 580. LIBRAS PENDENS.

IN noſtra regione ſues magis oibus creſcant, quod ſint calidiores, adeo vt vnus ad DLXXX. libras peru. nerit, dumque veheretur in curru cum aliis

aliis tribus, suffocatus est. Dum vero suspensus & adhuc calidus aperiretur, axungia profiluit, & lanionem in vultu aspergens, repente ob impetū prostravit in terram: vnde tum ictu, tum timore ægrotavit plus quam per duos menses. Cardanus de Variet. l. 7. c. 31.

CANIS A TESTVDINIS IN-
tentione misere eiulans.

IN Clariss. M. d. Laur. Scholzii cane non semel admirati sumus, misere gemente, & cum ululatu, quasi qui cruciatus sentiunt, & vapulant grauius, si quando in testudine nerui fidesque intenduntur tantum ad concentum. At idem cum numerosè sonant, non tacet tantum, sed gestit etiam quod eidem ad campanarum pulsus vehementiores accidit. Weinrichius Comm. de monstris p. 65. fac. auersa.

CANIS MONSTROSA FOE-
cunditas.

CAnem vidi, quæ simul vnde viginti catulos peperit, & alio partu octodecim, tertio tredecim: erat autem nigra, corpore magno, ex illorum genere, qui mastini dicuntur. Albertus.

LIGVLÆ IN CANIBVS, PISCIBVS,
Cancris.

ITa canes longissimas quoque ligulas excernunt. In porcis quoque lanii frequenter deprehendunt. In piscibus sæpe inveniuntur. In cancris certo tempore obseruantur. In halecibus quoque ante annos aliquot passim inuentæ, ac si serpentibus scaterēt, cum magno mercatorum damno proscriptæ fuerunt. Felix Platerus de Obserua. propriis.

VESICVLAS A QVA TVRGEN-
tes, plarisq; omnibus partibus agnatas in simia visas.

Simia quæ dissecabatur laborabat inflammatione splenis, vesicæ, fellis, pulmonis, & aliarum quarundam partium, in quibus vesicas innumeras aqua plenas, reperimus, eæ vero quæ in vesica fellis, erant flauiores. Res sane monstrosa. Casp. Wolphius de Observ. propriis.

DE MONSTRIS
MURES IN VTERO PRÆ-
gnantes.

MVres prægnantes in vtero parentis repertas fuisse apud Senas auctor est Aristoteles. Mizuldus memorab. Cent. 9. numero 42.

LAPILLOS AB AVIBVS CON-
fici.

DVas aves lapillos quoq; cõficere (omissa Struthionis de ferri digestio-
ne incerta historia) ex eo liquet, q̄ eos cū indies deglutiāt, ipforūq;
ventriculi semper iis redundantes, cum exenterantur, inueniantur, tamen
nullos excernant, nec in ipforum excrementis vllis deprehēdantur. Quod
& globulus precarius ex onyche in gallinæ stomacho inuentus & à me af-
feruatus, cuius media pars absumpta, foramenque quo perforatus erat,
collapsum, occlusumque erat, simul comprobat. Felix Platerus de observ.
Parenti missis.

IECUR ANSERINVM MAGNI PON-
deris.

Vidimus iecur anserinum vncias 48. pondere excessisse, ganæ Iudæo-
rum suavi gustu. Alex. Bened. l. 23. p. 433. præct.

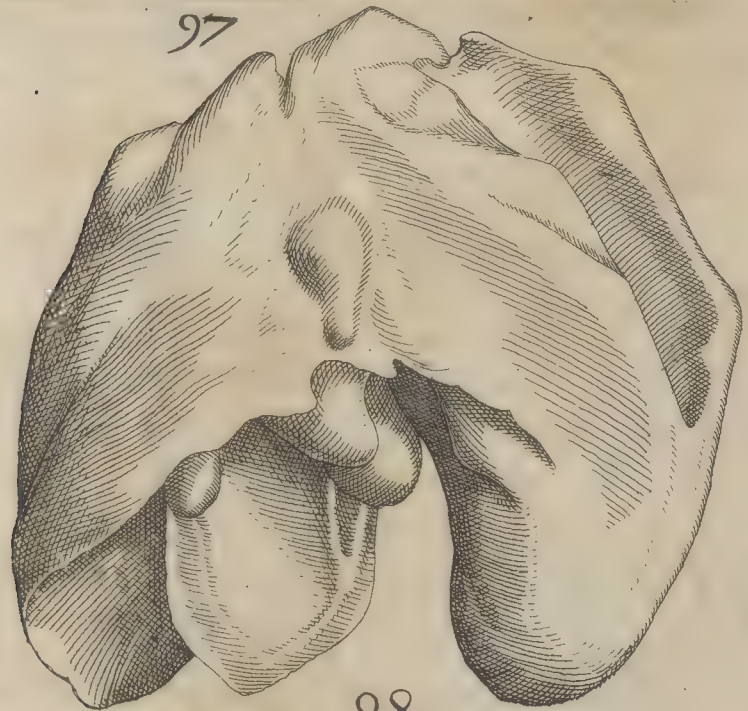
COR GALLINÆ APOSTEMATI-
bus stearomatibus refertum, quibus ipsum quoq; hepar af-
fectum erat.

EGo vidi cor Gallinæ ab Isabella Bononiensi vxore quōdam Mancini
mac̄tata, vt ex ipsa in die accepti pharmaci reficeretur, quæ cristam ru-
beam, & ova eisi pauca in vtero gestabat. Quinque panis vel stea thomati-
bus apostematibus refertum, & non tātum cor, sed hepar similibus panis
erat repletum, & bene viuebat, quæ Dominus Ventura Venturinus Pifa-
nus egregius physicus & anatomicus; & Dominus Angelus Antoninus
Elpidianus Chirurgus non sine magna admiratione videre. Anto.
Portus Firmanus l. 7. c. 12. p. 13. de peste, in 4. Ve-
netiis excus.

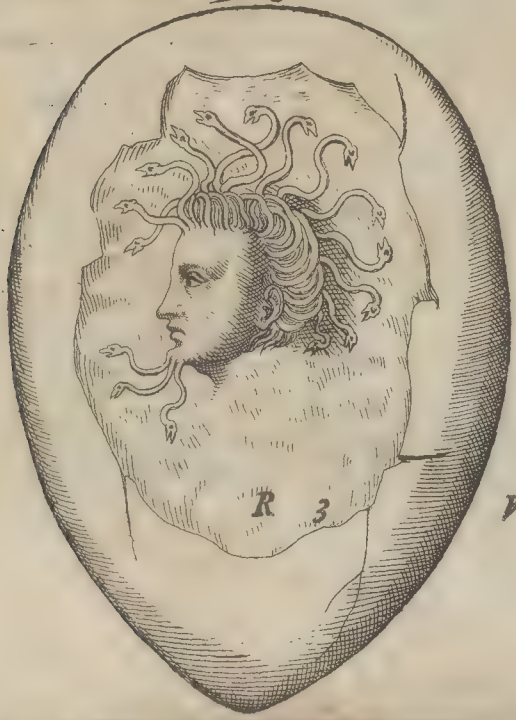
BRV TORVM.
ICON EPATIS GRANDIORIS
in tabida Gallina adinuenti.

97.

97

98

VIR

VIr Clarissimus Ioannes Fridericus Trauelmannus, Electoris Mogū-
tini Medicus, suis litteris ad Ioannem Schenckium Medicum, Parē-
tem meum, sic habet: Dum anno octogesimo primo ad fratrem Archi-
præfulis moderni proficiscerer, à nobili quodam, Ioanne Hugone à Schē-
bergk, nepote Principis ex fratre, oblatum fuit mihi epar Gallinæ tabidæ,
cuius Eiconem tibi transmittō, pendens vncias quinque cum dimidia.

Vnde contabuerit, tibi cogitandum relinquo, vel quia nimis calidum,
vel quod ob magnitudinem omne alimentum in substantiam hepatis
transierit, vnde & hectica vel suffocatio potuit oriri: non tamen huius oc-
casione periit, sed destinata in vsum ægri, ob marcorem reiecta fuit, epate
reſeruato.

MONSTRVM IN OVO DEPRÆHEN-
*sum humani capitis effigie cum dependentibus
anguium spiris.*

98.

ANno post natum Christum millesimo quingentesimo sexagesimo
nono, decimo quinto mensis Martii, in quadam villa Burgundiæ,
Baucheron dicta, præfens monstrosum ouum adinuentum est, quo per-
fractō in mediis oui visceribus apparuit caput humanum, quod serpenti-
no capillitio horribile visum est, cui etiam è mento barbæ loco tres an-
gues seu serpenticuli penduli pronatique spectabantur. Cuius etiam me-
minit Pareus in opere Chirurgico.

OVVM PURPUREVM.

ANtonius Geta, qua hora Mediolani natus est, eodem momento gal-
linam ovum in aula purpureum peperisse, nunciatum est. Spartian?
Vide caput de Agno eiusdem natali vellere purpureo nati.

OVVM PORTENTOSVM.

HAbent & oua miracula sua. Vidisse se refert Albertus Ovum cū du-
plici testa, atque inter primam & secundam solum album contine-
batur, similiter intra primum corticem solum album inerat: nihil autē
mirum natura sic ludēte: id solum difficile, quod sub molli durum cogā-
tur:

tur: veruntamen existimandum est, vtramque tunicam simul factam, vbi exierit, ovum indurescere; tenacior autem pars, ex qua vitellus confici solet, in interiorem tunicam transferat: hæc atque similia quandoque contingunt. Card. de Variet. libr. 7.

capite 39.

* * *

F I N I S.

E. 41.8

40823

2017-13273

14th

Perfect CW 9/18/07
- Wallace

5997

